

Old Dog - Bob Neumann

12 Profetiaa

1. Seitsemän Ukkosenjylinää – Johdanto
2. Ensimmäinen Ukkonen
3. Toinen Ukkonen
4. Kolmas Ukkonen
5. Neljäs Ukkonen
6. Viides Ukkonen
7. Kuudes Ukkonen
8. Seitsemäs Ukkonen
9. Viinitarha
10. Pitkä yö
11. Näky Laulun Kanssa
12. Sonnin Tappaminen

Seitsemän Ukkosenjylinää – Johdanto

Bob Neumann

Heinäkuu 1999

Jo vuosia olen kuunnellut Herrani ja Hänen kaikkein lempeimmän ja Pyhimmän Henkensä ääntä. Etsin Herraa usein parhaimmillaankin sekoittavien, pahimmillaan eksyttävien ”sanojen” tähden, joita puhuvat ne, jotka väittävät olevansa Hänen Sanansa julistajia ja opettajia. Myöhemmin on tullut useita, jotka ovat väittäneet omaavansa ”ilmestystietoutta” ja puhuivat omaavansa profeetan tai apostolin tittelin, mutta silti kuulin tuon ”pienen hiljaisen äänen” kuiskaavan ”koettelemaan henget” heidän sanoistaan ja profetioistaan. Koetellessani heidän väittämiään ”Rheemoja” ”Logoksella”, ne hyvin usein eivät kestäneet koetusta.

Yksi ensimmäisistä pulmista mikä vähän sen jälkeen nousi kun olin tullut JUMALAN TUNTEMISEEN ja ”kutsuin” HÄNEN NIMEÄÄN syntien anteeksi saamista ja elämäni herrautta varten, oli konflikti koskien ”SANAN sinettien avautumista”. Monet selkeäpuheiset miehet ja naiset puhuivat Danielista ”ei sinetöitynä” ja Ilmestyskirjasta ”paljastettuna”, ja minä sain ensimmäisiä ”maistiaisista” ”ESKATOLOGIASTA”. Myöhemmin havaitsin, että Amerikan kirkon eskatologinen osasto oli kuin käynti jäätelökioskilla. Joka kuukausi uusi maku, uudella tötteröllä. Jokaisella profetian opettajalla oli oma henkilökohtainen hänelle ominainen tulkintansa. Sitten, saadakseen asiat mielenkiintoisiksi, jotkut näistä samoista julistajista ja opettajista opettivat erilaisista ”JUMALAN salaisuuksista” Ja siellä ei ollut minkäänlaista laajempaa yksimielisyyttä näistä niin sanotuista ”salaisuuksista”.

Joten niin kuin kuka tahansa lapsi ”koulussa” keskellä monimerkityksiä ja konflikteja, minä juoksin ja istuin sisälle kotiin löytääkseni ”TOTUUDEN”. Viimeisen 11 vuoden aikana tätä ”TOTUUTTA” MINUN ABBANI HUULET ovat puhuneet ja minä olen kulkenut HÄNEN kanssaan PÄIVITTÄIN. HÄN PUHUI minulle sellaisissa paloissa, joita pystyin sulattamaan ja ymmärtämään. Liian usein olimme eri mieltä HÄNEN ARVIOSTAAN koskien minun kykyjäni, mutta tämä vain näytti sen, että minä olin molemmissa väärässä.

SANALLE RAKENTAMINEN

Jo 11 vuoden ajan ABBA laittanut minut rakentamaan HÄNEN TORNIAAN sisäisessä Henki Ihmisessäni. Se on oikeasti hyvin yksinkertainen kuva, mutta silti olen tavannut todella vähän niitä, jotka ymmärtävät sen. ”Ihminen” opettaa, että paljon on piilotettu ihmiseltä, ja sitten ilmoittaa kaiken olevan ”paljastettua”. Tässä on konflikti. Tämä on kaikkein salakavalin erhe. Se, mikä on ”piilotettu” ihmiseltä, on sitä siksi koska ihminen ei ”etsinyt” sitä esiin. Ihminen ’epäonnistui’ ”tutkimaan (LOGOSTa) osoittaakseen olevansa kelvollinen” ja sen tähden on epäonnistunut löytämään ’hyväksyntää’ ABBAN SILMISSÄ. Kyllä, tiedän tämän vaikuttavan kovalta ”sanalta” minulta tulevaksi, mutta kuka oikeasti etsii ”JUMALAN täyttä Taloudenhoitoa” tänään?

Joten kun menin Hänen Jalkoihinsa ja kysyin Abbalta, ”Onko totta, että kaikki on jo paljastettu”, minulle tuli vastauksena Jeremia 33:1-3:

1 Herran sana tuli Jeremialle toistamiseen, kun hän vielä oli suljettuna vankilan pihaan; se kuului näin:

2 ”Näin sanoo Herra, joka sen myös tekee, Herra, joka valmistaa sen ja vahvistaa sen Herra on hänen nimensä:

3 Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita sinä et tiedä.

Jos minä ”etsin” HERRAA ja ’huudan’ HÄNTÄ, minulle tullaan näyttämään se, mikä ei ole ollut minulla tiedossa. Jos minä aina tulen HÄNEN ja VAIN HÄNEN luoksensa, siellä ei tulisi olemaan mitään, mikä olisi minulta salassa, jos vain ahkerasti etsisin HÄNTÄ”.

Tämä oli se aika, kun tulin tietoisiksi kahdesta erityisestä todellisuudesta joilla KAIKKEIN PYHIN HENKI puhuu kaikille ihmisille. Ensimmäinen on ”KUVAT” (images) ja Toinen on ”MALLIT/KAAVAT” (patterns). Erinomainen esimerkki tästä on Ilmestyskirja, joka on KUVIA tulvillaan. Ja useimmat HÄNEN LAPSISTAAN menevät pois levottomina ja hämmentyneinä ”pedoista, pasuunoista, sineteistä, ja maljoista”, joita se on täynnä. Turhan monet lapset eivät ”tutki ahkerasti” ja ovat innokkaita luovuttamaan ja juoksevat kuuntelemaan ketä tahansa ihmistä, joka kertoo heille mitä uskoa. Sen tähden he eivät koskaan näe MALLEJA joihin nämä KUVAT johdattavat.

Kun aloin nähdä kaikkien näiden Kuvien asettuvan vakiintuneisiin ja toistuviin Kaavoihin, ABBA alkoi näyttää että kaikki KUVAT ja KAAVAT olivat erilaisia joukkoja JÄRJESTYKSIÄ (SEQUENCES). Niin kuin 1...2...3... ja A...B...C..., ja olin täysin hämmästynyt sen kaiken yksinkertaisuudesta. Sitten aloin ihmetellä miksi en ollut koskaan kuullut yhdenkään ”ihmisen” opettavan tätä kaikissa heidän kirjoissaan, kaseteissaan ja videoissaan, joita ”ihmiset” ”valtavilla palvelutehtävillään” olivat houkutelleet minut ostamaan vuosien ajan? ABBA:n vastaus oli yksinkertainen; jos he olisivat tulleet HÄNEN luoksensa oppimaan HÄNEN jaloissaan, vaan he olivat menneet oppimaan muilta ihmisiltä.

Joten kun ABBA alkoi opettaa minulle Hänen MALLEJAAN Hänen JÄRJESTYKSISSÄÄN, minä aloin huomata ”3:n”, ”4:n”, ja ”7:n” sarjoja kaikkialla läpi RAAMATUN. Ei ainoastaan ”profeetallisissa kirjoissa”, vaan kaikkialla. Tämä ravisteli minua sisuksiini asti, koska vähä vähältä ymmärsin, että nämä kaikki KUVAT puhuivat ABBA:n Luonteesta ja Persoonasta suhteessa ihmiseen. Kirjaimellisesti HÄNEN TAHDOSTAAN MAAN PÄÄLLÄ. KAIKKI KAAVAT osoittavat erityisesti sitä, kuinka HÄNEN VALTAKUNTANSA toimii, kun samaan aikaan JÄRJESTYKSET lopulta johdattavat ”HERRAN PÄIVÄÄN”, johon me nyt olemme astumassa sisään. Nyt niin kuin silloin aiemminkin, istun hämmästyneenä siitä kuinka yksinkertaista se kaikki on, ja kuinka syvällistä.

Kuinka helppoa ihmisen on sanoa ”syvyys syvyydelle huutaa”, kun hänen elämänsä on pinnallista ja penseää. Todella ihmeellistä. Todella pelottavaa.

KAIKKI LOGOS JOHTAA SAMAA PAIKKAAN....HERRAN PÄIVÄÄN

Jeremia 33:4-5

4 Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala, tämän kaupungin taloista ja Juudan kuningasten linnoista, jotka sortuvat piiritysvallien ja miekan edessä,

5 ja niistä, jotka ovat tulleet taistelemaan kaldealaisia vastaan, ja täyttämään talot ihmisten ruumiilla, jotka minä surmaan vihassani ja kiivastuksessani ja joiden kaiken pahuuden tähden minä olen kätkenyt kasvoni tältä kaupungilta:

Joka kerta kun istuin ABBA:n JALKOIHIN, minä lopetin tutkimukseni aina ”Tuomioon”. Yksinkertaisesti siksi koska tuomio on tulossa ja sitä ei voida välttää. VANHURSKAAT tullaan tuomitsemaan ja he menevät asumaan minun ABBA:n TALOON IKUISESTI! Onko tämä paha? Henkilökohtaisesti minä odotan tätä kaikella sydämelläni. Silti niiden jotka torjuvat LAMPAAN ja eivätkä tule saatetuksi vanhurskauteen, on aivan oikein olla peloissaan, ja heidän kieltäytymisensä uskomasta sitä, että he tulevat vielä seisomaan HÄNEN VALTAISTUIMENSA edessä, on tulossa voimakkaasti esiin. Se vain ei muuta JUMALAA millään lailla.

Sen jälkeen kun tulin siihen pisteeseen, jossa hyväksyin HÄNEN SANANSA kaikessa tässä, ABBA vei minut hyvin tunnettuun sanankohtaan.

Saarnaaja 3:1:

1 Kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla.

Jälleen kerran meillä on tässä hyvin erityinen järjestys. Siellä on määräaikansa, hetkensä, ja tarkoituksensa kaikessa "taivaan alla". Tämä on se missä hauskuus alkaa. Se kaikki alkaa, kun tiedostetaan, että JUMALA on jakanut universumin erityisiin ajanjaksoihin. Itse asiassa JEESUS käytti KUVAA "ajoista ja vuodenajoista" (= times and seasons) haastaessaan Fariseuksia ja opettaessaan HÄNEN Opetuslapsiaan. Kokonaisuutena me haluamme puhua "Ajoista ja Aikakausista" yleisin termein, jotka ovat lähes aina epämääräisiä. Mutta harvoin mainitsemme niiden "Tarkoitusta", koska me emme huomioi ABBA:n Agendaa ja Suunnitelmaa ... "taivaan alla". Sen tähden me emme huomaa aikojen muutoksia, ja tämän takia meidän on mahdotonta tunnistaa "määrättyjä aikoja". Joten ei ole mikään yllätys, että olemme menneet ohi "määrätystä hetkestä", meidän 'etsikkoajastamme'? Ja se on myös saanut meidät olemaan täysin tietämättömiä ABBA:n "aikomuksista" tänä päivänä.

Saarnaaja 3:9-11

9 Mitä hyötyä on työntekijällä siitä, mistä hän näkee vaivaa?

10 Minä olen katsonut sitä työtä, minkä Jumala on antanut ihmislapsille, heidän sillä itseään rasittaaksensa.

11 Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikansa, myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä; mutta niin on, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua.

Nyt tämä saa minut ymmälle, "mutta niin on, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua." Mutta silti Salomo sanoo sitä ennen "Kaiken Hän on tehnyt kauniisti aikansa"? ABBA ollen aina ABBA, näytti minulle jälleen, että ihminen ei ole vielä kysynyt Häneltä kaikkia niitä kysymyksiä, jotka täytyy tulla kysytyksi. Sillä Salomo etsi kaikkea sitä Viisautta ja Tietoa, mitä maailma tarjosi ja eikä pystynyt sisäistämään sitä, ja hän kuoli katkerana. Joten kysyin mitä minä tarvitsisin miellyttääkseni Abbaa, "osoittaakseni olevani kelvollinen" Hänen Silmissään. Ja jälleen kerran minulle näytettiin Kuvauksia Ajoista, Aikakausista, ja Tarkoituksesta. Mutta tällä kertaa ABBA muutti järjestyksen ja asiat muuttuivat radikaalisti. Tämän takia minä vaikutan aina olevani epäjärjestyksessä, kun puhun "Ajoista ja Aikakausista". Ja silti kukaan ei koskaan kysynyt minulta tärkeintä kysymystä, josta se kaikki alkaa ... TARKOITUS.

KAIKELLA ON AINA TARKOITUKSENSA

Voit kysyä miksi minun täytyy ”rakentaa” näin paljon perustusta, ennen kuin tulen ”PÄÄASIAAN”. Yksinkertainen vastaus ... lapsilla on lyhyt huomiokyky. Mikään siitä mitä minä nyt kirjoitan ei ole lapsia varten. Ja myös muutamat niistä, jotka pitävät itseään palvelijoina, eivät tule sitä auliisti vastaanottamaan.

Niin oudolta kuin se kuulostaakin, ainoa asia johon Jeremia 33:3 erityisesti viittaa, on tapahtuma Ilmestyskirjassa. Tiedättehän, että Daniel oli ainoastaan sinetöity, ja tänä päivänä kaikki näyttävät olevan yhtä mieltä siitä, että se on nyt ”avoin”. Itse asiassa koko Logos on siellä jokaisen tutkittavana, ja jokainen voi vastaanottaa Rheema sanaa Kaikkein Pyhimmältä Hengeltä, joka halukkaasti ja ilolla palkitsee kaikki ne, jotka ahkerasti etsivät Häntä.

AVAIN siihen ”mitä me emme tiedä” on se, ettei sitä ‘ole kirjoitettu’ Kirjaan. Itse asiassa kun katsomme Johanneksen evankeliumin 21 lukua, me näemme, että siellä oli paljon mitä ei oltu kirjoitettu ylös, koskien Jeesusta ja ‘töitä’ joita Hän teki.

Johanneksen evankeliumi 21:24-25

24 Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on nämä kirjoittanut; ja me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi.

25 On paljon muutakin, mitä Jeesus teki; ja jos se kohta kohdalta kirjoitettaisiin. Luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

Silti koko Uudessa Testamentissa se oli ainoastaan Johannes, jota erityisesti kiellettiin kirjoittamasta.

Ilmestyskirja 10:1-7

1 Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa niinkuin tulipatsaat,

2 ja hänellä oli kädessään avattu kirjanen. Ja hän laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle

3 ja huusi suurella äänellä, niinkuin leijona ärjyy; ja kun hän huusi, antoivat ne seitsemän ukkosen jylinää ääntensä puhua.

4 Ja kun ne seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet, yritin minä kirjoittaa, mutta minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Pänee sinetin taakse, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä sitä kirjoita".

5 Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti

6 ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ettei enää ole oleva aikaa,

7 vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasuunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoilleensa profeetoille.

Tässä meillä on selkein KUVA asetettuna erityisimpään KAAVAAN. Tietenkin siinä on JÄRJESTYS, joka puhuu "TARKOITUKSESTA TAIVAAN ALLA". Tämä lopullinen "TARKOITUS" on, että kaikki se minkä ABBA julistanut HÄNEN PROFEETOILLEEN ja heidän kauttansa kävisi täytäntöön.

Yritä ymmärtää "SE ON TÄYTETYN" konsepti ... loppuun suoritettu ... ohi ja loppuun tehty ... VIHDOINKIN!!!! Ennen SEITSEMÄNNEN PASUUNAN TUOMION ääntä, KUNINGAS JEESUKSEN PALVELUTEHTÄVÄN kulminaatio tulee tapahtumaan.

Jotakin josta vain JUMALA ja HÄNEN PALVELIJANSA ovat tietoisia.. Tai niin ainakin tuntuu olevan.

Aamos 3:7

7 Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleensa profeetoille.

Joten siellä ei ole koskaan ollut mitään "Salaisuuksia", joita Jumala olisi salannut Hänen Palvelijoiltaan Profeetoilta. Hän kertoi heille, mitä tulisi tapahtumaan. Joten siellä ei todellakaan ole mitään "piilotettua", paitsi se mitä Johannesta kiellettiin kirjoittamasta ylös. Ja silti Jeremia 33:n tarjous on selkeästi laitettu esille kelle tahansa ja kaikille, jotka valitsivat etsiä Hänen Kasvojaan ja "Oppia Hänestä". Jälleen kerran tämä ei ole mitään uutta, sillä Jeesus on kutsunut meidät kaikki "Tulemaan Minun Luokseni". Meitä ainoastaan vaaditaan ottamaan Hänen Ikeensä ... ja "oppimaan minusta". Se on kaikki siellä, sillä Hän on Jumalan Sana. Rheema ja Logos, joka avoimesti julisti Hänen tarkoituksensa täällä maan päällä Hänen rakkaan ystävänsä Johanneksen kautta.

1. Johanneksen kirje 3:8

8 Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot.

SELAH... MARANATHA...

HALLELUIAH

SIELLÄ VÄHÄN... TUOLTA VÄHÄN...

Joten yli viisi vuotta sitten minulla oli siinä Ilmestyksen Rheeman Siemen syvälle istutettuna henkeeni, ja siinä oli myös Abban "Tarkoitus", ja siinä kului "Aikaa", jotta se kasvaisi ja omalla "Ajallaan" tuottaisi hedelmää. Ja että minun tarkoitukseni "taivaan alla" tulisi täyttymään. Niin sanotusti. Kaiken kaikkiaan minä olen vain palvelija, joka on valmistettu ja lähetetty toimittamaan tämä "sanoma".

Jotta ymmärtäisin 7 Ukkosenjylinää, minun piti tutkia, kuunnella, ja oppia. Minne tahansa Abba vei minut, minä en oppinut vain yhtä opetusta vaan kaksi, sillä jokainen Sana on kaksiteräinen Miekka.

Tänä aikana palaset tulivat yhteen seuraten Abban suunnitelman ohjeita.

Jesaja 28:9-14

9 "Keitähän tuokin luulee taitoon neuvovansa, keitä saarnalla opettavansa? Olemmeko me vasta maidolta vieroitettuja, äidin rinnoilta otettuja?"

10 Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, läksy läksyn päälle, läksy läksyn päälle, milloin siellä, milloin täällä!" -

11 Niin, sopertavin huulin ja vieraalla kielellä hän on puhuva tälle kansalle,

12 hän, joka on sanonut heille: "Tässä on lepo; antakaa väsyneen levätä, tässä on levähdyspaikka". Mutta he eivät ole tahtoneet kuulla.

13 Niinpä on Herran sana oleva heille: "Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, läksy läksyn päälle, läksy läksyn päälle, milloin siellä, milloin täällä", niin että he kulkiessaan kaatuvat selälleen ja ruhjoutuvat, että heidät kiedotaan ja vangitaan.

14 Sentähden kuulkaa Herran sana, te pilkkaajat, te jotka hallitsette tätä kansaa Jerusalemissa.

Herran Sana tulee hitaasti pala palalta yhteen, kun tutkit ahkerasti missä ja milloin Hänen Kaikkein Pyhin Henkensä johdattaa. Ei jokainen joka tämän lukee, tule sitä ymmärtämään, sillä he eivät ole etsineet "liharuokaa".

Heprealaiskirje 5:9-14

9 ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset,

10 hän, jota Jumala nimittää "ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan".

11 Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan.

12 Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa.

13 Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi;

14 mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta.

Monet puhuvat Morsiamesta ja Tulesta, Täydellistämisestä ja Puhdistamisesta. Mutta harvat näkevät kuinka paloista muodostuu yksi suuri ja mahtava taideteos, joka tuhoaa vihollisen kaikki teot. Joten te, joilla on kuulevat korvat ja arat sydämet Herran edessä, antakaa minun johdattaa teidät ”7 Ukkosenjylinän” läpi, ja selittää miksi tämä matka on välttämätön.

7 UKKOSENJYLINÄÄ

Ilmestyskirja 10:1-2

1 Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa niinkuin tulipatsaat,

2 ja hänellä oli kädessään avattu kirjanen. Ja hän laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle

Muistakaa, että me rakennamme Sanaa Sanan päälle, ja jaetta jakeen päälle. Meillä on tässä ensimmäisessä jakeessa kuva, jota ei voi jättää huomioimatta. Monet sanovat, että se on ”jättiläisenkeli (=giant angel)” tajuamatta tämän ’ristiriitaisuutta’. ”Jättiläiset” ovat aina Jumalan demonisia vihollisia, ja samalla ”enkeli” on Jumalan sanansaattaja.

Me voimme halkoa hiuksia sillä tosiasialla, että demonit/pirut ovat ”langenneita enkeleitä” ja tätä se kaikki olisi... hiusten halkomista. Sanaa puhuu ”väkevästä” ”Jumalan sanansaattajasta”. Ja siellä ei ole ketään väkevämpää kuin Hän, joka on Sana.

Ilmestyskirja 1:12-16

12 Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa,

13 ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viittaaan puettun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn.

14 Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki;

15 hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljojen vetten pauhina.

16 Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa

Huomio ainoastaan jalat ...

Daniel 10:5-6

5 Minä nostin silmäni ja näin, ja katso: oli eräs mies, puettuna pellavavaatteisiin ja kupeet vyötettyinä Ufaan kullalla.

6 Hänen ruumiinsa oli kuin krysoliitti, hänen kasvonsa olivat kuin salaman leimaus, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävän vasken välke; ja hänen sanojensa ääni oli kuin suuren kansanjoukon pauhina.

Monet voivat sanoa, että tämä on vain Gabriel, joka ”kävelee veden päällä”(?), mutta Daniel, joka aiemmin puhui Gabrielin kanssa, ei koskaan sano, että tämä olisi hän.

Hesekiel 1:25-28

25 Ja kuului ääni taivaanvahvuuden yläpuolelta, joka oli niitten pään päällä. - Kun ne seisoivat, laskivat ne siipensä alas.

26 Ja taivaanvahvuuden yläpuolella, joka oli niitten pään päällä, oli valtaistuimen muotoinen, näöltään kuin safiirikiveä. Ja valtaistuimen muotoisella istui hahmo, ihmisen näköinen, kohoten korkealle.

27 Ja minä näin ikäänkuin hehkuvaa malmia, tulen näköistä, jota ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltansa; ja alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltansa, minä näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröitsi hohde.

28 Kuin kaari, joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään sitä ympäröivä hohde. Senkaltainen oli katsoa Herran kirkkauden hahmo. Ja kun minä sen näin, lankesin minä kasvoilleni. Ja minä kuulin äänen, kun joku puhui.

Laita kaikki nämä Kuvat yhteen ja sinulla on vain yksi vastaus.

Ilmestyskirja 1:8

8 "Minä olen A ja O", sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias.

Mielenkiintoinen sanontatapa, eikö ole? Kuulostaako tutulta?

Ilmestyskirja 4:8

8 Ja niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat yltympäri ja sisältä silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkaamatta yötä päivää: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on".

(Joten jos haluat vielä kiistellä siitä, kuka Jyrisee Ukkosessa Ilmestyskirjan 10:ssä luvussa, olet jo suuresti missannut asian. Kävele vain pois ennen kuin loukkaannut.)

SILLÄ HÄN JOKA AVAA SINETIT, JYLISEE UKKOSESSA KANSANSA KAUISTUKSIA VASTAAN.

Nyt tämä on se SANA, jonka sain lähes 5 vuotta sitten ja jota olen säilyttänyt tähän "määrättyyn aikaan" asti. JUUDAN SUKUKUNNAN MAHTAVA JALOPEURA tulee karjumaan ja me tulemme "kuulemaan" "UKKOSET".

(Tämän näkeminen hengessä käy todella yli voimien, ja on mahdotonta lisätä mitään siihen mitä Johannes on kirjoittanut. Kaikki mitä minun on käsketty tehdä, on selittää termejä ja osoittaa sananpaikkoja. Tämä on se mitä minä tulen tekemään nyt.)

UKKONEN

Luonnossa UKKONEN on vapautuvan energian sivutuote, kun kaksi paineen "aluetta" törmäävät. Kun tämä tapahtuu, meillä on "myrsky".

Jo useiden vuosien ajan minä ja monet Jumalan profeetat ovat varoittaneet "myrskyistä" ja "suurista järkkymisistä", jotka tulisivat kohtaamaan seurakuntaa Amerikassa.

Kreikankielessä on termi, joka esiintyy seuraavassa kohdassa

Matteus 24:7-8:

7 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin.

8 Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.

Joka on käännetty sanalla "maanjärjestyksiä". "Siesmos" on yleinen termi kataklysmiselle tapahtumalle. Se voi olla mitä tahansa maanjärjestyksestä hurrikaaniin tai pörssiromahdukseen. Tapahtuma, joka tuhoaa elämän tukiverkkoa. Yksinkertaisesti sanottuna monia PAHOJA ASIOITA tulee tapahtumaan joka puolella...ja se on vain "synnytystuskien" alkua.

Hengellisessä Maailmassa me tunnemme "suuren myrskyn" tulemisen, "sen suuren", ja JUMALAN ihmiset ovat saaneet lukemattoman määrän unia ja näkyjä tornadoista, tsunamideista ja kaikenlaisista katastrofeista. Mahdollisuudet ovat hämmästyttävät.

Kun Luonnossa nämä kaksi painealuetta kohtaavat, niin silloin muodostuu myrskyn tai "vortexin"(=pyörteen) alku. Ja meillä voi tässä "pyörteessä" olla tuulta, sadetta, rakeita, ja kaikkein parhaimpia tornadoja. Kaikkein äkillisimpiä ja tuhovoimaisimpia fyysisen / luonnollisen 'myrskyn' ominaisuuksia.

Hengellisessä Maailmassa meillä on kaksi aluetta, jotka luovat painetta ja voimavaikutusta meidän elämäämme. Jumalan Valtakunta ja Pimeyden Valtakunta. Luonnossa Ensimmäinen Merkki "muodostuvasta Myrskystä" ovat mustat pilvet ja/tai pimeys.

Jesaja 60:1-2

1 Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi.

2 Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa.

Hengellisessä maailmassa Ensimmäinen Merkki Jumalan Läsnäolosta on Hänen Kirkkautensa Kunnia (=SHEKINAH).

2. Mooses 19:9

9 Niin Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä tulen sinun tykösi paksussa pilvessä, että kansa kuulisi, kun minä puhun sinun kanssasi, ja uskoisi myös sinua ainiaan". Ja Mooses ilmoitti Herralle kansan vastauksen.

Tämä on nyt Jumalan Sana. Suoraan ja Yksinkertaisesti.

2. Mooses 19:16

16 Ja kolmantena päivänä, kun aamu oli tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle, ja kuului ylen kova pasunan ääni, niin että koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta.

Luonnossa tapahtuvasta taivaallisissa konfliktista ovat todisteena äkilliset puhtaan energian purkaukset. Me kutsumme niitä "salamoinniksi".

Hengessä Jumala on Valo ja Hänen Ensimmäiset Sanansa olivat

1. Mooses 1:3-5

3 Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli.

4 Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä.

5 Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.

Mutta tässä on ongelma "seurakunnan" maailmassa, missä Luonnollisen/Hengellisen tulisi olla yksi ja sama. Sillä Valolla, joka erottaa ja voittaa pimeyden, ei ole paljoakaan merkitystä niille, jotka ovat 'hengellisesti sokeita'. Ei hyödytä heittää Suuren Arvon Helmiä 'sokeiden' lasten eteen, jotka haluavat lampaan sijasta mieluummin käyttäytyä kuin siat. SELAH.

Ja SANA sanoo, että mikä on tehty pimeydessä salassa, tulee paljastumaan Valkeudessa. JUMALAN SALAMOINNISSA se nyt tulee tapahtumaan. Yhtäkkisessä Taivaallisessa Ilotulitusnäytöksessä joka tulee järkyttämään maan, seurakunnan, ja taivaat itsensä.

Ilmestyskirja 3:14-22

14 Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku:

15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava!

16 Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.

17 Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.

18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.

19 Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus.

20 Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.

21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.

22 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo."

ABBA rakastaa maailmaa niin paljon, että Hän on Pyytänyt Rakasta Poikaansa vielä kerran kurottautumaan luopiossa ja omavanhurskaudessa elävää seurakuntaa kohti, paljastamalla heidän syntinsä ja herättämällä heidät ahdinkoonsa, jotta he voisivat tulla parannukseen.

'Hengellisesti sokea' ei pysty näkemään Salamointia. Tämän tähden Hän Jyrisee Ukkosessa. Sillä tiedäthän, että Salama luo "Törmäyksen (crash)", joka yksinkertaisesti on valtava 'ilma-aallon' tuotos, jonka me voimme kuulla. Sitä kutsutaan Ukkoseksi. Se on "räjähtävä isku", joka ravistelee taloja, tärisyttää hammaskalustoa, ja voi kirjaimellisesti iskeä lentokoneita alas ilmasta. Se on dramaattinen fyysinen manifestaatio, jonka jopa "sokea" ja "kuuro" voi tuntea yhtä hyvin kuin kuka tahansa voi nähdä tai kuulla. Se on yksinkertaisesti Jumalan Henkäys.

Hengellisessä maailmassa se yksinkertaisesti tarkoittaa, ettei kukaan voi jättää huomioimatta sitä mitä on tulossa tapahtumaan. Piste. SELAH.

Tätä ovat, yksinkertaisella kielellä, "7 UKKOSTA".

Ilmestyskirja 4:5

5 Ja valtaistuimesta lähti salamoita ja ääniä ja ukkosen jylinää; ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisoihtua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä.

Ilmestyskirja 5:5-7

5 Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä".

6 Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoivat Karitsa, ikäänkuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan.

7 Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella-istuvan oikeasta kädestä.

Ilmestyskirja 6:14-17

14 ja taivas väistyi pois niinkuin kirja, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltansa.

15 Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin

16 ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Langetkaa meidän päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta!

17 Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?"

KARITSAN VIHA

Tämä tulee todellakin olemaan kauhistuttava päivä koko maailmalle. Mutta me emme ole tästä maailmasta, joten "Älä Pelkää". Mutta ennen kuin tämä tapahtuu, Ukkosenjylinät tulevat esille erottamaan lampaat ja vuohet. Ja vielä silloinkin 'vuohet eivät tule tekemään parannusta', niin kuin Sana opettaa meitä. Mutta Abban Rakkaus ja Armo, ja Hänen Oikeudenmukaisuutensa vaativat, että Hänen Kansansa joutuu kohtaamaan omat syntinsä. He eivät välittäneet niistä Hänen varoituksistaan, joita puhuttiin profeettojen kautta. Eivätkä he kuuntele tänäänkään.

Joten miksi Ukkosten kohdalla asiat tulisivat olemaan eri lailla?

Aamos 3:4-8

4 Ärjyykö leijona metsässä, ellei sillä ole raadeltavaa? Kiljuuko nuori leijona luolastansa, ellei se ole saalista saanut?

5 Käykö lintu maassa paulaan, ellei sen varalle ole pyydystä pantu? Nouseeko paula maasta saaliin siihen tarttumatta?

6 Puhalletaanko pasuunaan kaupungissa, niin ettei kansa peljästy? Tahi tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota ei Herra ole tuottanut?

7 Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleensa profeetoille.

8 Leijona ärjyy: kuka ei pelkäisi? Herra, Herra puhuu: kuka ei ennustaisi?

Jos muistatte, niin jaetta 7 lainattiin aiemmin tämän matkan alussa. Ja seurakunta jopa lainaa sitä ajoittain, silloin kun se on hyödyllistä, mutta harvoin asiayhteydessä. Nyt Juudan Leijona ei ole aikeissa karjua vain kerran, vaan "7" kertaa. Numeron "seitsemän" ollessa sekä "Täydellisyyden" että "Täydellistymisen" numero. Se on sitä, mikä tulee erottamaan Morsiamen "Kymmenestä Nukkuvasta Neitsyestä".

Seitsemän kertaa JUMALA tuo Puhdistavan Tulensa/Valonsa syvään pimeyteen paljastaakseen synnin "Hänen Kansansa leirissä". Seitsemän kertaa maa tulee järkkymään ja sokeat ja kuurot tulevat ulvomaan kauhuissaan, kun heidän "salaiset vääryytensä" paljastetaan.

SEISKOJEN LOPULLINEN MALLI

"SEITSEMÄN SYNNIN SEITSEMÄN UKKOSTA" kuulostaa aika dramaattiselta. Ja niin se myös tulee olemaan. Voit kysyä kuinka tämä tulee tapahtumaan, ja minä vain ilmoitan

yksinkertaisesti, ettei minulle ole sanottu jakaa tätä tietoa. Toivottavasti ABBA ei tule sitä minulta pyytämään.

Mitä minun on käsketty tehdä, on puhua leirin sisäpuolella olevaa syntiä vastaan. Tämä on ollut HÄNEN PALVELIJOIDENSA tehtävä alusta asti. Mutta minun vastuullani on myös puhua Lapsille. Älä pelkää. LOPUN AJAT lemuavat Synkkeyttä ja Tuomiota monille niille jotka kuuntelevat vähän ja puhuvat paljon.

Minun MESTARINI SEISOO TOINEN JALKA MEREN päällä ja TOINEN MAAN päällä. MIKÄÄN EI OLE MUUTTUNUT. Ilmestyskirjassa Johannes kirjoittaa, että kaksi PETOA nousee MAAILMAN AREENALLE. Toinen merestä ja toinen maasta. Niin pahaenteisiltä kuin ne näyttävätkin, ne ovat pitävästi HÄNEN JALKOJENSA alla! SELAH!

Ja vielä kerran, SEITSEMÄN UKKOSTA merkitsevät LOPPUA pettäjän otteelle MORSIAMESTA. PETTÄJÄN RUUMIS on ikuisesti murskattu ja tuhottu. TÄYDELLISYYS on sitten perustettu.

Joten nyt SEITSEMÄN UKKOSEN "TARKOITUS" on PALJASTETTU. Ja se löytyy LOGOKSESTA kahdesti. Tarjoten ne KAKSI TODISTAJAA, joiden kautta JUMALAN TUOMIO perustetaan.

Sananlaskut 2:10-22

10 sillä viisaus tulee sydämeesi, ja tieto tulee sielullesi suloiseksi,

11 taidollisuus on sinua varjeleva ja ymmärrys suojeleva sinut.

12 Se pelastaa sinut pahojen tiestä, miehestä, joka kavalasti puhuu;

13 niistä, jotka ovat hyljänneet oikeat polut vaeltaaksensa pimeyden teitä;

14 niistä, jotka iloitsevat pahanteosta, riemuitsevat häijystä kavaluudesta,

15 joiden polut ovat mutkaiset ja jotka joutuvat väärään teillänsä. -

16 Se pelastaa sinut irstaasta naisesta, vieraasta vaimosta, joka sanoillansa liehakoitsee,

17 joka on hyljännyt nuoruutensa ystävän ja unhottanut Jumalansa liiton.

18 Sillä hänen huoneensa kallistuu kohti kuolemaa, hänen tiensä haamuja kohden.

19 Ei palaja kenkään, joka hänen luoksensa menee, eikä saavu elämän poluille.

20 Niin sinä vaellat hyvien tietä ja noudatat vanhurskasten polkuja.

21 Sillä oikeamieliset saavat asua maassa, ja nuhteettomat jäävät siihen jäljelle;

22 mutta jumalattomat hävitetään maasta, ja uskottomat siitä reväistään pois.

Sananlaskut 6:9-19

9 Kuinka kauan sinä, laiska, makaat, milloinka nouset unestasi?

- 10 Nuku vielä vähän, torqu vähän, makaa vähän ristissä käsin,
11 niin köyhyys käy päällesi niin kuin rosvo ja puute niin kuin aseistettu mies.
12 Kelvoton ihminen, väärä mies on se, joka kulkee suu täynnä vilppiä,
13 silmää iskee, jaloillaan merkkiä antaa, sormillansa viitto,
14 kavaluus mielessä, paha aina hankitsee, riitoja rakentaa.
15 Sentähden hänen turmionsa tulee yhtäkkiä, tuokiossa hänet rusennetaan, eikä apua ole.
16 Näitä kuutta Herra vihaa, ja seitsemää hänen sielunsa kauhistuu:
17 ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta,
18 sydäntä, joka häijyjä juonia miettii, jalkoja, jotka kiiruusti juoksevat pahaan,
19 väärää todistajaa, joka valheita puhuu, ja riidan rakentajaa veljesten kesken.

Katso uudestaan jaetta 15: Sentähden hänen turmionsa tulee yhtäkkiä, tuokiossa hänet rusennetaan, eikä apua ole.

TURMIO: Jesaja 30:13

13 niin tämä synti on oleva kuin repeämä korkeassa muurissa, joka uhkaa sortua ja pullistuu; se särkyä äkkiä, yhtäkkiä.

Sillä ihminen ei halua Jumalan Ohjeita. Ja tämän takia heidän loppunsa tulee olemaan peruuttamaton:

Jeremia 19:11-15

11 Ja sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Niin minä särjen tämän kansan ja tämän kaupungin, kuin särjetään savenvalajan astia, ettei sitä enää eheäksi saa. Ja Toofetiin haudataan, kun ei ole muualla tilaa, minne haudata.

12 Niin minä teen tälle paikalle, sanoo Herra, ja sen asukkaille: minä teen tämän kaupungin Toofetin kaltaiseksi.

13 Jerusalemin talot ja Juudan kuningasten talot tulevat Toofetin paikan kaltaisiksi - nuo saastaiset talot kaikki tyynni, joiden katoilla he ovat polttaneet uhreja kaikelle taivaan joukolle ja vuodattaneet juomauhreja muille jumalille."

14 Ja Jeremia tuli Toofetista, johon Herra oli lähettänyt hänet ennustamaan, ja asettui Herran huoneen esikartanoon ja sanoi kaikelle kansalle:

15 "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tämän kaupungin ylitse ja kaikkien sen alaisten kaupunkien ylitse kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen sitä uhannut, koska ne ovat olleet niskureita eivätkä ole kuulleet minun sanojani".

Tämän takia siellä ei ole anteeksiantamusta tämän Viimeisen Varoituksen jälkeen:

2. Aikakirja 36:14-18

14 Myös kaikki pappien päämiehet ja kansa harjoittivat paljon uskottomuutta jäljittelemällä pakanain kaikkia kauhistuksia, ja he saastuttivat Herran temppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa.

15 Ja Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti, varhaisesta alkaen, vähän väliä heille varoituksia sanansaattajansa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustansa.

16 Mutta he pilkkasivat Jumalan sanansaattajia ja halveksivat hänen sanaansa ja häpäisivät hänen profeettojansa, kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei apua enää ollut.

17 Niin hän toi heidän kimppuunsa kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössänsä eikä säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä; kaikki hän antoi tämän käsiin.

18 Ja kaikki Jumalan temppelin kalut, sekä suuret että pienet, ja Herran temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen päämiestensä aarteet, kaikki hän vei Baabeliin.

KAUHISTUKSET:

1) HÄNEN VÄÄRIEN/PAHOJEN Palvelijoidensa ylpeä pöyhkeys.

2) Petolliset Sanat, jotka tuovat Ihmisten ja Riivaajien Oppeja.

3) MAAILMAN VÄKIVALLAN hyväksyminen ja VIATTOMAN VEREN VUODATTAMINEN OMIEN NAUTINTOJEN ja MUKAVUUDENHALUN ALTITARILLA.

4) Asetetaan DEMONISIA MIELIKUVIA SYDÄMIIN ja kutsutaan sitä "PALVELUTEHTÄVÄKSI HERRALLE".

5) TAHTO VÄLITTÖMÄÄN HALUJEN TYYDYTTÄMISEEN, jota järkeillään käyttökelpoisilla 'OIKOTEILLÄ'. MISSÄ TARKOITUS PYHITTÄÄ KEINOT. [KÄYTTÄEN HELVETIN METODEDEJA JUMALAN VALTAKUNNAN työn hyväksi].

6) TOTUUDEN AVOIN VÄHEKSYMINEN JA HALVEKSUNTA, KUN SE PALVELEE HEIDÄN "TARPEITTAAN" JA "AHNEUTTAAN" TOTUUDEN KUSTANNUKSELLA.

7) TAHALLINEN PYHÄN HENGEN LIIKKEEN ESTÄMINEN USKOVIEN kesellä, joka TOISI KRISTUKSEN RUUMIIN TÄYDELLISYYTEEN JA YHTEYTEEN.

Nämä ovat ne Seitsemän Syntiä, jotka Hänen Sanansa Salama tulee paljastamaan, ja ne jotka juhlivat näissä Kauhistuksissa tullaan paljastamaan, järkyttämään, hajottamaan ja tuhoamaan. SILLÄ KARITSA YKSIN VOI TUOMITA LAMPAAT JA VUOHET.

ENSIMMÄINEN UKKONEN ÄRJÄISEE PIAN. JA NÖYRYTYYS TULEE TAPAHTUMAAN. HAJOTTAMINEN ALKAA.

Mutta tuleeko synnille tuomiota ja parannusta.

SELAH...MARANATHA....HINE HU BA

Old Dog (=Vanha Koira) Goosenissa

Ensimmäinen Ukkonen

Bob Neumann

JOHDANTO

Kenelle tahansa, joka tämän SANAN lukee ...

Siitä tuntuu olevan tosi pitkä aika kun kutsuin HÄNEN NIMEÄÄN ja löysin, en ainoastaan syntien anteeksi saamisen, vaan myös sovinnon ja tarkoituksen. Monet yrittäisivät puhua "palvelutehtävistä" ja "virasta" kun se kuitenkin ei ole mitään enempää kuin "kuuliaisuus" ja "velvollisuus". Seistä seurakunnan edessä puhuen SANAA oraakkelinä tai istua kynän ja paperin ääressä kirjoittamassa niitä ylös, ovat kirjaimellisesti sama asia. Me voimme pelata pelejä sanojen merkityksillä mutta se merkitsee vähän kun LEIJONA KARJUU. Itse asia ei ole koskaan muuttunut. JUMALA ON USKOLLINEN ja HÄNEN NIMENSÄ ON KIIVAS.

Kuunnelkaa sen naisen sanoja, jonka rukouksen ja vetoomuksen KAIKKEIN KORKEIN kuuli...HANNAN RUKOUS...

1 Samuel 2:1-11

1 Ja Hanna rukoili ja sanoi: "Minun sydämeni riemuitsee Herrassa; minun sarveni kohoaa korkealle Herrassa. Minun suuni on avartunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen sinun avustasi.

2 Ei kukaan ole pyhä niin kuin Herra; paitsi sinua ei ole yhtäkään, eikä ole kalliota meidän Jumalamme vertaista.

3 Älkää yhä ylpeitä puhuko, älköön suustanne lähtekö julkeita sanoja; sillä Herra on kaikkietävä Jumala, hänen edessänsä punnitaan teot.

4 Urhojen jouset ovat särjetyt, voipuneet vyöttäytyvät voimalla.

5 Kylläisinä olleet käyvät palvelukseen leipäpalkoilla, nälkää nähneet eivät enää nälkää näe. Hedelmätön synnyttää seitsemän lasta, lapsirikas kuihtuu.

6 Herra antaa kuoleman ja antaa elämän, hän vie alas tuonelaan ja tuo ylös jälleen.

7 Herra köyhdyttää ja rikastuttaa, hän alentaa ja ylentää.

8 Hän tomusta nostaa halvan, hän loasta korottaa köyhän, pannaksensa heidät ruhtinasten rinnalle ja antaaksensa heidän periä kunniasijat. Sillä maan tukipylyvät ovat Herran, hän on asettanut niiden päälle maanpiirin.

9 Hän varjelee hurskastensa jalat, mutta jumalattomat hukkuvat pimeyteen; sillä mies ei omalla voimallaan mitään voi.

10 Jotka taistelevat Herraa vastaan, ne joutuvat kauhun valtaan; hän jylisee taivaasta heidän ylitsensä. Herra tuomitsee maan ääret; hän antaa vallan kuninkaallensa ja korottaa korkealle voideltunsa sarven."

11 Sitten Elkana meni kotiinsa Raamaan; mutta poikanen palveli Herraa pappi Eelin johdolla.

Habakuk 2:2-3

2 Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: "Kirjoita näky ja piirrä selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessa lukea".

3 Sillä näky odottaa vielä aikaansa, mutta se rientää määränsä päähän, eikä se petä. Jos se viipyy, odota sitä; sillä varmasti se toteutuu, eikä se myöhästy.

Siellä on maassa monia tänä päivänä, jotka puhuvat "heidän" unistaan ja näyistään. Myös siellä on monia, jotka sanovat "Minä olen kuullut HERRALTA" ja vaativat yleisöä. He julistavat sanansa, unensa, näkynsä ja haastavat jokaisen kysymyksen ja kommentin.

Dialogin sijaan he siirtyvät palopuheista kirouksiin...kaikki "herran nimessä". Minun ainoa kysymykseni on, kuka on heidän herransa? Siellä on monia ääniä taivaallisissa nyt. Monet väitteet eivät kestä LOGOKSELLA koettelemista. Hyvin vähän ilmestystietoa on tulossa niiltä, jotka sylkevät kirouksia vastauksina sivistyneisiin kysymyksiin. Valheveljiä on runsaasti ja ovat nopeita pyydystämään ja kampittamaan kenen tahansa jolla on OIKEA SANA. Yhä enemmän on alkanut tulemaan väriä profeettoja ja opettajia, jotka puhuvat "vanhaa rheema" yhä uudestaan ja uudestaan kun kuitenkin KAIKKEIN KORKEIN puhuu uusista asioista. Ne, jotka puhuvat uutta ja oikea-aikaista, tullaan laittamaan sivuun tai heidän kimppuunsa jopa hyökätään pysäyttääkseen sen, mitä HERRA tekee nyt.

Jesaja 30:7-14

7 Egyptin apu on turha ja tyhjä; sen tähden minä annan sille nimen: "Rahab, joka ei pääse paikaltansa".

8 Mene siis nyt ja kirjoita se tauluun heidän läsnä ollessaan ja piirrä se kirjaan, että se säilyisi tuleviin aikoihin, ainiaan, iankaikkisesti.

9 Sillä he ovat niskoitteleva kansa, ovat vilpillisiä lapsia, lapsia, jotka eivät tahdo kuulla Herran lakia,

10 jotka sanovat näkijöille: "Älkää nähkö", ja ennustajille: "Älkää ennustako meille tosia, puhukaa meille mieluisia, ennustakaa silmänlumeita.

11 Poiketkaa tieltä, väistykää polulta; viekää pois silmistämme Israelin Pyhä."

12 Sentähden, näin sanoo Israelin Pyhä: Koska te halveksitte tätä sanaa ja luotatte väkivaltaan ja vääryyteen ja siihen turvaudutte,

13 niin tämä synti on oleva kuin repeämä korkeassa muurissa, joka uhkaa sortua ja pullistuu; se särkyy äkkiä, yhtäkkiä.

14 Se särkyy, niin kuin särkyy savenvalajan astia, joka lyödään rikki säälimättä, niin ettei sen sirpaleista löydy palasta, millä ottaa tulta liedestä tai ammentaa vettä altaasta.

Näky jota alan puhumaan ei ole minun, enkä ole pyytänyt sitä. Sen "täyteläisyys" on yhä minun otteeni ulkopuolella. Ensin ajattelin sen sisältyvän ENSIMMÄISEEN UKKOSEEN. Silti tämä on vain yksi "myrsky" joka tuo esiin kaikki SEITSEMÄN UKKOSTA. Kun rukoilen ja kannan taakkaa siitä mitä minulle on näytetty, näen enemmän UKKOSIA odottamassa näyn kanssa.

Kuinka ne tulevat esittämään itsensä, sitä minä tulen odottamaan HERRALTANI, sillä se on HÄN JOKA NYT JULISTAA TUOMIONSIA NIITÄ VASTAA JOTKA KÄYTTÄVÄT JA VÄÄRINKÄYTTÄVÄT HÄNEN KAIKKEIN PYHINTÄ NIMEÄÄN.

"VARTIJA"

Job 7:17-21

17 Mikä on ihminen, että hänestä niin suurta lukua pidät ja että kiinnität häneen huomiosi,
18 tarkastat häntä joka aamu, tutkit häntä joka hetki?
19 Etkö koskaan käännä pois katsettasi minusta, etkö hellitä minusta sen vertaa, että saan sylkeni nielaistuksi?
20 Jos olenkin syntiä tehnyt, niin mitä olen sillä sinulle tehnyt, sinä ihmisten vartioitsija? Minkä tähden asetit minut maalitauluksesi, ja minkä tähden tulin itselleni taakaksi?
21 Minkätähden et anna rikostani anteeksi etkä poista paha tekoani? Sillä nyt minä menen levolle maan tomuun, ja jos etsit minua, niin ei minua enää ole."

Kun ensimmäisen kerran kuulin HÄNEN ÄÄNENSÄ ja "yössä" vastasin "tässä minä olen". En tiennyt tai ymmärtänyt niitä tulevia askelmia, joiden koreografian mukaan minun pitäisi nyt tanssia. Ja vaikka olisinkin ainoa joka kuulee tämän melodian. HÄNEN PALVELIJANAAN oleminen on kaikki, mitä minä olen pyytänyt ilman ennakkoluuloja tai salaisia agendoja. Varjoissa istuminen ja sieltä taistelemisen ja rukoileminen on helppoa. Se ottaa vähän enemmän olla aulis ja kuuliainen.

Mutta mennä ulos julistamaan, se tekee sinut itsesi vähäksi aikaa näkyväksi. Tänä aikana sinusta tulee maalitaulu ja iskuja täytyy ottaa vastaan. Kustannusten laskemisen todellisuus tekee täyden ympyrän kun sinä tulet niiden haavoittamaksi ja ivaamaksi, joita sinä olet kutsunut perheeksi ... joita sinä pidit ystävinä. Tämä on vaadittu hinta

Tällainen on HÄNEN VARTIOMIEHENSÄ kutsu.

Ja sitten yhtenä päivänä KUNINGAS kutsuu sinut seisomaan eteensä eikä kävelemään pois, seisomaan edessään puhumatta. Ainoastaan kuuntelemaan ja tulemaan yhteisymmärrykseen KAIKKEIN PYHIMMÄN HENGEN kanssa. Tiedostaa ja kantaa todistusta siitä mitä on puhuttu. Antaa IANKAIKKISEN TUOMARIN edessä todistusta siitä mitä ovat tehneet HÄNEN HUONETTAAN vastaan ne, jotka oltiin kutsuttu palvelemaan HÄNTÄ.

Olla VARTIJA ... ja kantaa TODISTUSTA ei ainoastaan rikkomuksista mutta myös TODISTAA ITSE KAIKKEIN PYHIMMÄN TUOMIOIDEN päätöstä.

Joten tänään seison ja ojennan teille JULISTUKSEN jonka KAIKKEIN PYHIN antaa ... kun HÄN nyt VAATII ...

Daniel 4:13

13 Minä näin pääni näyissä, joita minulla oli vuoteessani: katso, pyhä enkeli astui alas taivaasta.

Nyt se alkaa...

Habakuk 3:1-2

1 Profeetta Habakukin rukous; virren tapaan.

2 Herra, minä olen kuullut sinulta sanoman, ja olen peljästynyt. Herra, herätä eloon tekosi jo kesken vuotten, tee se jo kesken vuotten tietäväksi. Muista vihassasi laupeutta.

Selah

ENSIMMÄINEN UKKONEN

1) HÄNEN VÄÄRIEN/PAHOJEN Palvelijoidensa ylpeä pöyhkeys. NE ILLUUSIOT JOILLA HE VAATETTAVAT ITSENSÄ TULLAAN RIISUMAAN POIS. ALASTOMINA JA HÄPEÄSSÄ HE TULEVAT SEISOMAAN NIIDEN EDESSÄ JOITA HE OVAT MANIPULOINEET JA PETTÄNEET OMAN KUNNIANSA JA OMAN VOITTONSA TÄHDEN. HEIDÄN PEITTEENSÄ TULLAAN POISTAMAAN JA HEIDÄN TEKONSA TULEVAT NYT TUOMITUKSI.

Niin kuin aikaisemmissa näyissä, minä olin itse NÄYN paikassa ja päälläni oli täyspitkä hupullinen viitta jollaisen olin nähnyt MESTARIN pitävän päällään. Mutta tällä kertaa minä seisoin yksin suljetulla alueella. Lattia oli ”pölyinen” ja hajallaan oleva roskat peittivät maan. Ilma haisi eltaantuneelta ja kitkerältä ja pian maku minun suussani vastasi hajuja. ”Ilma” oli usvainen ja huomisen näkökykyni hämärtyvän kun katselin ympärilläni olevia heikkoja väkinäisiä valoja yhdistettynä tämä ”usvaiseen ilmaan”.

Aloin kuulla hiljaista melodiaa ja rupesin kävelemään kun PYHÄ tönäisi minut kohti musiikin lähdeä. Kun tulin lähemmäksi se voimistui ja aloin tunnistaa sävelmän katkelmia. Kun tunnistin epämääräisen musiikin lähteen tunnistin melodian ”marssiksi” jonka olin kuullut lapsena. Ja ”instrumentin” höyryruiksi. Niin kuin monet marsseista ... tämä Straussilta ... RADITZKY Marssin mukaan oli aikoinaan enemmän tanssittu kuin marssittu. Paitsi nyt ei ollut ketään marssimassa tai tanssimassa. ”Musiikki” täytti ilman niin kuin ”usva” täytti ilman, täyttäen tyhjät alueet...

Yhtäkkiä huomasin olevani suuressa sirkusteltassa. Usva oli estänyt minua näkemästä ylös tai kauempana oleviin seiniin. Mutta nyt aloin nähdä ja kuulla erittäin tarkasti. Katto ei ollut niin korkea ja seinät molemmin puolin niin kaukana kuin olin luullut. Keskellä oli klassinen kehä ja yksinkertaiset katsomot olivat molemmilla puolilla. Sellaisia joita voit pystyttää ja purkaa kun matkustat.

Kun lähestyin kehää, huomasin valojen hämärtyvän ja musiikki voimistui kun valmistauduin näkemään "show" alkavan.

Fanfaarilla, joka muistutti minua eräästä toisesta areenasta, kaksi esiintyjää tulivat kehän keskelle käsivarret kohotettuina odottaen yleisön suosionosoituksia. Toinen oli mies, toinen oli nainen.

Miehellä oli päällään istuva kirkkaan sininen puku paljeteilla. Hänen hiuksensa kohosivat veistosmaisella pampador-tyylillä. Meikki jota hän kanto valaistuksen alla, peitti sekä hänen ihonsa että merkit kuluttavasta taudista. Naisella oli ihonmyötäinen vartalopuku ja stiletikorkokengät ja samanlainen sininen ketjukuviainen yläosa, joka samaan aikaan oli tiukka, sekä yritti olla viettelevä. Niin kuin hänen kollegallaan muotoillut hiukset ja raskas meikki olivat sekä illuusiota että mahdollisesti naamiointia, luodakseen edustavan kuvan. Kuva joka oli toisaalta viettelevä ja samaan aikaan hyväksyttävä ja odotettu.

Niin kuin kaikissa "hyvissä" teattereissa liikkeet ja dialogi olivat etukäteen käsikirjoitettu ja esitettiin liioitetulla tarkkuudella. Järjestyksessä jokainen esittäjä ilmestyi ja otti etukäteen sovittun paikkansa kehässä. Ensin tulivat koulutetut shetlandin ponit ja niitä seurasivat eri kokoiset, rotuiset ja ikäiset koirat. Niin kuin tarkkuustyökalu esitys sujui jouheasti kun jokainen eläin esitti oppimansa tempun oikeassa järjestyksessä. Jokainen temppu oli suunniteltu ja järjestetty optimaalisen vaikutuksen aikaansaamiseksi. Kun ihmisesiintyjät pumppasivat yleisöä ja saivat aikaan vaadittuja tunnetiloja jokaiselle tempulle, "yllätyksen", "huumorin" ja jopa "vihan" episodeja esitettiin järjestyksessä.

Kun temppu seurasi temppua, jokainen tehtävä vaikutti vaikeammalta ja vähemmän varmalta, silti jopa "virheet" olivat etukäteen järjestetty. Ja niin kuin kaikki hyvä teatteri esitys loppui. Ja niin kuin teatterin luonne on, esitys toistettiin yhä uudestaan ja uudestaan.

Sitten ilman varoitusta kuulin TUULEN puhaltavan teltassa kun esittäjät jatkoivat esityksiään. Ja kun UKKONEN jylisi näin teltan heiluvan ja irtautuvan tolpistaan. Kun reunat pääsivät irti, kangas meni silpuksi ja liukeni salaman valaistessa maata ja sade tuli alas vyörynä saaden kehän tulvimaan ja pesten pois tomun ja roskat. Tämän PUHTAAN VALON ilmestyksessä ja MYÖHÄISSATEEN puhdistuksessa esiintyjät pyyhkäistiin pois ja se mikä oli "hiuslaitteiden" ja "kasvomaalien" alla paljastettiin kaikkien nähtäväksi.

Mitä mies ja nainen ja heidän esiintyvät poninsa ja koiransa olivat? Ne olivat kaksi Suurta Pimeyden Enkeliruhtinasta ja monia sekalaisia demoneja ja vääriä henkiä.

Nämä ovat ne eksyttäjät, joista puhutaan Ilmestyskirjan 2. ja 3. luvussa, jotka LOPUN AJASSA eksyttävät, korruptoivat ja kontrolloivat kolmea luopioiseurakuntaa ja kahta harhassa olevaa seurakuntaa. ENSIMMÄINEN UKKONEN, joka on nyt alkanut, paljastaa heidät ja heidän työnsä maailmassa tänään. Sekalaiset demonit ja väärät henget, jotka esiintyivät käskystä, ovat "käärmeen siemenen" tietäjähenkkiä Kristillisellä alueella. Siemen, jonka hedelmä on annettu VALON lapsille ELÄVÄN VEDEN ja ELÄMÄN SANAN sijasta.

ENSIMMÄINEN UKKONEN REPII ALAS SUURTEN PALVELUTEHTÄVIEN VÄÄRÄN VALON JA PEITTEEN, KUN HEIDÄN "TELTTANSA" PUHALTUU POIS. DEMONINEN "USVA", JOKA PIMENSI SEKÄ NÄYN ETTÄ EROTTelukyvyn, TULEE SELVENEMÄÄN

KAIKILLE NÄHTÄVÄKSI. ALITUINEN MELU, JOKA ESTI MINUN KANSAANI KUULEMASTA MINUA, TULEE POISTETUKSI KUN TÄMÄ 'KUMU' LOPPUU JA UUSI "HILJAISUUS" ALKAA MINUN LAPSILLENI.

Jesaja 30:15

15 Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne; mutta te ette tahtoneet,

MINÄ TULEN HILJENTÄMÄÄN ENNALTA KÄSIKIRJOITETUN JA TEESKENTELEVÄN. HILJAISUUDESSA JONKA NYT TUON, EKSYSNEET VOIVAT KUULLA MINUN ÄÄNENI. HAAVOITTUNEET VOIVAT KUULLA MINUN LOHDUTUKSEN SANANI. HEIKOT VOIVAT KUULLA MINUN SANANI JOTKA VAHVISTAVAT. PELOKKAAT TULEVAT KUULEMAAN MINUA JA LUOTTAVAT. SILLÄ MINÄ OLEN. JA HE TULEVAT KUULEMAAN MINUA ENSIMMÄISEN KERRAN.

NE, JOIDEN HARHAT TULLAAN PALJASTAMAAN, TULEVAT TUNTEMAAN ITSENSÄ PYSÄYTTÄMÄTTÖMÄN TULVAN HUKUTTAMIKSI. SIELLÄ ON NYT MONIA, JOTKA KUTSUVAT ITSEÄÄN PROFEETOIKSI, PAPEIKSI JA ESIRUKOILIJOIKSI, JOTKA NUHTELEVAT MINUN MYRSKYÄNI VEDOTEN MINUN NIMEENI. VAROITA HEITÄ NUHTELEMASTA SITÄ MITÄ HE EIVÄT YMMÄRRÄ. VAROITA HEITÄ, ETTÄ TÄMÄ TEKO YKSIN TODISTAA ETTEIVÄT HE KUULE MINUN ÄÄNTÄNI TAI PALVELE MINUA.

MONET OVAT HARHASSA, JOTKA AJATTELEVAT KUULEVANSA MINUA KUN HE KUULEVAT OMIA SYDÄMIÄÄN. MONET JOTKA KUUNTELEVAT PETTÄVIÄ HENKIÄ LIIKKUVAT VOIMASSA JA YLPEYDESSÄ, JOTKA EIVÄT OLE MINUSTA. TÄMÄN MINÄ NYT PYSÄYTÄN. SILLÄ KUN ENSIMMÄISEN UKKOSEN AALTO OTTAA VALTAANSA KOKO MAAILMAN, NE JOTKA OVAT MINUSSA TULEVAT PYSYMÄÄN PYSTYSSÄ.

HEIDÄN, JOTKA EIVÄT OLE, VALTAKUNTANSA TULEVAT TUHOUTUMAAN. HEIDÄN PETOKSENSA, JOTKA PALJASTUIVAT HEIDÄN OMIKSI ILLUUSIOIKSI JA VIETTELYIKSI, PYYHKÄISTÄÄN POIS.

Vielä kerran katsoin "hiuslaitteet" lytyssä ja meikit hävinneinä olevia esiintyjä, HÄNEN KIRKKAUTENSA selkeässä valossa. Paljetit eivät enää loistaneet ja heidän eläimensä olivat huuhtoutuneet pois. Kaikki piilossa ollut törky, joka roskasi teltan lattiaa, oli paljastettuna kaikkien katsomoissa olevien nähtävissä.

Ja ne jotka istuivat katsomassa tätä show'ta. Siellä on TOINEN UKKONEN ja se odottaa määrättyä aikaansa.

Selah
Maranatha
Hine hu ba

Old Dog (=Vanha Koira) Goosenissa

Toinen Ukkonen / The Second Thunder

Bob Neumann

KAIKKEIN PYHIN HENKI ohjasi minut julkistamaan tämän, TOISEN UKKOSEN AURINGON LASKIESSA...Marraskuun 20, 1998. En tiedä miksi. Se on Seitsemännen Päivän alku...SHABBOT. Joten kuuliaisuudessa välitän tämän.

ILMESTYSMAJAN JUHLAN Kahdeksannesta Päivästä asti KAIKKEIN PYHIN HENKI on yhä uudestaan vienyt minut takaisin Näkylaaksoon todistamaan KOIRA JA PONI -show'ta.

Joka kerta kun "esitys" toistetaan, se esitetään käsikirjoituksen ja ohjauksen mukaan ilman mitään muutosta. Yksittäiset "ponit" ja "koirat" vaihtuvat jatkuvasti, esitys ei. Silti kun katselen tätä esitystä alan hiljaa ymmärtämään, että niin kuin HERRA puhuu Kuvien, Kaavojen ja Järjestyksien kautta, se on aina HÄNEN SUUNNITELMANSA mukaan ... pitäen yhtä HÄNEN TARKOITUKSENSA kanssa.

"KOIRA JA PONI -show" on perimmäisin väärennös, jolla PIMEYDEN VALTAKUNTA taistelee ABBAN Tarkoitusta, LANGENNEEN IHMISKUNNAN PELASTUSTA, vastaan. Ymmärtääkseen tämän Ilmestyksen on syytä nähdä tämän hyökkäyksen tarkoitus ja sen vaikutus KRISTUKSEN RUUMIISEEN. Vasta sitten TOINEN UKKONEN tulee ymmärretyksi. Jotta vihollisen työt tällä tasolla ja vaiheessa voidaan paljastaa ja tuhota.

TOINEN UKKONEN....

2) Petolliset Sanat jotka tuovat Ihmisten ja Riivaajien Oppeja.

Näky toistaa itseään yhä uudestaan ja uudestaan. Ja siinä eri kokoisia, muotoisia ja rotuisia "KOIRIA" tuodaan esiin. Puettuina ja Asustettuina vastaamaan sopivaa yleisön reaktiota, ne seuraavat vihollisen Ohjausta, niiden esityksellä on tarkoitus ja syy. "Show'n" lopussa PONIT tulevat esille ja tekevät hitaan laukan "keskikehän" ulkoreunalla. Kun ne juoksevat ympyrää, "KOIRAT" tottelevaisina Pimeyden Ruhtinaille, esiintyvät "Ponien" selissä ja yhdessä "ponien" kanssa. Ponit eivät tee muuta kuin juoksevat ympyrää, koirat tekevät kaikki temput.

ENSIMMÄINEN UKKONEN repii silpuiksi LUOPIO SEURAKUNNAN VÄÄRÄN SUOJAN.

Kauan puhuttu JÄRKYTYS on alkanut ja tulee nopeasti päätökseen, riippumatta siitä kuinka monet "tuntevat" tai "käsittävät" sen. Ilman tätä suojaa demoninen "usva", joka peitti hengellisen näkökyvyn, on tullut poistetuksi KAIKKEIN PYHIMMÄN HENGEN TUULELLA. Myös vihollisen äänten hengellinen sekamelu, joka kuurotutti hengelliset korvat, tulee hiljentymään.

Niitä, jotka nyt ”näkevät” ja ”kuulevat” ei ole kovin helppo havaita kun he jättävät ”sirkuksen” ja menevät majaillemaan ”ILMESTYSMAJOIHINSA”.

Koskien IHMISTEN JA RIIVAAJIEN OPPEJA, sain tämän SANAN: KUN MINÄ PUHUIN LUOMISEN SANAT, SE OLI SUUNNITELTU JA TARKOITETTU MINUN ISÄNI TAHDON MUKAAN. SE KULMINOITUI LIITOSSA, JONKA TEIN EEDENIN PUUTARHASSA. KOKO LUOMISTYÖ ASETETTIIN IHMISEN ALAMAISUUTEEN, SILLÄ IHMISELLE MINÄ ASETIN SEKÄ AUKTORITEETIN ETTÄ VASTUUN.

PALJON ON PUHUTTU VALLASTA YLI MAAN. SEURAKUNTA KÄYTTÄÄ SITÄ TUKEAKSEEN VÄITTEITÄÄN SEN VALLASTA JA KONTROLLISTA, MUTTA HARVOIN TIEDOSTAA VASTUUTA JOTA VAADITAAN.

KÄÄRMEEN SIEMEN KÄYTTÄÄ IHMISEN KARMEAN HUONOA TALOUDENHOITOA MINUN LUOMISTYÖNI YLITSE HYÖKÄTÄKSEEN USKONNOLLISIA VASTAAN JA JOHDATTA A IHMISKUNTA PALVOMAAN LUOMISTYÖTÄ. MISSÄ ON MINUN SEURAKUNTANI TAISTELEMASSA VALHETTA VASTAAN? VIIHDYTTÄMÄSSÄ LAPSIA ... ESITYKSELLÄ JONKA OLET NÄHNYT.

KAIKESTA MINUN LUOMISTYÖSTÄNI KUKAAN EI OLE PALVELLUT IHMISKUNTA ENEMMÄN KUIN KOIRA JA HEVONEN. AJAN LÄPI NE OVAT KANTANEET TEIDÄN KUORMIANNE, VARTIOINEET OMAISUUTTANNE, TAISTELLEET SODISSA TEIDÄN KANSSANNE. PALVELLEET IHMISTÄ ILMAN KYSYMYKSIÄ TAI TAUKOJA.

HARVAT KUVAT LUONTOKAPPALEEN LOJAALISUUDESTA JA KUULIAISUUDESTA MESTARIA KOHTAAN OVAT SELVEMPIÄ KUIN NÄMÄ. MUTTA VAIN MUUTAMAT SILMÄT NÄKEVÄT. NIIN HARVAT SYDÄMET YMMÄRTÄVÄT.

SILTI VAIN HARVAT MINUN LUOMISTÖISTÄNI OVAT KOKENEET IHMISEN VÄÄRINKÄYTÖN SUUREMMIN KUIN HEVONEN JA KOIRA. HARVAT OVAT KOKENEET ”IHMISEN VALTAA (DOMINION)” ROTUJALOSTAA JA MANIPULOIDA MINUN LUOMISTYÖTÄNI KUIN HEVONEN JA KOIRA.

JOTEN IHMISEN POIKA, YMMÄRRÄ NÄKY MINUN TOISESTA UKKOSESTANI. NIIN KUIN IHMINEN ON KÄYTTÄNYT MINUN LUOMISTÖITÄNI PALVELLAKSEEN OMIA TARPEITAAN JA KIEROUTUMIAAN, NIIN MYÖS VIHOLLINEN YRITTÄÄ KÄYTTÄÄ IHMISTÄ TEKEMÄÄN SAMAA.

KATSO KOIRIA ... NÄMÄ OVAT NIKOLAIITTOJEN PALVELIJOITA, JOTKA PALVELEVAT MIELUUMMIN ITSEÄÄN KUIN MINUA. HE LIIKKUVAT LIHASSA JA SEURUSTELEVAT BILEAMIN JA IISEBELIN HENKIEN KANSSA KUTSUEN SITÄ MINUN HENGEKSI JA MINUN TAHDOKSI.

NÄMÄ OLIVAT NE VÄÄRÄT PAIMENET JA RUHTINAAT HALLITSIVAT JOTKA ISRAELIN JA JUUDAN KANSOJA. KAKSI SISARTA JOTKA TEKIVÄT HAUREUTTA TÄMÄN MAAILMAN RUHTINAITTEN KANSSA.

TÄNÄÄN HE OVAT NE VÄÄRÄT PASTORIT, OPETTAJAT JA EVANKELISTAT, JOTKA ESIINTYVÄT IHMISEN OHJAUKSESSA, OPPIVAT IHMISTEN OPETUKSIA JA EIVÄT

KOSKAAN TUNTENEET MINUA TAI MINUN TEITÄNI. NIIN MONILLA ON NÄITÄ TITTELEITÄ JA SAAVAT ELANTONSA MINUN LAUMASTANI JA AVOIMESTI KIISTÄVÄT MINUN TODELLISUUTENI JA SANANI. HE KIISTÄVÄT NEITSEESTÄSYNTYMISEN. HE KIISTÄVÄT RISTIINNAULITSEMISEN. HE KIISTÄVÄT YLÖSNOUSEMUKSEN. HE KIISTÄVÄT MINUN PALUUNI.

SILTI HE ISTUVAT PÖYDÄSSÄ JA AHMIVAT MINUN LAMPAANI ... MINUN NIMESSÄNI. MINUN KANSANI ON HAUDATTU USKONNOLLISUUTEEN, HE HUKKUVAT VÄÄRIIN OPPEIHIN KOSKA SE PALVELEE IHMISTÄ. HE SAARNAAVAT EVANKELIUMIA JOKA EI ANNA MINULLE KUNNIAA KUN HE ETSIVÄT HENKILÖKOHTAISTA SUOSIOTA.

PONIT OVAT VÄÄRÄT PROFEETAT, JOISTA ON TULLUT LUOPIO SEURAKUNNAN VÄÄRÄ PEITE. HE EIVÄT SEISO JA VAROITA KANSAANI HEIDÄN SYNNEISTÄÄN. HE KIERTÄVÄT "SIRKUKSISSA" JOISSA HEIDÄT VASTAANOTETAAN. EI MINUN TARKOITUKSENI MUKAAN, VAAN KOSKA HEILLÄ "ON PALVELUTEHTÄVÄ (MINISTRY)".

YHDELLÄKÄÄN MINUN PALVELIJALLANI EI OLE PALVELUTEHTÄVÄÄ. HE AINOASTAAN PALVELEVAT MINUA.

SE OLEN MINÄ JA VAIN MINÄ, JOKA PALVELEN LAMPAITANI. JA MINÄ KÄYTÄN TYÖKALUJA JA PALVELIJOITA, JOTTA MINÄ YKSIN TULISIN KIRKASTETUKSI.

NE VÄÄRÄT PROFEETAT, JOTKA TULIVAT JEREMIAA JA JESAJAA VASTAAN, PUHUIVAT SANOJA, JOITA LIHALLINEN AUKTORITEETTI VAATI KUULLA, JOTTA IHMISET SEURAISIVAT HEITÄ, EIKÄ MINUA. HE TOISTIVAT TOISTEN VÄÄRIEN PROFEETTOJEN PROFETIOITA JA SANOIVAT NIIDEN OLEVAN MINUN SANOJANI. HE TOIVAT ESILLE UNIA JA NÄKYJÄ, JOITA MINÄ EN OLLUT ANTANUT. TÄNÄÄN MIKÄÄN EI OLE ERILAILLA. VÄÄRÄT PROFEETAT JUOKSEVAT JÄRJESTETYISSÄ YMPYRÖISSÄ SALLIEN VÄÄRIEN OPETTAJIEN JA PASTOREIDEN MANIPULOIVAN JA KONTROLLOIVAN MINUN LAUMAANI HEIDÄN OMIEN HALUJENSA JA AIKOMUSTENSA MUKAAN. JOTEN HE KAIKKI ATERIOIVAT MINUN LUOPIOSEURAKUNTANI RAADOLLA, JA MINÄ TULEN TUOMITSEMAAN HEIDÄT VAA'ALLANI.

MUTTA KATSO MITÄ HE TEKEVÄT, JA KUINKA HE VAIKUTTAVAT MINUN LAUMAANI.

Ja jälleen kerran minä näin "koirien" muuttuvan koiraeläimistä aavemaisten demonien muotoon. Kun ne tanssivat ja kirmailivat keskusympyrässä, niin minun silmäni kääntyivät katsomoa kohti, ja näin monien olevan katsomossa hajallaan siellä täällä. Siellä oli enemmän tyhjiä istuimia kuin täysiä. Ja katsoin kuinka lähes ihmisten muotoiset hahmot liikkuvat 'yleisön' lävitse jakaen "myönnytyksiä".

Huomasin, että siellä oli muutamia aikuisia, mutta suurin osa oli kaiken muotoisia, värisiä ja kokoisia lapsia.

Ja näin katsomossa myös epäsiistejä ”teinejä” pienissä hajallaan olevissa ryhmissä. Ja katsoin ja kuuntelin kuinka he häiriköivät näytöstä, huutaen karkeuksia ja loukkauksia jaksoissa, joita seurasi nauruja ja hekotuksia jokaisen ryhmän sisällä.

Ja KAIKKEIN PYHIN HENKI selitti: ”NÄMÄ OVAT LUOPIOSEURAKUNNAN VANHIMPIA. SEURAKUNNAN, JOKA MENETTI ENSIMMÄISEN RAKKAUTENSA, JA JOKA ON HENGELISESTI SOKEA OMASSA PENSEYDESSÄÄN. HE EIVÄT TUOTA MITÄÄN TAI TEE MITÄÄN, PAITSI VIIHDYTTÄVÄT ITSEÄNSÄ SAMALLA KUN MINUN LAPSENI NÄKEVÄT NÄLKÄÄ”.

Tässä kohtaa huomasi kuinka nuo demoniset myönnytyksen (concession) työntekijät olivat menneet lasten joukkoon. Ylettömällä hinnoilla he olivat ”toimittaneet” pienistä ja keskikokoisista lapsista muodostuneelle nälkäiselle yleisölle ”hattaraa”, ”pop cornia”, ”limuja”, ”hodareita”

Ja MESTARI selitti...HUOMAA SE MITÄ MINUN LAPSILLENI SYÖTETÄÄN? SIINÄ, MITÄ NÄMÄ VÄÄRÄT PALVELIJAT YLETTÖMIIN HINTOIHIN MYYVÄT, EI OLE MITÄÄN SISÄLTÖÄ TAI RAVITSEVAA. ”HATTARA” ON MAKEAA JA TÄYNNÄ ILMAA.

HEIDÄN TÄYTYY TÄYTTÄÄ VATSANSA KUIDULLA, JOSSA ON HYVIN VÄHÄN MITÄÄN ARVOKASTA. HE JUOVAT SEN ALAS JOLLAKIN, JOKA NÄYTTÄÄ ”ELÄVÄLTÄ VEDELTA”, KUN HEILLE ON KERROTTU, ETTÄ KARBONOINTI ON SAMAA KUIN MINUN PYHÄ HENKENI. HE ETSIVÄT ”MANIFESTAATIOITA”, MUTTA TYYTYVÄT SATUNNAISIIN ”RÖYHTÄYKSIIN”.

JA SIIHEN AINOAAAN ”LIHARUOKAAN”, JONKA HE SAAVAT, ON PROSESSOITU ENEMMÄN LISÄAINEITA KUIN OIKEAAN LIHAAN ... JA SITTEN HE PÄÄLLYSTÄVÄT SEN ”MAUSTEILLA” PEITTÄÄKSEEN SEN MAUN JA TÄYTTÄÄKSEEN TYHJÄT VATSAT.

JA TIEDÄTKÖ MIKÄ VIHOITTA MINUA ENITEN? SE, ETTÄ LAPSET AJATTELEVAT TÄMÄN OLEVAN MINUSTA. HE AJATTELEVAT OLEVANSA SIUNATTUJA SILLOIN KUN SE KAIKKI ON VAIN HALPAA VIIHDETTÄ. HE AJATTELEVAT TULEVANSA SYÖTETYIKSI, KUN SAMAA AIKAA HE NÄKEVÄT NÄLKÄÄ.

Tämän kanssa minulle annettiin ohje jälleen katsoa ”koiria”, ja aina kun yksi niistä meni ohitseni, niin KAIKKEIN PYHIN HENKI nimesi ne minulle. Jotkut olivat ”oppeja”, ja joissakin oli ”evankeliumin” kyltti. Toisia HÄN kutsui ”dogmeiksi” ja ”traditioiksi”. Se oli kuin jokainen valhe, jota JUMALAN lapsille on 4000 vuoden aikana kerrottu, olisi kronikoitu ja luokiteltu tässä. Kesti vähän aikaa, ennen kuin minun henkeni tuli taakoitetuksi ja murheelliseksi tämän listan pituudesta ja syvällisyydestä.

Jossakin kohtaa koirien pitkä paraati hidastui ja viimeiset neljä seisoivat siinä yksin.

NÄMÄ, POIKANI, OVAT LOPUN PÄIVIEN OPPEJA.

ENSIMMÄINEN ON MENESTYSTELOGIA ... ja minun edessäni oli suuri syyhyn vaivaama sekarotuinen piski, joka asteli röyhkeydellä ja asenteella näkökenttäni editse.

TOINEN ON HYVÄKSYTYKSI (acceptance) TULEMISEN OPPI ... ja näin erittäin hyvin ylläpidetty puudelin lähestyvän ilmaa haistellen. Olin tietoinen, että "hän (she)" oli "kiimassa", ja hän etsi ketä tai mitä tahansa täyttääkseen tarpeensa.

KOLMAS ON KYMMENYSTEN TRADITIO ... ja minä näin pienen nälkäisen piskin, joka kompasteli kehän lävitse.

NELJÄS ON VALTATEOLOGIAN TEORIA ... ja minä näin hyvin syötetyn mastiffin hitaasti marssivan maailman näyttämön lävitse.

Nämä ovat ne opit, joita ihminen käyttää kontrolloidakseen ja korjatakseen satoa laumasta. Jokainen alkoi SANASSA, ja sitten sitä on vääristelty ja manipuloitu vihollisen palvelemiseen. Nämä ja kaikki muut tullaan paljastamaan ja tuhoamaan tulevina päivinä.

SELAH

Vanha Koira (Old Dog) Goosenissa

Kolmas Ukkonen / The Third Thunder

Bob Neumann

(Minulle sanottiin, että tämä Ukkonen tulisi julkistaa ennen "ENSIMMÄISEN KYNTTILÄN SYTYTTÄMISTÄ". Olisin helposti voinut olettaa sen olevan Sapattina, ennen kuin kuva häpäisevän "kauhistuksen" puhdistamisesta lisättiin ... Tämän illan jälkeen en tiedä koska seuraavan kerran tämä tietokone on päällä, joten tietäen järjestyksen jolla lisää näitä listallesi sunnuntaisin, minä lähetän tämän nyt. Sunnuntain auringonlaskusta alkaa 8 muistamisenpäivää (days of remembrance = Yhdysvaltojen muistopäivät holokaustin uhreille). Joten rukoilen siunausta sinulle ja sinun huonekunnallesi näiden muutaman seuraavan viikon ajaksi) (ps. Tämän UKKOSEN SANA loppuu ... silti siellä on SANA minulle, joka lopettaa sen. Ei sellainen jonka haluaisin lisätä ... vaan sellainen jossa voi olla merkitys sinulle niin kuin sillä oli minulle)

Tämä on KOLMAS UKKONEN ... joka tulee julkaistuksi juuri ennen Ensimmäisen Kynttilän Sytyttämistä. Kutsu puhdistukseen ... Kutsu Taistelemaan ... Kutsu Seisomaan vahvana silloin kun jokainen muu hyväksyy HÄVITYKSEN KAUHISTUKSEN säännöt. (kirjaimellisesti: kauhistuksen, joka saa aikaan hävitystä)

Vastaanottaakseni tämän, minulle annettiin sama näky kaksi kertaa ... sama näky ja sama paikka ... hyvin erilaiset sovellukset.

Jälleen kerran minä aloitan paikassa nimeltä Näkylaakso, ja minä seisoin SUUREN KAUPUNGIN ulkopuolella, missä oli PIMEYS. Siellä vastapäätä pientä porttia oli

luonnollinen laakso, joka oli jopa varjoakin pimeämpi, pimeämpi kuin (helvetin) kuilu, Syvällä olemukseni sisällä kuulin MESTARINI ÄÄNEN sanovan yhden sanan ... TULE.

Seurasin hitaasti ja varovaisesti hyvin kulunutta polkua, joka kulki maaperän ääriivivaa pitkin. Kun saavuin pohjalle, niin ilma oli siellä täynnä mädäntyneen lihan ja savun hajua.

Ilma oli utuinen ja se poltti sekä silmiä että kurkkua. Maaperä oli huokosmainen ja lieju peitti jalkojani. Kaikkialla ympärilläni oli kaukaisia tulija ja kaukaisia ääniä. Se vaikutti kuin olisin voinut kuulla hajanaisia keskustelujen pätkiä, maanista naurua ja täysin epätoivoista kirkumista.

Tunsin olevani täysin hukassa ja väärässä paikassa. Kaikki minussa sanoi, että tämä oli väärin, ja paikka jossa ei pitäisi olla. Joka kerta kun PANIIKKI nousi hengessäni, minä kuulin HÄNEN sanovan TULE ... ja minä liikuin edemmäksi ja syvemmälle tähän LAAKSOON.

Sitten yhtenä hetkenä tunsin HÄNEN KÄTENSÄ minun Vasemmalla Olkapäälläni ja jälleen kuulin nuo SANAT ... "KAIKKI TULEE MENEMÄÄN HYVIN". Ja tämän kanssa HÄN, joka on SUURI JA KAUISTUTTAVA, astui minun näkökenttääni päällään MUSTA HAARNISKA ... ja jälleen kerran voin nähdä, että minulla myös oli päälläni HÄNEN HAARNISKANSA.

"OLETKO ALKANUT YMMÄRTÄÄ TODELLISUUDEN (reality) JA TOTUUDEN ERON", HÄN KYSYI. Ja minä vastasin, kyllä HERRA.

"KANNATTAAKO SEN PUOLESTA KUOLLA?" Hetken aikaa katsoin KASVOJA, joita en voinut nähdä. Kasvot, joita en ollut koskaan nähnyt, mutta kuitenkin nähnyt ne niin monta kertaa, ja niin monissa eri valoissa ja näkökulmissa. KASVOT, joita etsin ahkerasti, intohimoisesti ... en voinut nähdä HÄNEN KASVOJAAN, mutta minä tunsin HÄNEN KÄTENSÄ ja HÄNEN ÄÄNENSÄ ...

"Yksin sinun puolestasi kannattaa kuolla", minä lopulta vastasin. Ja hengessäni kuulin sanat Johanneksen evankeliumista menevän lävitseni. Että minun pitäisi syödä HÄNEN LIHANSA ja juoda HÄNEN VERENSÄ. Ja minä tajusin, että se missä minä olin seisomassa, oli pelto joka oli kyllästetty verellä.

"MINÄ KERRAN KUTSUIN SINUA SEURAAMAAN MINUA JA SINÄ TEIT NIIN. SE EI OLLUT HELPPOA, MUTTA MINÄ OLEN TIE JA SINÄ OPIT VAELTAMAAN MINUN KANSSANI. SITTEEN MINÄ PYYSIN SINUA TULEMAAN MINUN LUOKSENI JA OPPIMAAN MINUSTA. TUONA PÄIVÄNÄ SINÄ LIITYIN MINUN KANSSANI IKEESEENI JA ALOIT VAELTAMAAN KANSSANI, JA MINÄ OLEN TOTUUS.

SITTEEN MINÄ PYYSIN SINUA OLEMAAN KANSSANI PYSYVÄSTI, JA SINÄ KUOLIT JOTTA VOISIT ELÄÄ MINULLE, SILLÄ MINÄ OLEN ELÄMÄ."

"NYT MINÄ PYYDÄN, ETTÄ TULET JA OLET VARTIOSSA MINUN KANSSANI. SINUN TULEE PUHUA SE MITÄ NÄET, SILLÄ SINUN KANSASI SYNTIÄ TÄSSÄ PAIKASSA EI VOIDA VERRATA MIHINKÄÄN. NIIN MYÖS ON SINUN KANSASI SYNTI TÄSSÄ PAIKASSA AIHEUTTANUT JUOVAN, JOTA EI VOIDA PARANTAA, SAATI SITTEEN YLITTÄÄ. JA PIMEYDEN PALVELIJAT JOHDATTAVAT RÖYHKEYDESSÄÄN TYHMIÄ JA

ITSEÄÄN PALVELEVIA TÄNNE PÄIVITTÄIN UHRAAMAAN JA PILKKAAMAAN MINUN SANAANI”.

Hitaasti me kävelimme syvemmälle pimeyteen, ja löysimme paikan jonka täytyi olla kuilun perimmäinen pohja. Sen keskellä oli valtava muoto, jonka vaivoin pystyin näkemään. Ja minä katsoin ikään kuin alaspäin ja kohti tätä muotoa, ja tämän kauhistuksen (abomination) ympärillä oli hahmoja vipeltämässä. Kaikki hengessäni sanoi minulle, että tämä oli ”se” ... tämä oli se asioiden asia, joka vastusti kaikkea sitä mikä oli JUMALASTA ... ja HERRA korjasi minua ...

”EI YSTÄVÄ ... SIELLÄ ON NIITÄ, JOTKA OVAT VIELÄ PAHEMPIA KUIN TÄMÄ, MUTTA SINÄ ET TULE NÄKEMÄÄN NIITÄ ENNEN OIKEAA AIKAA JA AIKAKAUTTA. EDESSÄSI ON MUOTO, JOKA EDUSTAA TOISTA SINUN MAASI JA KANSASI KAHDESTA SUURESTA SYNNISTÄ.” Tämän sanottuaan HÄN kääntyi jälleen ”muotoon” päin ja oli ääneti.

Jonkin ajan kuluttua huomasin oudon valon pimeyden keskellä ja ihmettelin sitä ensin kunnes tajusin, että meidän haarniskamme olivat yhä mustia. Hitaasti valo kasvoi vahvemmaksiksi ja ”muodon” ääriiivat tulivat selveemmiksi. Nyt näin suurten joukkojen tulevan kulkueessa kaikista suunnista. Kun ne pääsivät lähemmäksi, näin että nyt tämä ”muoto” hehkui. Se oli punaisen värinen ja demoninen muodoltaan, ja ymmärsin sen mitä olin näkemässä.

Ensimmäinen ryhmä, joka kulki muodon ohi, oli pukeutunut ryysyihin. Ja hiljaisuudella, joka antoi minulle epäröinnin tunteen heidän puolestaan, he heittivät vauvansa tuleen.

Toinen ohi kulkeva ryhmä oli hyvin pukeutunut, ja he kävelivät rehvastellen tulen luokse ja heittivät vauvansa sinne suurellisella eleellä.

Kolmas ryhmä oli erilainen, se tuli hyvässä järjestyksessä muusikoitten ja laulajien kanssa. Heillä oli täsmällinen järjestys ja muoto. Suurella näytelmällisyydellä tämä hyvin suuri ryhmä tuli idolin luokse, ja he tekivät käytävän, jonka läpi iso joukko pääsi etenemään suurella teatraalisuudella, kun he heittivät nyyttinsä tuleen.

Ei eläviä vauvoja, vaan eri kokoisia nyyttejä. Lopulta huomasin, että kaikilla tässä viimeisessä ryhmässä oli jonkinlainen ”uskonnollinen/papillinen puku” ...

Ja lopulta tuli neljäs ryhmä raivokkaasti tanssien ja hyppien, sekoittuen kolmen aiemman ryhmän kanssa. Mutta he eivät olleet ihmisiä, ihmisen parodioita ... vaan ne olivat demoneita tai he tekivät parhaan yrityksensä näyttää demonisilta. Ja kaikki mitä he tekivät oli se, että he kirmailivat muiden ryhmien joukossa, jotka vain pysyivät omilla eristetyillä alueillaan.

Kun seisoin ja katselin, niin juhlallisuudet jatkuivat vauvojen ja nyyttien jatkuvasti virratessa tämän idolin vatsaan. Sitten tajusin, ettei tämä ollut Molokille tehty metallinen patsas, vaan elävä demoni jota syötettiin jatkuvasti. Hitaasti käännyn kohti MESTARIANI ja kysyin, ”HERRA, tiedän että sinulla on syyksi, miksi minä näytät tämän minulle ... ja tiedän että viatonta verta vuodatetaan jatkuvasti, mutta silti tämä kaikki menee yli minun

ymmärrykseni.” Yhtäkkiä tunsin olemukseni läpi menevän sellainen suru, joka oli yli kaiken sen mitä kuin olin koskaan aiemmin tuntenut.

”MINUN SANANI ON MIEKKA, JOSSA ON KAKSI TERÄÄ. MINUN TULESSANI ON KAKSI PUOLTA: TUHO JA PUHDISTUS. MELKEIN KAIKKI, MITÄ OLET KOSKAAN OPPINUT, ON LUONTEELTAAN KAKSIJAKOISTA. NÄIN ON MYÖS TÄÄLLÄ.

TÄMÄ ABORTIN SYNTI, JOKA ON KAIKKEIN VALLITSEVIN SINUN MAASSASI, PERIYTYY MONISTA JUURISTA. ENSIMMÄINEN ON OMA MINÄ. OMAN MINÄN ASETTAMINEN JALUSTALLE PALVONTASI KOHTEEKSI. KUN ITSEÄ PALVOTAAN MILLÄÄN TAVALLA TAI MUODOLLA, SILLOIN SE ON EPÄJUMALA, JOKA NIELEE KAIKKI MUUT ASIAT ELÄMÄSSÄ.

TOINEN JUURI ON PELKO. PELKO SIITÄ, ETTÄ OMA MINÄ OLISI JOLLAKIN TAVALLA UHATTUNA.

JA TÄMÄN KAUTTA TULEE VIIMEINEN JUURI, JOSSA ME NÄEMME TÄMÄN PAHUUDEN HEDELMÄT, KÄYTTÖKELPOISUUDEN JUURI. OLLAAN VALMIITA TEKEMÄÄN KAIKKI, MITÄ VAADITAAN OMAN MINÄN ASEMAN YLLÄPITÄMISEKSI.

HEDELMÄT OVAT MONET JA NE OVAT KAIKKI VITSAUKSIA SINUN MAASSI PÄÄLLE. KAIKKI NÄKEVÄT NÄMÄ HEDELMÄT, MUTTA HE EIVÄT SILTI MENE OMASTA TODELLISUUDESTAAN TOTUUTEEN. ENSIMMÄINEN HEDELMÄ ON VÄKIVALTA. TAPETAAN, SILVOTAAN, TUHOTAAN KAIKKI MIKÄ VOISI UHATA OMAN MINÄN EPÄJUMALAA. OLLAAN VALMIITA SATUTTAMAAN ILMAN MITÄÄN AJATUSTA SEURAAMUKSISTA. TÄMÄ KUMPUAA KAIKISTA KOLMESTA JUURESTA YHTÄ PALJON ... OMA MINÄ, PELKO, KÄYTTÖKELPOISUUS.

TOINEN HEDELMÄ ON VALHE. OLI SE SITTEN YKSINKERTAISEN TOSIASIAN KIELTÄMINEN TAI MAAILMAN TASOLLA PELATTAVA SUURI JA VALTAVA PETOS. ASIAN VÄÄRISTÄMISESTÄ TÄYDEN DEMONISEN PETOKSEN VALMISTAMISEEN, NE OVAT KAIKKI SAMOJA . TOTUUDEN KIELTÄMISTÄ.

KOLMAS HEDELMÄ ITSETYYTYVÄISYYS, HYVÄKSYÄ KAIKKI SE MIKÄ YLENTÄÄ JA EIKÄ VAHINGOITA SINUN EPÄJUMALIASI.

NELJÄS HEDELMÄ ON RIIPPUVUUS. KUN TOTUUS EI HÄVIÄ, JA OMA MINÄ ON UHATTUNA, JA PELKO VALTAA ALAA, NIIN SILLOIN KAIKKI MITÄ JÄÄ JÄLJELLE, ON YRITTÄÄ LIEVITTÄÄ PELKOA JA TYYDYTTÄÄ OMAA MINÄÄ VAIKKA EDES VÄHÄKSI AIKAA ... JA ILMAN MITÄÄN AJATUSTA HINNASTA.

HUUMEITA JA ALKOHOLIA HILJENTÄMÄÄN PELKOJA. UHKAPELEJÄ, VALTAA, SEKSIÄ, RAHAA KOHOTTAMAAN OMAA MINÄÄ. TAIKUUS JA NOITUUS OVAT KÄYTTÖKELPOISIA TOTUUDEN HENKEÄ VASTAAN. KAIKKEA KÄYTETÄÄN ... JA NE KAIKKI TULEVAT EPÄONNISTUMAAN.

NÄMÄ OVAT NELJÄ VALTAKUNNAN KULMAKIVEÄ SINUN MAASSASI. JA TÄMÄ ON KAUHISTUS SEN SONNIN TAKANA, JOTA SINUN KANSASI PALVOO.

JA TE SYÖTÄTTE SITÄ JATKUVASTI, JA KAIKKI MITÄ SE ON AINA TEHNYT, ON VAATIA LISÄÄ.”

Jälleen kerran katsoin kohtausta ja pohdin kaikkea sitä mitä siinä oli. Neljä ryhmää, joista kolme erillään, mutta demonisen yhteen kietomina. Sisälläni tunsin samaan aikaan vihaa ja halveksuntaa näitä kolmea ryhmää vastaan, joista jokainen tuli erilaisella tavalla ja asenteella, ja eri ”ruuan” kanssa demonin luokse. Ja silti ne kaikki syöttivät demonia.

”TÄMÄ SYNTI MANIFESTOITUU SEKÄ FYYSSISESSÄ ETTÄ HENGELISESSÄ MAAILMASSA.

TEIDÄN FARISEUKSENNE PUHUVAT AVOIMESTI FYYSSISTÄ SYNTIÄ VASTAAN SAMALLA KUN TEIDÄN SADDUKEUKSENNE AVOIMESTI PUOLUSTAVAT TÄTÄ SYNTIÄ. SILTI MOLEMMAT RYHMÄT SANOVAT OLEVANSA MINUSTA.

NE, JOTKA HYÖKKÄÄVÄT VIATTOMAN VEREN VUODATTAMISTA VASTAAN FYYSSISESSÄ MAAILMASSA, TEKEVÄT SITÄ ITSE VAPAASTI HENGELISESSÄ. KAIKESSA SYNNISSÄ ON TÄMÄ KAHTALAISSUUS, SILTI VAIN HARVAT TIETÄVÄT SEN.

MINÄ KERRAN SANOIN NIKODEEMUKSELLE, ETTÄ IHMISEN TÄYTYY SYNTYÄ SEKÄ VEDEN KAUTTA ETTÄ HENGEN KAUTTA. NE, JOTKA EIVÄT NÄE HENGESSÄ, EIVÄT OLE SYNTYNEET MINUN ISÄSTÄNI. HE VOIVAT VÄITTÄÄ IHAN MITÄ HE HALUAVAT, MUTTA MINÄ EN TUNNE HEITÄ. TÄMÄ TOSIASIA EI NÄYTÄ HÄIRITSEVÄN USEIMPIA, JOTKA JOPA NYT HUUTAVAT HERRA, HERRA JA KUUNTELEVAT TOISIA ÄÄNIÄ KOSKA HE PITÄVÄT NOIDEN ÄÄNIEN ÄÄNESTÄ.

HARVAT TODELLAKIN SHEMUEL, KUULEVAT MINUN ÄÄNENI JA RAKASTAVAT MINUN SANAANI”.

”OPI TÄMÄN REALITEETIN TAKANA OLEVA TOTUUS, JONKA NYT OLET TODISTANUT ...

ENSIMMÄINEN RYHMÄ ON TUONUT SIEMENENSÄ KAUHISTUKSELLE PELOLLA JA KAUHULLA.

VALHEET JA MAAILMAN PAINHEET OVAT ASETTANEET MONET NÄISTÄ SIIHEN ASEMAAN, JOSSA TÄMÄ ON HEIDÄN AINOA VAIHTOEHTONSA. JOTEN HE ABORTOIVAT VAUVANSA TAI ANTAVAT LASTENSA KUOLLA KÖYHYTENSÄ, IKÄNSÄ, POLIITTISTEN OLOSUHTEIDEN TÄHDEN. KUN ELÄMÄ REVITÄÄN VOIMALLA KOHDUSTA HALLITUKSEN ASETUKSELLE, NIIN EI YKSIKÄÄN JUMALINEN VALTIO PYSYISI HILJAA ODOTTAEN, ETTÄ VOISI TEHDÄ BISNESTÄ TÄLLÄ.

TÄMÄ JO YKSIN ON SYYTÖS SINUN VALTIOTASI JA KANSAASI VASTAAN.” ”TOINEN RYHMÄ OVAT NE, JOTKA YLPEILEVÄT ”OIKEUDELLAAN” TAPPAA, SILPOA, JA TUHOTA. HE KÄYSKENTELEVÄT YLPEINÄ RÖYHKEYDESSÄÄN SANOEN, ETTEIVÄT PELKÄÄ KETÄÄN IHMISTÄ, TAI MITÄÄN JUMALAA. JOS HEILLÄ OLISI VIISAUTTA, HE OTTAISIVAT ENEMMÄN HUOMIOON OMAT JUMALANSA. HE EIVÄT EHKÄ TUNNUSTA NÄITÄ, MUTTA HE PALVELEVAT NIITÄ HYVIN.”

TÄMÄ SYYTE TEHDÄÄN YKSILÖITÄ JA RYHMIÄ VASTAAN. JOILLEKIN JOTKA JULISTAVAT AVOINTA VIHAANSA MINUN ISÄÄNI JA MINUA KOHTAAN, JA JOILLEKIN JOTKA AVOIMESTI TUNNUSTAVAT MINUN NIMENI IHMISTEN KESKELLÄ OMAN HYÖTYNSÄ TÄHDEN, EI MINUN.

”KOLMAS RYHMÄ OVAT NE, JOTKA OVAT VALHEVEHNÄÄ. HE SAARNAAVAT VALHETTA MINUN NIMESSÄNI. HE OVAT HUORANNEET TOISTEN JUMALIEN PERÄSSÄ JA OVAT TULLEET ORJIKSI OMALLE MINÄLLE, PELOLLE, JA KÄYTTÖKELPOISUDELLE. JOTEN HE KANNATTAVAT EVANKELIUMIA, JOKA ON LUOTU PALVELEMAAN OMAA MINÄÄ, LIEVITTÄMÄÄN PELKOA, JA JOKA OSOITTAUTUU OLEVAN KAIKKEIN KÄYTTÖKELPOISIN.”

TÄMÄ SYYTE LUETAAN LUOPIOSEURAKUNTA VASTAAN, JOKA TIETÄMÄTTÄÄN SOTII MINUA VASTAAN MINUN OMASSA NIMESSÄNI, KOSKA HE EIVÄT OLE KOSKAAN TUNTENEET MINUA TAI MINUN SANAANI.

Ja yhtäkkiä olin VALOISSASSA paikassa ja MESTARINI seiso i edessäni ...

”POHDI SITÄ MITÄ OLET NÄHNYT GEHENNAN LAAKSOSSA ...

POHDI SITÄ MITÄ TULET TEKEMÄÄN TULEVINA PÄIVINÄ ...

MINÄ ASETAN SINUN ETEESI MALJAN, JOSTA TOISET OVAT KIELTÄYTYNEET JUOMASTA ...

POHDI HYVIN SEURAAVAA MATKAA, JONKA KOHTAAT SHEMUEL.”

Seuraavana päivänä minä sain kysymyksen HYVÄKSYTYKSI TULEMISEN OPISTA ja loput mitä tästä seurasi ...

Kun olin SANASTA tutkimassa paikkaa nimeltä TOOFET (tophet), niin minua pyydettiin tuomaan vastauksia ... jotka minä toin veljeydessä ja kuuliaisuudessa ... joten minä puhuin TOTUUTTA ... ja join maljan ... ja tuona iltana minä palasin GEHENNAN LAAKSOON ... mutta me emme olleet yksin

Jälleen kerran seison MESTARIN kanssa ja katselin tämän inhottavan paikan kauhuja ...

”TÄMÄ ON PAIKKA, JOKA TULEE PALAMAAN IKUISESTI, JA SILTI KUKAAN ALAPUOLELLAMME OLEVISTA EI OLE LOUKKAANTUNUT OMIIN TEKOIHINSA. AISTITKO TÄMÄN ERON?” HÄN KYSYI.

Niin kuin aiemminkin, nuo neljä ryhmää manifestoituivat epäjumalan/demonin eteen. Jälleen vihan ja murheen tunteet tulvivat lävitseni ... mutta ... siinä oli myös pienentymisen ja menetyksen tunne mukana, ja minä halusin astua syrjään. Samalla kun tunsin tätä, niin minä kuulin vaimeaa itkua, ja kun käännyin nähdäkseni HERRANI toisella puolella sieltä missä MINUN MESTARINI SEISOI ... ja minä olin heidän välissään ... ja minä tunsin ABBAn hengessäni ja kuulin suurta menetystä surevan vaimeaa nyyhkytystä

Minusta oikealla oli ADONAI jälleen puettuna mustaan haarniskaani ... ja minun oikealla puolellani oli huppuun ja mantteliin puettuna RUACH ... KAIKKEIN HELLÄVARAISIN JA RAKASTAVIN PYHÄ HENKI ... itkemässä ...

Ja syvällä hengessäni kuulin ABBAn sanovan ... "ME ITKEMME NIIDEN LASTEMME PUOLESTA, JOTKA TUHOUTUVAT"

Jokaisen nyyhkytys mennessä repien lävitseni, niin murhaava tuli vaikutti kehittyvän minussa, ja minä halusin tehdä jotakin pysäyttääkseni HÄNEN MURHEENSA

"NYT SINÄ YMMÄRRÄT MITÄ ANTEEKSIANTAMATON SYNTI ON SHEMUEL ..." Ja minä käännyin tuon PELJÄTTÄVÄN... minun MESTARINI ... EL GABORIN ... HERRA SEBAOTIN puoleen.

"ENKÖ SANONUT, ETTÄ SE MITÄ SANOTAAN TAI TEHDÄÄN MINUA VASTAAN, VOIDAAN ANTAA ANTEEKSI. JA SITÄ MITÄ ON SANOTTU JA TEHTY KAIKKEIN PYHINTÄ HENKEÄ VASTAAN, EI TULLA ANTAMAAN ANTEEKSI? EIKÖ OLE IRONISTA, ETTÄ NE JOTKA JULISTAVAT OIKEUTTAAN VALITA, EPÄHUOMIOSSA PUOLUSTAVAT MINUN OIKEUTTANI VALITA SE MITÄ MINÄ EN ANNA ANTEEKSI ..."

Ja tämän sanottuaan HÄN kallisti PÄÄTÄÄN taaksepäin ja nauroi ... LEIJONA NAUROI ... ja KARJAISU järkytti maailmankaikkeutta. Energia virtasi olemukseni jokaisen solun kautta. Ja kaikki toiminta GEHENNASSA pysähtyi.

Kukaan ei liikkunut LAAKSOSSA. Yksikään demoni ei tanssinut. Kukaan ei lähestynyt tulta.

"SOTURI, TAISTELU ON OLLUT AINA VAIMON SIEMENEN...JA KÄÄRMEEN SIEMENEN VÄLILLÄ. GEHENNA ON KERTAKAIKKISEN HÄPÄISYN PAIKKA, MISSÄ SIEMEN TUHOTAAN ENNEN KUIN SE VOI TUOTTAHEDELMIÄ.

ENSIMMÄINEN RYHMÄ OLI PUKEUTUNUT RYYSYIHIN JA TULI EPÄRÖIDEN. HENGELLINEN ABORTTI ON SITÄ, KUN SIEMEN JONKA MINÄ ISTUTAN MURHATAAN. KUN HENKEÄ, JOKA TÄYTTÄÄ KAIKKIA ABBAN LAPSIA, KÄYTETÄÄN HYVÄKSI, PAHOINPIDELLÄÄN, LAIMINLYÖDÄÄN, NÄLKIINNYTETÄÄN, RAISKATAAN, JA SAASTUTETAAN. HE MENEVÄT TULEN LUO JA HEITTÄVÄT LAHJANSA VIHOLLISEN MOUKARIN ALLE. HE ETSIVÄT VALOJA JA TULIVAT HEIDÄN YMPÄRILLÄÄN OLLEIDEN RIKKARUOHOJEN TUKAHDUTTAMAKSI.

TOINEN RYHMÄ KIELTÄÄ KAIKKEIN PYHIMMÄN HENGEN LÄSNÄOLON ELÄMISSÄÄN JA HE TEKEVÄT KAIKEN OMASSA VOIMASSAAN. HEIDÄN ASKELTAMISENSA ON YLIMIELISTÄ, HEIDÄN SANANSA OVAT PÖYHKEÄT. HEILLÄ ON HENKIÄ, JOTKA NOPEASTI OTTAVAT KAIKKEIN PYHIMMÄN HENGEN PAIKAN. HENKIÄ, JOTKA OVAT LÄHEMPÄNÄ HEIDÄN TARKOITUSPERIÄÄN KUIN MINUN ISÄNI.

KOLMAS RYHMÄ ON KAIKKEIN MIELENKIINTOISIN, ETKÖ AJATTELE NIIN SHEMUEL? HE OVAT NE FARISEUKSET JA SADDUKEUKSET, JOTKA TEKEVÄT KAIKKEIN ENITEN VAHINKOJA VALTAKUNNALLE....JA HE TEKEVÄT SEN MUKA MINUN NIMESSÄNI. KAKSI ENSIMMÄISTÄ RYHMÄÄ HEITTIVÄT OMAN SIEMENENSÄ TULEEN. SIEMENEN, JONKA OLI ISTUTTANUT JA KASTELLUT KAIKKEIN PYHIN HENKI...MUTTA SILTI HEIDÄN SIEMENENSÄ. PERIMMILTÄÄN HEIDÄN OMA VALINTANSA....

MUTTA TÄMÄ RYHMÄ TULEE TOISTEN SIEMENEN KANSSA, JONKA HE TUHOSIVAT. JOTKUT SIEMENET OLIVAT KUTSU PALVELUKSEEN, JOKA TUKAHDUTETTIIN JA TURMELTIIN.

TOISTEN SIEMEN OLI NIIDEN RIEMU JOILLA OLI ILO PELASTUKSESTA. SE NAPATTIIN HEILTÄ POIS PÄÄHÄNPISTOLLA TAI KATEELLISELLA TEOLLA.

JOTKUT SIEMENET OLIVAT NIITÄ LAHJOJA, JOITA ISÄ ANTAA KAIKILLE HÄNEN LAPSILLEEN. VÄÄRIEN PAIMENIEN SALAMURHAAMIA, KOSKA HE PELKÄSIVÄT KONTROLLIN MENETTÄMISTÄ.

JOTKUT SIEMENET OVAT MINUN INTOHIMONI VIRTA JA TULI, JONKA TUKAHDUTTIVAT NE, JOTKA PELKÄÄVÄT TODELLISIA TUNTEITA.

JOTKUT SIEMENET OLIVAT VOITELUT PALVELEMISEEN, JONKA IHMISTEN JA RIIVAAJIEN OPIT TARTUTTIVAT JA INFEKTOIVAT, JA NE TULIVAT HYLÄTYKSI SIINÄ KILPAILUSSA JOKA OLI TARKOITUS JUOSTA.

JOTKUT SIEMENET OVAT NUORUUDEN KUKKA, JOKA TYYTYI PAIKKAAN AHABIN PÖYDÄSSÄ, KUN HEILLE EI TARJOTTU MITÄÄN MUUTA PAIKKAA ISTUA.

JOTKUT SIEMENET OLIVAT TARKOITUKSEN MUKAISUUDEN VOIMA, JONKA AIKA JA YKSINÄISYYS KULUTTIVAT JA VOITTIVAT.

JA JOTKUT SIEMENET OVAT POIKIA, JOTKA MYIVÄT SYNTYMÄOIKEUTENSA TYHMÄSTI.

JOTKUT SIEMENET KUOLIVAT PIAN SYNTYMÄN JÄLKEEN, TOISET VARHAIN KOHDUSSA.

JOTKUT KUOLIVAT KOHDUSTA VEDETTÄESSÄ. JOTKUT KUOLIVAT KURISTETTUINA SYNTYMÄSSÄ.

JOTKUT KUOLIVAT NÄLKIINTYMISEEN JA LAIMINLYÖNTIIN. JOTKUT KUOLIVAT NIIDEN KÄSISSÄ, JOTKA VIHAAVAT MINUA. JA HE KAIKKI OVAT RUOKKINEET TÄTÄ KAUISTUSTA.

PALJON VIATONTA VERTA ON VUODATETTU JA MINÄ LAITAN SILLE KAIKELLE LOPUN NIIN KUIN OLEN SANONUT.

MINÄ EN ENÄÄ TULE OLEMAAN RAUHASSA JA HILJAA. MINÄ OLEN OLLUT USKOLLINEN TEKEMÄÄN ISÄNI TYÖTÄ. MUTTA MINÄ TEIN KAIKEN KAUKAAN AIKAA SITTEN JA SE TEHTIIN PUUN PÄÄLLÄ. SILLOIN JA SIELLÄ SE OLI TÄYTETTY.

SIELLÄ EI OLE MITÄÄN ENEMPÄÄ MINULLA TEHTÄVÄNÄ JA ENKÄ TULE ENEMPÄÄ TEKEMÄÄN. JÄLJELLÄ ON AINOASTAAN VIINIKUURNAN POLKEMINEN.

MINÄ LÄHETIN LOHDUTTAJAN KASTAMAAN JA TÄYTTÄMÄÄN KAIKKI NE JOTKA ETSIVÄT ISÄÄ MINUN KAUTTANI. SE ON LOHDUTTAJA, JOKA VASTAAN TÄMÄ SYNTI ON.

ENNEN KUIN ANNOIN HENKENI LAMPAITTENI PUOLESTA, MINÄ ANNOIN TUON LUPAUKSEN JA HÄN ON JOHDATTANUT MINUN OMIANI KAIKKEEN TOTUUTEEN. MONET NIISTÄ JOTKA KANTAVAT MINUN NIMEÄNI, KIELTÄVÄT HÄNEN OLEMASSAOLONSA. MONET KIELTÄYTYVÄT OPINKAPPALEENA LAHJOISTA JA VOIMASTA JOITA ABBA TARJOAA. MONET OVAT VARONEET HÄNEN LÄSNÄOLOAAN, TUKAHDUTTANEET HÄNEN LÄSNÄOLONSA, VÄÄRISTÄNEET HÄNEN LÄSNÄOLONSA JOTTA HE VOISIVAT PALVELLA ITSEÄÄN.

NYT ON NIIDEN PAHOJEN PALVELIJOIDEN TUOMION AIKA, JOTKA VÄITTÄVÄT OLEVANSA MINUN TALOSSANI JA TALOSTANI. EIVÄTKÖ TYHMÄT JA PAHAT PALVELIJAT OLE AINA VÄITTÄNEET, ETTÄ MINÄ OLEN KOVA MESTARI, JOKA NIITÄN SIELTÄ MIHIN EN OLE KYLVÄNYT. ETTÄ MINÄ KORJAAN SATOA SIELTÄ MIHIN EN OLE ISTUTTANUT.

OLKOON SE SITTEN NIIN...VAIKKA MINÄ EN TUNTISI HEITÄ, MINÄ TULEN LEIKKAAMAAN HEIDÄT ALAS, JA PUIN JA VISKON HEIDÄT. MITÄ TAHANSA MINÄ LÖYDÄN, TULLAAN EROTTAMAAN JA VALMISTETAAN JOKO MINUN AITTAANI, TAI TULELLE.

NIIN USEIN NÄMÄ PAHAT OVAT SAARNANNEET MINUN TUOMIONI ALKAVAN MINUN TALOSTANI. HE OVAT TIETÄMÄTTÄÄN PROFETOINEET OMAA TUHOAAN, SILLÄ HEIDÄN SORMENSA ON AINA OSOITTANUT KETÄ TAHANSA JONKA HE VAIN OVAT VOINEET LÖYTÄÄ, JA SAMALLA MALKKA ON OLLUT HEIDÄN OMASSA SILMÄSSÄÄN. SILTI HE OLIVAT SOKEITA MINUN TEILLENI JA KUUROJA MINUN SANOILLENI. NYT MINÄ TEEN KAIKEN SEN MITÄ HE OVAT PUHUNEET. SELAH.

MONET JOTKA OVAT TUHONNEET MINUN SIEMENTÄNI, TULEVAT SEISOMAAN EDESSÄNI JA HUUTAMAAN "HERRA...HERRA"....ILMAN ETTÄ OVAT KOSKAAN OLLEET TIETOISIA RIKKOMUKSESTAAN, SILLÄ TODELLAKIN HE EIVÄT KOSKAAN TUNTENEET MINUA. TAI MINÄ TUNTENUT HEITÄ. MUTTA NIIN KUIN HE TIETÄVÄT MINUSTA, NIIN MINÄKIN TIEDÄN HEIDÄT JA HEIDÄN TEKONSA. SILLÄ SE ON HEIDÄN TEKONSA, JOILLA HE OVAT TUOMINNEET ITSENSÄ JA ASETTANEET ITSENSÄ KAIKKEIN PYHINTÄ HENKEÄ JA MINUN ISÄÄNI VASTAAN.

ENÄÄ EMME MINÄ EIVÄTKÄ NE, JOTKA OVAT MINUSTA, TULE SIETÄMÄÄN HEITÄ JA HEIDÄN TEKOJANSA. EROTTAUTUMINEN ALKAA KUN VEHNÄ JA VALHEVEHNÄ LEIKATAAN JA SADONKORJUU JOSTA MONET OVAT PUHUNEET, ALKAA JA NOPEASTI LOPPUU. SILLÄ EROTTAUTUMISEN TÄYTYY TAPAHTUA JA TULLA LOPPUUN SUORITETUKSI ENNEN KUIN PUIMINEN JA VISKAAMINEN ALKAVAT.

KAUAN ON IHMINEN RUOKKINUT VIHOLLISTA SILLÄ SIEMENELLÄ, JONKA MINÄ KYLVIN, SILLÄ MINÄ KYLVIN RUNSAASTI. KYLVÄMISEN AIKA ON LOPPUNUT, "AIKA" ON MENNYT. ARMON AIKA ON LOPPUNUT JA MINULLA YKSIN ON AUKTORITEETTI TOIMITTAA TUOMIO JA KÄYDÄ SOTAA.

NYT ON TÄMÄ AIKA.

JA NYT MINÄ VALITSEN ALOITTAAN SIELTÄ MISSÄ RIKKOMUS ON OLLUT SUURIN.

JOTEN NYT MINÄ SANON TEILLE, MINUN PALVELIJANI JA MINUN KANSANI. ÄLKÄÄ RUKOILKO NÄIDEN IHMISTEN PUOLESTA...ÄLKÄÄ PROFETOIKO HEILLE, SILLÄ MINÄ OLEN KÄÄNTÄNYT KASVONI HEITÄ VASTAAN TÄNÄ PÄIVÄNÄ. ÄLKÄÄ SANOKO, ETTÄ HE OVAT "MINUN KANSAANI", SILLÄ MINÄ OLEN NYT EROTTANUT VEHNÄN JA LUSTEEN. PROFEETAT JOTKA ELÄVÄT PETOKSESSA JA PROFETOIVAT HEILLE, TULEVAT SAAMAAN ITSELLEEN NÄIDEN EPÄJUMALANPALVELIJOIDEN RANGAISTUKSEN JA TULEN LEIKKAAMAAN HEIDÄT POIS MINUSTA."

Ja yhtäkkiä olin NÄKYLAAKSOSSA juuri SIIONIN alapuolella... (tämä on se kohta missä UKKONEN LOPPUU...ja jotakin syvempää välitettiin...selah) ja minun edessäni oli KAPTEENIN matka-asussa KAIKKEIN PYHIN HENKI...

"SINÄ OLET SYÖNYT JA JUONUT KARITSAA JA KARITSASTA. LAIN MUKAAN JA NIIDEN MUKAAN JOTKA PALVELEVAT LAKIA EIVÄTKÄ JUMALAA, SINÄ OLET SAASTAINEN. SINÄ ET VOI ENÄÄ MENNÄ LEIRIN SISÄPUOLELLE. HE EIVÄT VOI NYT, EIVÄTKÄ TULEVAISUUDESSA, SIETÄMÄÄN SINUN LÄSNÄOLOASI.

EIVÄTKÄ HE KESTÄ NIITÄ HYÖKKÄYKSIÄ, JOITA SINÄ TEET HEIDÄN HENKILÖKOHTAISIA LINNAKKEITAA VASTAAN. KAIKKI OLI KUTSUTTU TULEMAAN ULOS JA EROTTAUTUMAAN PYHITYKSEEN. SILTI HE EIVÄT TEE NIIN. HE KATSOVAT SINUA NIIN KUIN SPITAALISTA, NIIN KUIN EPÄPUHDASTA. HE KUTSUVAT TOTUUTTA VALHEEKSI, PUHDASTA TURMELTUNEEKSI, HYVÄÄ PAHAKSI".

Ja minä seisoin tietoisena siitä, että minä nyt tiesin ja ymmärsin, sillä minulta oli kysytty, tiesinkö minä mikä se hinta tulisi olemaan...

"HARVAT HALUAVAT OLLA SINUN LÄHELLÄSI. MONET OVAT KAUAAN YMMÄRTÄNEET SINUT VÄÄRIN. MONEN MIELESTÄ SINÄ TOIMIT EPÄLOOGISESTI. MONET TULEVAT KUTSUMAAN SINUA KYLMÄKSI JA TUNTEETTOMAKSI. SILLÄ HEIDÄN SILMISSÄÄN SINULTA NÄYTTÄÄ PUUTTUVAN MYÖTÄTUNTOA, VAIKKA ITSE ASIASSA SE ON SINUN KYVYTTÖMYYTESI SIETÄÄ PAHUUTTA LÄSNÄOLOSSASI.

"AINOASTAAN MUSTAA HAARNISKAA, LAPSENI, SINÄ TULET AINA PITÄMÄÄN PÄÄLLÄSI. ANNA TOISTEN KIILLOTTAA JA TIETÄMÄTTÄÄN PROSTITUOIDA PAIKKAANSA. SE EI TULE POIS PÄÄLTÄSI ENNEN KUIN KAADUT. VIHOLLINEN EI VOI POISTAA SITÄ, ABBA ON ASETTANUT SEN SINUN PÄÄLLESI. POIKA ANTAA KÄSKYN JA TULEE NOSTAMAAN SINUT YLÖS NIIN KUIN HÄN ON LUVANNUT. MINÄ TULEN OLEMAAN SINUN KANSSASI LOPPUUN ASTI. SINÄ ET TUO KYYNELIÄ SILMIINI, SILLÄ MINUA EI TULLA MUREHDUTTAMAAN, EI EDES LOPUSSA. EI ENÄÄ KYSYMYKSIÄ, EI ENÄÄ EPÄILYJÄ. AINOASTAAN TÄMÄ PÄIVÄ SINULLA ON. SIELLÄ EI OLE MITÄÄN HUOMISTA JOKA HUOLESTUTTAISI SINUA. TULI KASVAA VAIN KOVEMMAKSI, VESI VIRTAA VAIN SYVEMMÄLLE, JA KYLMEMPÄNÄ."

Ja ääneti KAIKKEIN PYHIN HENKI oli mennyt ja minä seisoin yksin.

Olen pohdiskellut monia asioita...jopa nyt. Joka päivä minä saan varoittamatta mininäkyjä. Useimmat ovat hienovaraisia, jotkut karuja ja kursailemattomia. Ja minä ihmettelen, kuka

ymmärtää sen mitä tämä tarkoittaa....vai pitääkö minun mennä edestakaisin GEHENNAAN niin kuin menin sirkukseen....minä vihasin sirkusta....ja GEHENNA oli GEHENNA!!!!

Kuka nyt todellakaan kulkisi minun kanssani?

Neljäs Ukkonen / The Fourth Thunder

Useiden viikkojen ajan tämä viesti on ottanut muotoa, kun olen astunut sisään ja läpi Näkylaakson. Joka kerta kun aloitan ja etenen siinä, niin tähän mennessä Näky vaikuttaa jo valmiilta, mutta kaukana täysin ymmärretystä.

Se alkaa siitä kun seison rannalla, puettuna mustaan haarniskaan. Täysin siihen koteloituna niin kuin se olisi toinen iho. Kuukausien ajan tämä haarniska on ollut osa näkyä ja sanomaa. Siellä oli voimakas tuuli puhaltamassa mereltä rannalle. Siellä oli paljon roskaa, jonka tuuli ja aallot olivat työntäneet ympäri rantaa. Katsoessani siellä oli 'joitakin' kipittämässä ympäri rantaa keräten tätä hylkytavaraa. Nyt ajattelen, että näin ihmisiä näissä 'joidenkin' joukossa, mutta erot olivat pienet ja vähäiset. Silti se oli selkeä kuva ihmisistä ja demoneista keräämässä/kilpailemassa samasta "roskasta", joka oli tullut mereltä.

Kun kävelin veden rajalla, niin ajoittain tuulenpuuska tuli päälleni ja yhtäkkiset aallot kuohuivat ympärilläni. Huomasin, että joskus sekä ihmisiä että demoneita jäi kiinni näihin yhtäkkisiin hyökyaaltoihin/tyrskyihin, ja heidät vedettiin mereen. Tässä oli jotakin, jota pidin hetkellisesti kiinnostavana, ja kun pysähdyin katsomaan sitä, niin kuulin HÄNEN ÄÄNENSÄ ja minä kiirehdin eteenpäin.

Pian tämän jälkeen siellä oli 'jyrkänne', joka nousi rannasta. Aallot iskivät KALLIOTA vasten ja vetäytyivät takaisin merelle. Siellä vesirajan yläpuolella seisoivat KUNNIAN KUNINGAS puettuna Mustaan HAARNISKAAN ja ruskea viitta HARTIOITTENSA päällä.

HÄN osoitti merelle päin ja minä näin jotakin, joka näytti vesivallilta horisontin tasalla. Erityisen tummia pilviä kierteli ilmassa sen yläpuolella. Henkeni läpi meni tuntemus, että ne odottivat vapaaksi pääsyä, kun käännyin kohti MESTARIANI. En odottanut täydellisen hellää ääntä, mutta sen minä välittömästi kuulin.

"MINÄ KERROIN SINULLE, VANHA KOIRA, ETTÄ MYRSKY OLISI TULOSSA. MUTTA KUKAAN EI OLE IKINÄ VIELÄ NÄHNYT TÄMÄNKALTAISTA MYRSKYÄ." Tämän sanottuaan HÄN kääntyi ja käveli jyrkänteen juurelle.

"SINÄ OLET KUULLUT NIIDEN ÄÄNET, JOTKA SANOVAT ETTÄ MYRSKYÄ VOIDAAN VIIVYTTÄÄ. SIELLÄ ON NIITÄ, JOTKA SANOVAT, ETTÄ HEIDÄN KESKITETYT PONNISTELUNSA VIIVYTTÄISIVÄT MINUN KÄTTÄNI. MIKÄ PYSYY ON SE, ETTÄ TÄMÄ MYRSKY ON ITSE AJAN VIRTA. SINÄ NÄET SEN VIELÄ SIITÄ AJAN KOHDASTA MISSÄ ASTUIT IKUISUUTEEN. AJALLA EI OLE MUUTA MERKITYSTÄ TÄÄLLÄ, KUIN SE MINKÄ MINÄ SILLE ANNAN."

Kun HÄN puhui, MYRSKYN ja HYÖKYAALLON vauhti nopeutui ja ne iskeytyivät KALLIOTA vasten ja "pimeys" lisääntyi ja yhtäkkiä lakkasi ja KIRKKAUS POLTTI KASVOJANI. Kun katsoin, HÄN SEISOI VALKEAAN ja KULTAAN puettuna ja minä vaivuin polvilleni maata kohti.

Ja yhtä nopeasti kuin KIRKKAUS TULI, me olimme takaisin ennen MYRSKYÄ olleessa pimeydessä.

"NOUSE YLÖS VANHA YSTÄVÄ, JA KIIPEÄ", jälleen kerran kuulin naurua HÄNEN ÄÄNESSÄÄN, kun vapina poistui ja HÄNEN ILONSA VOIMA TÄYTTI minut. Minun edessäni oli jyrkänne ja aloin välittömästi kurottautumaan ylös kohti kädensijoja. Voin yhä tuntea tuulen ajoittain iskeytyvän minuun, mutta aina kun käteni kurottautuivat tai jalkani koskettivat KALLIOTA, niin HAARNISKA vaikutti kiinnittyvän siihen kiinni. Kesti jonkin aikaa kiivetä. Kun ensimmäisen kerran kiipesin tätä seinämää, ihmettelin mitä olin tekemässä ja miksi. Mutta nyt joka kerta kun kiipeän, niin se vaikuttaa hyvin mitättömältä.

Saavuttuani huipulle, minä seisoin paljaalla kalliolla, jonka tuuli ja aallot olivat puhdistaneet. Ei hiekkaa, maata, tai mitään muutakaan. Edessäni oli tämä muoto ja minä kävelin nopeasti sen luo. Kun pääsin sinne, niin siinä oli pystysuora tasainen seinä, joka tuli suoraan maasta ja kohosi pimeänä korkealle yläpuolelleni. Muutaman ensimmäisen kerran aikana, kun tulin tämän seinämän luo, niin se ei vaikuttanut kovinkaan korkealta, mutta käsitykseni on muuttunut parin viime viikon aikana. Seinämässä ei ollut laastivälejä ja vaikutti olevan leikattu kiinteästä kivistä. Hitaasti aloin seurata seinämää kulmaa kohti, joka oli terävä 90 asteen neliömäinen kulma. Joka kerta kestää vähän aikaa kulkea kaikkien neljän kulman ympäri ja palata paikkaan josta lähdin. Ensimmäisellä kerralla tein sen kuluttamalla aikaa tutkimalla KIVEÄ ja huomasin kallionjyrkänteen, tämän seinän, ja HAARNISKAN materiaalin samankaltaisuuden. Ne olivat kaikki mustia, ja vaikuttivat olevan samasta materiaalista.

Ensimmäisellä kerralla ajatukseni kiisivät JUMALAN koko haarniskan parissa. USKO, PELASTUS, VANHURSKAUS, TOTUUS ja EVANKELIUMI ovat kaikki SANAN näkökulmia.

Mietiskelyäni tätä vähän aikaa, kuulin HÄNEN ÄÄNENSÄ sanovan "ETKÖ AIO TULLA SISÄÄN?"

No siellä ei ollut mitään ovia, ikkunoita, tai mitään muutakaan nähtävää näissä 4 seinässä ja 4 kulmassa. Kun tuijotin ensimmäisen kerran edessäni olevaa mustaa vallia, muistan ajatelleeni tämän olevan naurettavaa ja että minun pitäisi tietää mitä tehdä. Ja seisoin siinä vähän aikaa odottamassa, kunnes tuo hiljainen, hempeä ääni muistutti minua joidenkin profeetallisten ystäväni suosikki SANOISTA....JATKAA ETEENPÄIN(press on)....PAINAA LÄPIMURTOON (press through)....(press in).... ja asetin kämmeni seinää vasten ja painoin sitä...ja muistin sanan, joka annettiin minulle joitakin viikkoja sitten...SIELLÄ OLI HUNTU....ja minun käteni virtasi läpi ja minä astuin läpi VALON paikkaan.

Kun astuin läpi, en ollut enää haarniskassa, vaan minulla oli päälläni soljuva valkoinen viitta, joka oli kirjailtu kullalla. Joidenkin tyynyjen keskellä ja matalan itämaisen pöydän ääressä istui YLKÄ. HÄNELLÄ oli päällään samanlaiset "HÄÄVAATTEET" ja kruunut...koko huone oli tehty kullasta ja kirkkaista väreistä. Seinät olivat kullasta ja valonvälkkeestä. Seinä oli pehmeä ja lämmin koskea. Se oli tehty puhtaasta kullasta ja jostain jonka täytyi olla arvokkaita kiviä. Jokainen kivi säteili VALOA elävinä väreinä kaikissa mahdollisessa sävyissä. Yleensä kun olen HÄNEN LÄSNÄOLOSSAAN, koko minun huomioni tulisi olla naulittuna KUNNIAN KUNINKAASEEN, mutta nyt kuitenkin tunsin olevani kuin joku juntti turisti töllistelemässä tavaraa, samalla kun ISÄNTÄ oli suoraan edessäni. En tiedä kuinka kauan tuijotin ja kurkottelin kaulaani....mutta lopulta minä olin istumassa HÄNEN vieressään ja olin täysin häkeltynyt.

"NO, VANHA KOIRA, MITÄ AJATTELET?" HÄN KYSYI. Rehellisesti puhuen minä olin täysin sanaton. Vielä pahempaa oli se, ettei ollut mitään tapaa jolla olisin voinut kuvata visuaalisia kuvia, tuoksuja, HÄNEN ÄÄNENSÄ JA NAURUNSA pehmeää "musiikkia". Ei, minulla ei ollut yhtään sanaa vastata HÄNELLE silloin, tai nyt. Kuinka "hääkammiota" voitaisiin kuvata?

"MINÄ TOIN SINUT TÄNNE ENSIN, JOTTA SINUN SYDÄMESI EI MURSKAANTUISI JA HENKESI HAAVOITTUISI", HÄN ALOITTI. "TÄMÄ ON PAIKKA, JONKA OLEN VALMISTANUT ISÄNI TALOSSA. SAMAAAN AIKAAN SE ON TORNIN, JOTA OLEN KUTSUNUT SINUT RAKENTAMAAN. ABBA ON TYYTYVÄINEN JA TYÖ ON TEHTY. JOTEN JÄLJELLÄ ON AINOASTAAN SE, ETTÄ MORSIAN KANNETAAN POIS. MUTTA ENNEN KUIN TEEN TÄMÄN, MINULLA ON VIELÄ JÄLJELLÄ KESKENERÄISEN TYÖN NELJÄ ERI OSAA, JOTKA TULEVAT TOTEUTUMAAN NOPEASTI. NYT ON AIKA SINUN NÄHDÄ JA PUHUA SE MITÄ SINÄ NÄET, SILLÄ MINÄ OLEN USKOLLINEN, VAIKKA IHMINEN EI OLISI."

Tämän jälkeen me nousimme seisomaan ja kävelimme seinän luo ja minä painuin (press) sen läpi jälleen ulkona olevaan pimeyteen, ja minä olin mustassa haarniskassa ja minun oikeassa kädessäni oli raitainen sauva. Mutta tällä kertaa minulla oli ruskea hupullinen viitta haarniskan päällä. Olin minä sitten menossa mihin tahansa, minun ei ollut tarkoitus tulla nähdyksi. Tämä oli päivänselvää. Rautasauvaa en edes ajatellut tässä vaiheessa.

Kun kävelin vähän matkaa kohti merta, huomasin muodon pimeydessä ja tiesin sen olevan määränpäni. Se vaikutti pitkältä kävelymatkalta, ja tiesin olevani lähellä kun tunsin hiekan jalkojeni alla. Tämä yllätti minut, sillä tiesin etten ollut kiivennyt alaspäin. Joten raapaisin hiekkaa jalallani, ja tuuman paksuisen hiekkakerroksen alla oli TODELLINEN KALLIO...ja tämä sai kylmät väreet kulkemaan selkärangassani.

Jatkaessani kävelyä eteenpäin, tunsin olevan lievässä ylämäessä. Ja kun silloin tällöin työnsin rautasauvaa hiekkaan ja iskin kalliota, niin se tuli vain syvemmäksi kävellessäni. Lopulta seisoin suuren rumilla valoilla ja väreillä valaistun rakennuksen edessä. Sen arkkitehtuuri oli sekamelska eri tyylejä ja aikakausia. Se oli ruma ja teeskentelevä. Tulin suurten kaksoisovien luo, jotka oli selvästi suljettu tai pultattu kiinni sisäpuolelta, mutta joissa silti oli lukot ulkopuolella. Sain välittömästi vaikutelman, etteivät he halunneet kenenkään pääsevän sisään...tai ulos. Joten työnsin sauvalla ovea vasten ja se avautui suurella rikkovalla äänellä, mutta siellä ei ollut ketään huomaamassa sitä.

Kun astuin sisään, odotin löytäväni rakennuksen sisäpuolen. Sen sijaan olin kadulla, jossa oli toisissaan kiinni olevia rakennuksia molemmin puolin. Kaikki nämä rakennukset näyttivät vanhoilta ja käyttämättömiltä. Joten kävelin katua alaspäin ja lisää kuluneita raunioita meni ohitseni molemmin puolin. Kävellessäni aloin kuulla melua ja nähdä samanlaista rumaa epäaitoa valoa, jota olin nähnyt ulkopuolella. Minä tulin kulmaan ja tein 90 asteen käännöksen ja näin "ihmisiä".

Useimmat olivat kumarassa suurten taakkojen ollessa sidottuina heidän selkiinsä ja hartioillensa. Joillakin oli niin suuret taakat, että he raahautuivat maassa niiden perässä. Sitten siellä oli niitä, joilla oli kahleita ympärillään, nilkoissa ja ranteissa kalisemassa niin kuin Marleyn haamu JOULUKERTOMUKSESSA (A Christmas Carol). Heillä, joilla oli taakkoja, näytti olevan tarkoitus ja päämäärä. Kahleissa olevat näyttivät kuljeksivan päämäärättömästi. Ja minä tunsin PYHÄN HENGEN MURHEEN heidän kaikkien tähden. Sitten näin lapsia. Monet olivat pieniä....tyypillisiä konttaavia lapsia...taaperoita ilman kahleita ja taakkoja. He vain kuljeksivat katua pitkin, tai seurasivat jotakuta taakoitettua tai kahlittua. He vaikuttivat viattomilta ja huolettomilta, joilla oli hyppelyä askelissaan ja sellaista elämäniloa, jota kaikilla lapsilla näyttää olevan kun he ovat terveitä. Tunsin vaikeasti selitettävää kipua hengessäni kun ennakkoaavistus alkoi olemuksessani. Jatkoin kävelyä. Jälleen tulin kulmaan ja käännyin....

Yhtäkkiä olin kadun viimeisellä osalla ja sen loppu putosi ilmeiseen tyhjyyteen kun etsin sitä katseellani. Nyt toisella puolella olevissa rakennuksissa näytti olevan merkkejä käytöstä. Jotkut

olivat hyvin vanhoja ja niissä näytti olevan useita kerroksia maalia. Jotkut olivat niin uusia, että laasti oli vielä märkää ja muuraus maalaamatta. Ja yhtäkkiä tarina rupesi avautumaan.

Ovilla oli "huutajia" kutsumassa niitä jotka olivat kadulla. Joillakin oli päällään mustat viitat tai puvut, ja roomalaiset kaulukset. Toisilla oli päällään papilliset kaavut ja joillakin oli kolmiosaiset puvut. Ja näistä ovista aivan viimeisimmän ja uusimman edessä oli "huutajia" farkuissa ja t-paidoissa, tatuoituina ja nahkakatkit päällä. Oli huutajat sitten soljuvissa kaavuissa ja rintaristit riippumassa tai moottoripyöräjengiläisen väreissä, heillä kaikilla oli huutokaupanpitäjän puhetyyli ja he etsivät "merkkejä"....ja hengessäni tiesin katsovani VALHETTA. Sitten huomasin "huutajien" vetävän taakoitettuja ja kahlehdittuja ovista sisään ja sitten lähettivät heidät ulos suurempien taakkojen ja painavampien kahleitten kanssa. Ne, joilla oli suuremmat vetävät taakat, juoksisivat sisään ja eivät tarvinneet yhtään sanaa "huutajilta" mennäkseen sisään...se oli osa heidän taakastaan. Ne, joilla pienet kahleet, tarvitsivat enemmän "hehketusta", jotta heidät saatiin sisään.

Sitten näin nuo taaperot....monia heistä veti oven läpi he, joilla oli taakkoja ja kahleita. Kun he tulivat ulos, he eivät enää näyttäneet viattomilta ja terveiltä. Kaikki tulivat ulos kahlittuina tai taakoitettuina, ja minä tunsin murhetta syvällä sisälläni. Katsoessani aika kului ja suuret joukot menivät ohitse. Hitaasti kävelin kadun päähän ja siellä missä päällyste loppui, se todella loppui. Katsoin alas ja näin meren vyöryvän kadun alla niin kuin se olisi ollut veden päälle rakennettu laiturit tai kävelysilta.

Kun lähdin pois reunalta, näin toisen jolla oli päällään RUSKEA KAAPU ja HUPPU. Jälleen kerran seisoin KAIKKEIN PYHIMMÄN HENGEN edessä. Ja niin kuin GEHENNAN LAAKSOSSA, tunsin tuon MURHEEN. Yhtäkkiä tajusin, että tämä oli Gehenna, toisessa muodossa.

KAIKKEIN PYHIN HENKI kääntyi ja käveli kohti kadun vilkkaimman alueen keskustaa. Siellä hän kääntyi ja osoitti alaspäin jotain, joka näytti mukulakiviltä. Silti tajusin tämän kaiken olevan osa SUURTA EKSYYTYSTÄ...VALHETTA. Ja tiesin tarkasti mitä minun tuli tehdä. Kun KAIKKEIN PYHIN HENKI tuli luokseni, minä riisuin viittani ja ojensin sen mikä oli PYHÄÄ PYHÄLLE. Kun HÄNEN KÄTENSÄ KOSKETTI minua ensimmäisen kerran, valtava voima ja tuli vaikuttivat virtaavan minun lävitseni. Nostin jalkani ja polkaisin katua ja kaikki molemmin puolin minua olevat rakennukset heiluivat. Nostin KUNINKAAN SAUVAN ja heilautin sitä iskien tien päällystettä, ja se repeytyi niin kuin paperimassa. Nyt minun jaloissani oli ammottava aukko. Pitäen molemmin käsin SAUVASTA niin kuin salkoaseesta (quarterstaff), katsoin ylös ja alas katua. Taakoitetut ja kahlehditut seisoivat mykistyneinä. Kaikki melu oli lakannut. Mutta kaikki "huutajat" tuijottivat minua, ja tajusin että olin näkemässä ENSIMMÄISEN UKKOSEN koiria....seurakunnan demoneita. Sitten minä pudottauduin huudon ja naurun kanssa kadussa olevaan aukkoon.

(Nyt tässä on jotain, jota en ole vielä käsittänyt täydellisesti. Joten kuvaan sen minkä näin niin kuin sen näin)

Putosin lyhyen matkaa ja upposin lähes polviini asti pehmeään hiekkaan. Molemmin puolin minua oli "perustukset" kaikkeen siihen mitä olin ylhäällä kadulla nähnyt. Hiekan päällä oli jotain, jotka näyttivät olevan pelikortteja.... suuria pelikortteja. En saanut selvää yhdenkään yksittäisten kortin maasta tai arvosta. Jotkut olivat erillään, mutta suurin osa oli asetettu yhteen. Kun aloin liikkumaan enemmän, huomasin etteivät useimmat kortit olleet normaalista korttipakasta. Sitten aloin huomata yksittäisiä ja monia yhdessä olevia Tarot tyyppisiä kortteja. Lähempänä kohtaa missä hiekka loppui ja meri alkoi, näin enemmän Tarot kortteja. Hitaasti aloin kävelemään poispäin mereltä.

Ja nopeasti huomasin, että mitä kauemmaksi kävelin mereltä, sitä enemmän siellä oli kortteja pitämässä julkisivua ylhäällä pääni päällä. Tiesin, että olisin voinut repiä alas jokaisen perustuksen, jonka näin. Mutta minua ei oltu lähetetty tekemään sitä. Joten kun katto ja maa lopulta kohtasivat,

minä tulin katon läpi yhtä helposti kuin olin mennyt kadun läpi. Menin usean jalan vahvuisen hiekkakerroksen läpi, ja seisoin ulkopuolelle kaupunkia/rakennusta, joka oli rakennettu hiekasta ja pelikorteista. Tunsin oloni masentuneeksi.

Kun seisoin siinä katsomassa jotain, joka oli selvästi amerikkalainen seurakunta / uskontokunta, minä halusin olla vihainen, mutta ainoa tunteeni oli murhe. KIINTEÄ KALLIO oli nyt paikallaan jalkojeni alla, ja tämä ikävä pimeä kuollut paikka seiso minun ja TULEVAN MYRSKYN välissä. Nyt muistin sananpaikan siitä, ettei ole mitään uutta auringon alla. Vuosia sitten KAIKKEIN PYHIN HENKI oli sanonut monien kautta, että MYRSKY oli tulossa. Tämä PUHDISTAMINEN tulisi tapahtumaan. Kuinka monta kertaa olinkaan kuullut, että JÄRKYTTÄMINEN tulisi toteutumaan? Nyt katsoin kuinka TULVA saavutti tämän rumiluksen, jonka ihmiset ja demonit olivat rakentaneet KALLION sijaan hiekalle. Varoittamatta tunsin tuon KOSKETUKSEN hartiallani ja KUULIN tuon ÄÄNEN, jonka olin kuullut niin usein, "KAIKKI TULEE MENEMÄÄN HYVIN".....JA NIIN KUIN AIEMMIN, KAIKKI ALKOI YHTÄKKIÄ KULKEMAAN ETEENPÄIN NOPEUTETTUNA, JA SE JOTA ME AJATTELEMME SEURAKUNTANA, TULI MURSKATUKSI JA HEITETYKSI MEREN KESKELLE.

Vähäksi aikaa PIMEYS tuli monta astetta kovemmaksi.....ja kuulin ABBAN KUISKAAVAN... TÄMÄN KAIKEN TÄYTYY OLLA NÄIN, SILLÄ MINÄ OLEN. SE ON JO TEHTY, POIKANI, SIELTÄ NÄHDEN MISSÄ MINÄ ISTUN. Ja yhtäkkiä Pimeys yksinkertaisesti lakkasi ja HÄNEN KUNNIANSA KIRKKAUS YMPÄRÖI MINUT. JA KUN ME OLIMME KÄVELLEET HÄNEN VIINITARHASSAAN, HÄN OTTI MINUA KÄDESTÄ KIINNI JA KÄÄNSI MINUT YMPÄRI. MINUN EDESSÄNI OLI TÄMÄ PUHTAAN VALON MAHTAVA TORNIN, SE OLI VALTAVA..... SITTEN HUOMASIN, ETTÄ KALLIO JOLLA SEISOIN, OLI KUIN ELÄVÄÄ TULTA KUN SE HEIJASTELI ABBAN KIRKKAUTTA. TÄÄLLÄ HUOMASIN, ETTÄ SE HAARNISKA JOKA YHÄ OLI PÄÄLLÄNI....TÄYSIN MUSTA KUN SE OLI ILMAN VALOAA....OLI NYT PUHDASTA KRISTALLIA, JOKA HEIJASTELI JA KUIN PRISMA NÄYTTÄMÄSSÄ KAIKKIA SATEENKAAREN VÄREJÄ.

"MINUN POIKANI, KUKAAN EI OLE KOSKAAN KYSYNYT TUOSTA HAARNISKASTA, HARVAT ARVASIVAT OIKEIN. MUTTA KAIKKI ON HYVIN. MINÄ KIEDOIN SINUT SANAANI. MIKÄÄN EI OLE VAHVEMPAA....MIKÄÄN EI OLE ARVOKKAAMPAA MINULLE. MONET PUHUVAT JA YLPEILEVÄT KOKO SOTA-ASULLA, MUTTA EIVÄT SILTI ELÄ SIINÄ. HARVAT OVAT VALINNEET PITÄÄ SITÄ PÄÄLLÄÄN MINUN TARKOITUKSIANI VARTEN. KUKAAN EI VOI PITÄÄ SITÄ PÄÄLLÄÄN MAKSAMATTA HINTAA. SINÄ RAKENSIT MINUN TORNINI. SITÄ TULLAAN KÄYTTÄMÄÄN MAHTAVASTI TULEVINA PÄIVINÄ."

Tässä kohtaa me saavutimme TORNIN OVEN ja HÄN OLI odottamassa meitä. Kun me menimme HUNNUN läpi HÄÄKAMMIOON, joka oli SUURI JUHLASALI, SAMANLAINEN JONKA NÄIN KAUAAN AIKAA SITTEN. MUTTA SE OLI NIIN ERILAINEN.

Niin kuin pieni lapsi pidin tiukasti ABBAN KÄDESTÄ, kun liikuimme pöytien välissä, ja "palvelijoilla" oli kiire. (älkää kysykö mitä he olivat tekemässä, se ei vaikuttanut niin tärkeältä kun kävelin VANHAIKÄISEN...JA KIRKKAUDEN POJAN kanssa.)

Olin kuin lapsi joka kuuntelee, mutta ei ole kuitenkaan keskustelun osapuoli, kun me jatkoimme sitä jonkin aikaa ja kävelimme tämän VALMISTETTAVAN paikan lävitse. Sen kokoa ja mittasuhteita oli mahdoton ymmärtää. Lopulta me tulimme paikkaan, missä meidän oli tarkoitus olla ja minä kuulin ABBAN lausuvan "SE ON HYVÄÄ". Kun ABBA päästi KÄDESTÄNI irti, POIKA otti kiinni olkapäästäni, ja me käännyimme pois päin. Nopein harppauksin me tulimme paikkaan, missä toiset olivat olleet odottamassa. Naurua ÄÄNESSÄÄN HÄN JULISTI "SE ON HYVÄÄ". Kaikki muut hymyilivät ja taputtivat toisiaan hartioille. Selvästi he olivat olleet siellä odottamassa jo jonkin aikaa.

Jokaisella oli päällään valkoiset häävaatteet, niin kuin minullakin. Ja jälleen yhtäkkisesti olin ulkona rannalla HÄNEN KÄTENSÄ olkapäälläni....meillä molemmilla oli päällämme musta haarniska.

"OLET PUHUNUT TODELLA VÄHÄN, OLD DOG", HÄN NAUROI. On aikoja, jolloin sanat eivät vain näytä toimivan, ja tämä oli yksi niistä. Niin monia nähtyjä asioita....niin monia kuvia. Tämä on HÄNEN NELJÄS UKKOSENSA, silti niin erilainen kuin kolme ensimmäistä.

"KERRO HEILLE SE MITÄ OLET NÄHNYT SANOILLA, JOTKA MINÄ TULEN ANTAMAAN SINULLE", SANOTTIIN KAIKKEIN PYHIMMÄN HENGEN RYTMIKKÄÄLLÄ ÄÄNELLÄ, KUN HÄN LIITTYI MEIHIN, JA HÄN LAITTOI RUSKEAN VIITAN KÄSIVARTENI PÄÄLLE. "TULEVINA PÄIVINÄ SINUN PITÄÄ SUOJELLA ITSEÄSI JA OLLA PAIKALLASI. TAISTELU ON TODELLAKIN VASTA ALKANUT. TODELLISET PALVELIJAT JA TALOUDENHOITAJAT OVAT JOKA PUOLELTA PAINEEN ALLA. AIKA ON TODELLAKIN LYHYT".

"OLD DOG", SANOI MINUN KUNINKAANI, "LUOPIOSEURAKUNTA RAKENSI ITSENSÄ HIEKALLE, EIKÄ KALLIOLLE. HE TODELLAKIN SIIRSIVÄT HIEKAN JA ASETTIVAT SEN KALLION PÄÄLLE KOHOTTAAKSEEN ITSENSÄ KALLION YLÄPUOLELLE. HE PELASIVAT UHKAPELIÄ KEHNOSTI. RAKENTAESSAAN HE OVAT SIIRTYNEET KAUEMMAKSI MINUN SANASTANI KUNNES HE RAKENSIVAT TÄYSIN HIEKALLE, JA IHMISTEN JA RIIVAAJIEN OPEILLE. HE LUOVAT PALVELUTEHTÄVIÄ JA OHJELMIA, JOTKA OVAT TÄYDESSÄ KONFLIKTISSA ABBAN TAHDON KANSSA. HEIDÄN MOTIIVINSA OVAT LIHALLISIA, METODINSA MAAILMALLISIA, HEDELMÄT KATKERIA. HENGET, JOTKA ANTAVAT VOIMAN JA OHJAAVAT HEITÄ, OVAT SAASTAISIA JA EKSYTTÄVIÄ, MUTTA HEISSÄ EI OLE MITÄÄN EROTTelukykyä, SILLÄ HE PALVELEVAT OMAA VALTAKUNTAANSA. HE KÄYTTÄVÄT MINUN NIMEÄNI TÄKYNÄ JA SAAVAT MONET KOUKKUUN."

"TÄMÄN LUOPIOSEURAKUNNAN SUURIN KAUISTUS ON SE, ETTÄ SE PALVELEE VIHOLLISTA MINUN NIMESSÄNI. NYT MINÄ KAADAN HEIDÄN TALONSA MYRSKYSSÄ, JOKA NYT TULEE."

"KERRO SILTI RAKKAALLENI, JOKA ON TÄMÄN RUMILUKSEN KESKELLÄ, ETTÄ SIELLÄ ON PAIKKA VALMISTETTU JA RUOKAPÖYTÄ VALMIINA. TULET LÄHETTÄMÄÄN TÄMÄN ULOS PÄIVÄÄ ENNEN PUURIMIA KERTOMAAN RAKKAALLENI, ETTÄ MINÄ TODELLAKIN OLEN KUNINGAS, JOKA RAKASTAA KUNINGATARTTAAN. ETTÄ HÄNTÄ TODELLAKIN VALMISTETAAN TÄTÄ HETKEÄ JA TÄTÄ VALTAKUNTAAN VARTEN, SILLÄ KOSKAAN AIEMMIN EI TÄLLÄISTÄ AIKAA OLE OLLUT TAI TULE OLEMAAN."

"HÄNEN (she) TÄYTYY RUKOILLA JA PAASTOTA KANSANSA PUOLESTA. HÄNEN MYÖS TÄYTYY SAADA VIRKAILIJOIDENSA (ATTENDANTS) OLEMAAN SAMAA MIELTÄ KANSSAAN. NE JOTKA KIELTÄYTYVÄT HÄNEN ANOMUKSESTAAN, EIVÄT TULE LÖYTÄMÄÄN ÖLJYÄ LAMPUISTAAN, KUN MINÄ TULEN KUIN VARAS YÖLLÄ."

"MUTTA SINUN VANHA YSTÄVÄNI, TÄYTYY KAMPPAILLA IHMISEN KANSSA. HÄN HERMOSTUU SINUUN JA KAIKKIIN MINUN YSTÄVIINI, MINUN PELJÄTTÄVIIN TAISTELIJOIHINI, KUN MINUN RAKKAANI RUKOILEE JA PAASTOAA. JOTEN KUN HÄN ASETTAA SINUT KUNINKAAN HEVOSELLE, NIIN ÄLÄ EKSY, SILLÄ TÄMÄ EI OLLUT SITÄ MITÄ HÄN TOIVOI. MUTTA YKSIKÄÄN HÄNEN TOIVEISTAAN TAI SUUNNITELMISTAAN EI TULE MENESTYMÄÄN."

"PUHU MINUN OMILLENI, NE JOILLA ON KORVAT KUULLA, TULEVAT KUULEMAAN. NIIDEN JOTKA OVAT KUUROJA, EI TULE VIEDÄÄ SINUN AIKAASI TAI VOIMAASI. SINUN

TAISTELUITASI OVAT NE, JOIHIN MINÄ LÄHETÄN SINUT, EIVÄT NE JOIHIN MUUT TULEVAT SINUA KYSYMÄÄN.”

Tämän kanssa hän läimäytti minua olkapäälle ja palasin tähän maailmaan.... Niin loppuu tämä NELJÄS UKKONEN.

Selah

Old Dog

Viides Ukkonen / The Fifth Thunder

Auringon laskiessa saavuimme 10:een päivään Ensimmäisessä Kuussa, jota joskus kutsutaan nimellä Abib, joskus nimellä Niisan. Se on se päivä jolloin Mooses oli käsenyt Israelin Lasten Huonekuntia ottamaan kotiinsa virheettömän karitsan tutkittavaksi. Se oli tämä Päivä, jolloin Jerusalemin Kaupunki huusi Y’shua ben Davidille, HOSHUANNAH ...PELASTA MEIDÄT. He kutsuivat HÄNTÄ ”DAAVIDIN POJAKSI” tunnustaen HÄNEN KUNINKUUTENSA. Samaan aikaan suunnitelma pidättää HÄNET, ja aiheuttaa HÄNEN kuolemansa käynnistyä.

Y’SHUA otettiin sisälle HERRAN TALOON, ja Hänet tutkittiin. Neljä päivää myöhemmin pakana tulisi avoimesti julistamaan, että HÄN OLI VIATON....sen tähden arvollinen tulemaan uhrattavaksi. Joten kuuliaisuudessa minä julkistan tämän ja sanon Y’SHUA, MELEK YSRAEL, HOSHUANNAH....ja ole armollinen.

VIIDES UKKONEN

Toisin kuin aiemmissa Näyissä, tämä Näky ei alkanut Näkylaaksossa, Toisessa Taivaassa. Se alkoi KOLMANNESSA TAIVAASSA, ja minä olin kirjaimellisesti yksin. Minä olin myös juoksemassa nelinkontin. Koska kaikki suunnat johtavat aina VALTAISTUIMELLE, minä juoksin paikkaan missä minun ABBANI istuu.

Kun tulin VALTAISTUINSALIIN, kaikki oli hiljaista, ja tyhjää paitsi HÄN, JOKA ISTUU VALTAISTUIMELLA. Mikään tässä ei ollut ”normaalia”, kun tulin ja istuin HÄNEN JALKOJENSA juureen, tunsin itseni jopa enemmän häiriintyneeksi kuin käynneilläni Gehennassa. Kun HÄN kumartui alas ja rapsutti päätäni, niin minä jälleen kerran näin HÄNEN SURUNSA ja tunsin HÄNEN MURHEENSA. Hengessäni minä tiesin, että tämä UKKONEN tulisi sattumaan enemmän kuin mikään muista. Kun HÄN rapsutti päätäni, minä ihmettelin mikä oikein aiheutti HÄNELLE niin suurta murhetta. Vastauksena pelkkään ajatukseeni, HÄN ojensi KÄTENSÄ kohti sitä, mikä oli ollut tyhjä valtaistuinsali. Nyt se oli täynnä toinen toistaan arvokkaampia kauniita pöytiä, jotka olivat täynnä kaikkea sitä

tavaraa, mitä tarvitaan TODELLA SUUREEN JUHLA-ATERIAAN. Muistin ne HÄÄJUHLIEN PÖYDÄT, joita palvelijoiden suuret joukot olivat huolehtimassa ja valmistamassa, mutta tämä ei ollut se sama tilanne. Niin turmeltumatonta ja mahtavaa tämä kaikki oli, minun hengellinen ihmiseni tunnisti, että siinä oli jotain enemmän, jota en vielä ymmärtänyt.

Kun käännyin kysymään ABBA:ta sitä mitä minä en ymmärtänyt, niin minä näin vain ÄÄRIMMÄISEN KIRKKAUDEN loiston. Ja kun minun koko olemukseni jäähmettyi ikuisuudessa, niin valtaistuimen oikealle ja vasemmalle puolelle ilmestyi kaksi hahmoa. VANHAIKÄISEN oikealla puolella seisoi YHVH/Y'SHUA ADONAI (Jeesus) ja vasemmallalla puolella oli RUACH (Pyhä Henki). Mutta nyt täysin ilman kaapua, vaan samalla tavalla kuin HÄN oli ilmoittanut ITSENSÄ aikaisemmin. TOTAALISTA MAJESTEETTISUUTTA ja VOIMAA minä en edes yritä kuvata.

Se kuinka kauan minä vapisin ja tuijotin, ei ole mitattavissa....mutta sen vaikutuksen täytyi olla oikea, koska ensimmäinen asia jonka kuulin, oli ABBA:n lempeä ÄÄNI ja KARITSAN NAURU. Hellästi ja äärimmäisellä armolla ABBA nousi seisomaan ja astui minua kohti. Kun Hän kurottautui alaspäin, tajusin olevani istumassa ihmishahmossa HÄNEN JALOISSAAN.

Kun Hän otti kädestäni kiinni, minä huomasin käteni olevan viisivuotiaan käsi. JA JÄLLEEN KERRAN ABBA AIKOI VIEDÄ MINUT KÄVELYLLE.

Ja me teimme ainoastaan sen, että me kävelimme pöytien luokse. Varoittamatta HÄN POLVISTUI toiselle polvelle katsomaan minua silmiin. Näkemään minut kasvoista kasvoihin minun tasoltani. Se oli jotakin, mitä HÄN ei ollut koskaan aiemmin tehnyt. Vasta kun HÄNEN KÄTENSÄ kosketti poskeani, minä tajusin olevani itkemässä, niin kuin minun ABBA:nikin oli.

"SHEMUEL," HÄN KYSYI,"MISSÄ OVAT MINUN LAPSENI?". Tästä tiesin murheemme syyn, mutta minulla ei ollut vastausta. Mutta minulla tulisi olemaan se kun tämä UKKONEN paljastuisi.

Varoittamatta me seisoimme TOISESSA TAIVAASSA....ja en ollut koskaan aiemmin kohdannut ABBA:ta TOISESSA TAIVAASSA. Ja nyt seisoin kasvoista kasvoihin HÄNEN kanssaan, PUETTUNA HÄNEN HAARNISKAANSA....SAUVA KÄDESSÄ. Kun HÄN ojensi KÄTENSÄ ja asetti sen olkapäälleni, HÄN heilutti PÄÄTÄÄN hitaasti puolelta toiselle.

"EI POIKANI, EI OLE VIELÄ TAISTELUN PÄIVÄ. JÄLLEEN KERRAN SINUN TULEE JULISTAA KANSALLENI HEIDÄN RIKKOMUKSENSA JA KAUHISTUKSENSA MINUN KATSEELLANI.

TÄMÄN JÄLKEEN ME KÄÄNNYIMME JA KÄVELIMME, JA VIIDES UKKONEN ALKAA.... ME NÄYTIMME KULKEVAN VÄHÄN MATKAA JA MINÄ KUULIN SELLAISTA YLEISTÄ ÄÄNTÄ, JOSTA EN SAANUT SELVÄÄ. YHTÄKKIÄ SIELLÄ OLII PÖYTIÄ HORISONTIN TOISESTA LAIDASTA TOISEEN. JOTKUT PÖYDISTÄ OLIVAT RIKKI JA KOLHITTUJA. TOISET OLIVAT PEITETTYNÄ ROSKALLA JA SEISOIVAT TYHJINÄ. KÄVELLESSÄMME OHITSE HUOMASIN, ETTÄ NÄMÄ PÖYDÄT EIVÄT TULLEET MINUN POLVITASOANI KORKEAMMALLE. NE OLII TEHTY LAPSILLE.

KUN JATKOIMME TYHJIEN PÖYTIEN VÄLITSE KOHTI "MELUN" KOHDETTA, MINÄ HUOMASIN LEMUN KAIKKIALLA YMPÄRILLÄMME. KUN MENIN KYSYMÄÄN, NIIN ABBA JÄLLEEN HEILUTTI PÄÄTÄÄN KIELTÄVÄSTI. NÄYTTI ETTÄ MINUN TULISIN OPPIMAAN TÄMÄN ITSEKSENI. VIIMEIN ME TULIMME "RUOKAILUALUEEN" LOPPUUN (ainoa ajatus, jossa on järkeä), JA PÖYDÄT OLIVAT TÄPÖTÄYNNÄ "RUUMIITA". NÄIDEN MONIEN ERILAISTEN RUUMIITTEN JOUKOSSA NÄIN JOITAKIN, JOTKA EROTTAUTUIVAT. NÄMÄ OLIVAT NE, JOTKA OLIVAT PUKUIHIN JA HIENOIHIN ASUSTEISIIN PUKEUTUNEINA ISTUMASSA SEKÄ PÖYTIEN PÄÄLLÄ ETTÄ ÄÄRESSÄ. HE MUISTUTTIVAT VÄHÄN ENSIMMÄISEN UKKOSEN "ESIINTYJIÄ". PAITSI ETTÄ NÄMÄ OLIVAT JOSSAIN VAIHEESSA OLLEET IHMISIÄ. NYT SITÄ OLIVAIKEA SANOAA. HE SÖIVÄT PÖYDÄSTÄ, TAPELLEN TOISTENSA KANSSA SIITÄ TAVARASTA, MITÄ HE OLIVAT "SYÖMÄSSÄ".

SITTEN SIELLÄ OLIVAI NIITÄ, JOTKA ISTUIVAT MAASSA, AIKUISEN KOKOISENA, MUTTA SILTI VAIPOISSA, SYÖMÄSSÄ PÖYDÄSTÄ, LÄIKYTTÄEN MAITOA JA TEHDEN KAIKENLAISTA SOTKUA. HEISTÄ LÄHTI SELVÄSTI TUNNISTETTAVA LEMU, JA JOTA KUKAAN PÖYDÄN LUONA OLEVISTA EI NÄYTTÄNYT HUOMAAVAN.

NYT SIELLÄ OLIVAI KOLMAS RYHMÄ RUUMIITA, JOTKA ISTUIVAT PIENILLÄ TUOLEILLA PIENTEN PÖYTIEN ÄÄRESSÄ. LIHAVAT KÄDET TYÖNSIVÄT JATKUVASTI "TAVARAA" SUIHIN. RUUMIIT OLIVAT PULLEITA JA JALAT ROIKKUIVAT ALASPÄIN LIIKKUMATTOMINA. HEIDÄN SILMÄNSÄ SEISOIVAT PAIKALLAAN JA KESKITTYIVÄT PÖYTÄÄN JA EDESSÄÄN OLEVAAN "TAVARAAN". VÄLILLÄ HE YHTÄKKIÄ OKSENSIVAT KAIKEN MINKÄ OLIVAT SYÖNEET, JA PUHDISTETTUAAN ITSENSÄ PALASIVAT SYÖMÄÄN.

JA VIIMEIN SIELLÄ OLIVAI NIITÄ, JOTKA OLIVAT MELKEIN AIKUISEN KOKOISIA, JA HE ISTUIVAT PÖYDÄN ÄÄRESSÄ MUTTA EIVÄT SYÖNEET. VÄLILLÄ HE HEITTIIVÄT KOURALLISEN JOTAKIN, JOKA NÄYTTI MULTAISILTA LEIVILTÄ JA MÄDÄNTYNEILTÄ VIHANNEKSILTA NIITÄ KOHTI, JOTKA OLIVAT PÖYDÄSSÄ HEIDÄN KANSSAAN. PUKUMIEHET JA HIENOISSA HAMEISSA OLEVAT TAISTELIVAT TÄHTEISTÄ JA TEKIVÄT MELKEIN KAIKEN SIITÄ MELUSTA, JONKA OLIN KUULLUT.

SIELLÄ EI YHTÄÄN TILAA KÄYTÖSSÄ OLEVISSA PÖYDISSÄ, JA KÄYTTÄMÄTTÖMIÄ PÖYTIÄ OLIVAI NIIN PALJON, ETTEI NIITÄ VOINUT EDES YRITTÄÄ LASKEA. KUN KÄVELIMME POISPÄIN NÄISTÄ "HÄPÄISTYISTÄ" PÖYDISTÄ, EN VOINUT OLLA AJATTELEMATTA NOITA TYHJIÄ PÖYTIÄ ABBAN TALOSSA.

KUN KÄVELIMME POIS TÄSTÄ HÄPÄISYN PAIKASTA, ME TULIMME LAPSIRYHMÄN LUOKSE, JOTKA ISTUIVAT YKSIN. MONET HEISTÄ NÄYTTIVÄT OLEVAN KUIN NIISSÄ KUVISSA, JOITA TULEE AFRIKASTA NÄLKÄÄN KUOLEVISTA LAPSISTA. PAISUNEET VATSAT, KYNÄNOHUET KÄSIVARRET JA JALAT. HEIDÄN SILMISSÄÄN OLIVAI KUIN KERMUT PÄÄLLÄ. SIELLÄ OLIVAI MONIA, JOTKA NÄYTTIVÄT KUIN INTIAN TAI ETELÄ-AMERIKAN LAPSILTA. MISSÄ ALIRAVITSEMUS OLIVAI HITAASTI VOITAMASSA HEIDÄN RUUMIITAAN. KATSOESSANI LISÄÄ LAPSIA LIITTYI TÄHÄN RYHMÄÄN. HEIDÄN

SILMÄNSÄ OLII JOKO NÄLÄSTÄ UPOKSISSA, TAI VAROVAISIA JA PELOKKAITA. "UUEMMAT" LAPSET OLIVAT LIKAISSA JA SELVÄSTI LAIMINLYÖTYJÄ. JOILLAKIN OLII MUSTELMIA JA ARPIA FYYSISESTÄ VÄÄRINKÄYTÖSTÄ.

"NÄMÄ OVAT MINUN LAPSINI, SHEMUEL", ABBA JULISTI. "MINULLA ON KAIKILLE PÖYTIÄ ODOTTAMASSA, MUTTA HE EIVÄT PÄÄSE MINUN LUOKSENI. HE OVAT KAIKKI MINUN, MAAILMA EI HALUA HEITÄ. HE OVAT NIITÄ VIATTOMIA, JOITA HARVAT HUOMAAVAT JA JOITA KUKAAN EI ARVOSTA NIIN KUIN PITÄISI".

Tämän sanottuaan ABBA kääntyi minusta pois päin ja astui KOLMANTEEN TAIVAASEEN. Katsoin tätä laajaa ja kasvavaa pelokkaitten, satutettujen ja yksinäisten kasvojen merta, ja tunsin äärimmäistä epätoivoa heidän puolestaan. Ja niin kuin KOLMANNESSA UKKOSESSA, minä tunsin sellaista avuttomuutta, joka oli sanojen ulkopuolella. Varoittamatta tunsin lempeän tuulahduksen liikkuvan lasten joukon lävitse, ja katsoin kuinka kasvot nousivat ylöspäin. Lapset tunsivat KAIKKEIN PYHIMMÄN HENGEN LÄSNÄOLON. Olin ällistynyt. Lempeästi tyyni hempeä ÄÄNI kuiskasi minulle:

"KAHDENSADAN VUODEN AJAN SINUN IHMISESI / KANSASI OLII MINUN KÄTENI, JOTKA OJENSIN KOSKETTAMAAN MAAILMAN KADOTETTUJA LAPSIA. TEIDÄN JOUKOSTANNE, TE LÄHETITTE NIITÄ, JOTKA KUULIVAT KUTSUN PALVELUKSEEN. TE RAKENSITTE SAIRAALOITA JA KOULUJA YHTÄ HELPOSTI KUIN TE RAKENSITTE KIRKKOJA. TE AUTOITTE EKSYNEITÄ JA HAAVOITETTUJA JOUKOSSANNE. KUN VELI OLII TARPEESSA, SE OLII MINUN KANSANI, JOKA NOUSI YLÖS TÄYTTÄMÄÄN TARPEEN. SITTEN KUN IHMISET NUKKUIVAT ITSETYYTYVÄISENÄ, PAHA TULI JA KYLVI AHNEUDEN JA YLPEYDEN SIEMENIÄ. ENÄÄ TE ETTE TEHNEET MINUN PALVELUSTEHTÄVÄNI TYÖTÄ, VAAN TE OJENSITTE VASTUUN MAAILMALLE."

"HEIDÄT OLII LÄHETETTY TUOMAAN HYVIÄ UUTISIA HYLÄTYILLE, SITOMAAN HAAVOITETTUJA JA TUOMAAN VAPAUTTA NIILLE, JOTKA OLIVAT VANGITTUINA. RUOKKIMAAN NÄLKÄISIÄ JA VAATETTAMAAN ALASTOMAT. TÄMÄ ON SE MITÄ MINÄ OLEN AINA KUTSUNUT SINUN KANSAASI TEKEMÄÄN. HE VAIN EIVÄT KUUNTELE, EIVÄTKÄ HE TOTTELE."

"NE PÖYDÄT JOITA HE ASETTAVAT JA JOISTA RUOKKIVAT, PITÄVÄT LAPSET POISSA NIISTÄ PÖYDISTÄ, JOTKA ON VALMISTETTU HEITÄ VARTEN. HE OVAT NYT KOMPASTUKSEN KIVI JA ESTE HYVILLE UUTISILLE."

Yhtäkkiä olin toisessa paikassa....ilma oli ummehtunut ja valaistus yhtä keinotekoinen kuin mitä nähtiin sekä ENSIMMÄISESSÄ että NELJÄNNESSÄ UKKOSESSA. Kun hitaasti tein tietäni kohti 'valo', minä kuulin "ääniä". Kun vielä seisoin varjossa, tajusin olevani seisomassa ja katsomassa valtavaa nauhoitusstudiot. Kaikenlaisia ihmisiä kirmasi keskeisten hahmojen ympärillä. Katselin ja kuuntelin, kun yksi niistä joka seisoi näyttämöllä, rukoili ja alkoi kutsumaan parannukseen. Kun puhuja oli keskellä lausetta, "ääni" kuului ja puhujalle annettiin ohjeita, joka välittömästi palasi "rukouksensa" alkuun.

Jälleen kerran olin katsomassa käsikirjoitettua tapahtumaa. Jonkin ajan kuluttua kun kaikki oli kunnolla harjoiteltu, koko näyttämö alkoi liikkua. Tajusin että koko näyttämö oli karuselli. Nyt show oli siellä kameroiden edessä valmiina esitykseen. Minä vain seisoin ja katselin

kun näyttämö muutettiin ja seuraava tullasi sisään. Yhden puku ja juhla-asu ryhmän korvasi toinen. Jokainen näytteli yleisölle omalla tavallaan. Mutta jokainen mielenliikutus, jokainen "jumalan liike" oli ennalta kirjoitettu. Mikään ei ollut todellista... se oli performanssia.

Yhtäkkiä olin valtavalla auditoriumilla/amfiteatterilla, missä oli ihmisiä sisällä kuin sardiineja sillissä. Löysin itseni "istumassa" valtavalla kameralla, joka liikkui puomin varassa ylös ja alas...sivulle ja takaisin. Minun täytyy myöntää, että se oli luultavasti paras istumapaikka talossa. Katselin kun avauseisiintyjä tuli ja lämmitti yleisöä. Sitten pääeseiintyjä tuli ulos ja yleisö meni aivan sekaisin. Se oli aika vaikuttavaa. Kaikenlaisia asioita tapahtui. AINOA ONGELMA OLI SE, ETTÄ TUULI JOKA OLI PUHALTAMASSA, EI OLLUT PYHÄ.

Näin kuin "tummat muodot" juoksisivat yleisön välissä. Monilla yleisöstä oli heidän omat "tummat varjonsa", jotka he olivat tuoneet mukanaan. Kiinnostavasti yleisö ei vaihtunut, vaikka uusi esiintyjä aloitti kokonaan uuden käsikirjoituksen ja sarjan esityksiä. Ja aivan yhtäkkisesti kuin olin saapunut, minä poistuin. Tällä kertaa seisoin "kadulla", jossa oli hökkeleitä molemmin puolin.

Ensimmäinen ajatus mikä minulle tuli, oli "slummi"...missä kaupungin köyhälistö yritti elää.

Vieressäni seisoj hupussa ja viitassa minun MESTARINI. Ensin en ollut varma, oliko se KUNNIAN KUNINGAS vai KAIKKEIN PYHIN HENKI...joten HÄN NAUROI...ja minä tiesin.

"EI, OLD DOG," HÄN ALOITTI, "ANNA MINUN NÄYTTÄÄ SINULLE MINUN VAINIONI, JOKA ON VALMIINA SADONKORJUUSEEN."

Tämän sanottuaan HÄN kääntyi ja minä seurasin. Kun menimme ihmisten ohi, näin köyhyyttä ja surkeutta. Me tulimme paikkaan, missä seinät näyttivät vähän enemmän yhtenäisimmiltä, ja me menimme sisään. Se oli klinikka. Ihmiset liikkuivat edestakaisin syöttäen ihmisiä ja vaihtaen haavasiteitä. Katsomatta toista kertaa Hän astui vaneriseinän läpi ja minä seurasin. Siellä mihinkä me saavuimme, seinät eivät olleet vanerista, vaan kankaasta.

Nyt me olimme jonkinlaisessa keittiössä, missä oli suuria patoja avotulien päällä. Ulkopuolella olevalla telta-alueella pitkät jonot ihmisiä odottivat ruokaa. Uudestaan ja uudestaan me kävelimme paikasta toiseen siellä, missä "maan kurjia" oltiin palvelemassa. Seuratessa se vaikutti siltä kuin niin vähän oltaisiin itse asiassa tekemässä. Lopulta me saavuimme paikkaan mikä vaikutti tutummalta. Siellä oli vanhempi pariskunta repaleisissa univormuissa. He jakoivat vanhoja hyvin kuluneita huopia hetekoitten luona, joissa "kodittomat" värjöttelivät tämän yhden yön kylmältä suojassa. Siellä oli pieniä perheitä, naisia lasten kanssa, yksinäisiä, kaikki etsimässä paikkaa jossa olla. Se olisi voinut olla mikä tahansa kaupunki. Sillä ei ollut mitään merkitystä.

En tiennyt miksi itkin, mutta niin minä tein. Oliko se siksi, koska vielä oli muutamia yhä uskollisia tekemään HÄNEN TYÖTÄÄN...vai siksi koska niin vähän oltiin tekemässä. Luulen ettei sillä ole väliä.

Ilman varoitusta me astuimme KOLMANTEEN TAIVAASEEN ja siellä minun edessäni olivat nuo samat juhla-ateriapöydät, nyt täynnä ihmisiä.

"MUISTATKO HÄÄATERIAVERTAUKSEN LOPUN?" KÄÄNTYESSÄNI OLIN KASVOKKAIN KUNINKAANI KANSSA, JOKA OLI YHÄ HAARNISKASSA. TAJUSIN, ETTÄ MINULLA MYÖS OLII HAARNISKA PÄÄLLÄ.

"OLD DOG, MINÄ OLEN JÄRJESTÄMÄSSÄ JUHLAA JA NÄMÄ IHMISET OMISTAVAT SEN ITSELLEEN.".... ja yhtäkkiä me olimme jälleen amfiteatterissa.... "MINÄ SANON, ETTÄ MENKÄÄ MAAILMAN ULOIMPIIN OSIIN JA TAIVUTTAKAA HEITÄ TULEMAAN SISÄÄN. NÄMÄ IHMISET KÄYTTÄVÄT MINUN NIMEÄNI JA ABBAN LAPSIA LUODAKSEEN OMIA VALTAKUNTIAAN. AJOITAIN HE YHTYVÄT AVOIMESTI NOITAHENKIEN KANSSA, JA SANOVAT SEN OLEVAN KAIKKEIN PYHIN HENKI."

"MONET VALITSEVAT KÄYTTÄÄ TEKNOLOGIAA LÄHETTÄÄKSEEN HYVIÄ UUTISIA MAAILMAAN, KUN MINÄ LÄHETTÄISIN HEIDÄT KOSKETTAMAAN YHTÄ LASTA KERRALLAAN. HE OVAT KÄÄNTYNEET EVANKELIUMIN KAUPPAAMISEEN JA PELASTUMISTEN OSTAMISEEN LIUKUHIHNAKSEN TAVALLA. HE OTTAVAT MAAILMALLISIA PERIAATTEITA, JOTKA LUOVAT RIKKAUTTA JA VALTAA JUMALATTOMILLE, JA YRITTÄVÄT KÄYTTÄÄ NIITÄ HYÖDYKSI. MUTTA KENELLE OVAT HYÖDYKSI HEIDÄN LUOMANSA PALVELUTEHTÄVÄT, JOTKA ON PERUSTETTU MARKKINAOSUUKSILLE JA RAHALLISELLE TULOLLE."

"SEN SIJAAN, ETTÄ SALLISIVAT LASTEN TULLA LUOKSENI JA OPPIA MINUSTA, HE OVAT VAIHTANEET USKONTOON, JOKA PERUSTUU PETOKSEEN. SEN SIJAAN, ETTÄ HOIVAISIVAT JA OHJAISIVAT NUORIA, HE SYÖTTÄVÄT HEILLE SAASTAISTA EVANKELIUMIA, JA TAAKOITTAVAT LAMPAITA PITÄMÄÄN YLLÄ HEIDÄN VALTAKUNTIAAN. SEN SIJAAN, ETTÄ EPÄITSEKKÄÄSTI ETSISIVÄT KADONNEITA JA PELOKKAITA, HE VIIHDYTTÄVÄT ITSEÄÄN."

"HE OVAT HAVAINNEET, ETTÄ ON HELPOMPAA JA SIISTIMPÄÄ RAKENTAA OMIA VALTAKUNTIA, KUIN PESTÄ KÖYHIEN JALKOJA JA SITOAA HAAVOITETTUIJEN HAAVOJA. ON SIISTIMPÄÄ SEISOA SIVUSSA JA KATSELLA, KUIN NOSTAA YLÖS KAATUNEITA JA KANTAA HEITÄ SUOJAAN. HE PELKÄÄVÄT LIKAANTUVANSA ULKOPUOLELTA, KUN SAMALLA HEIDÄN SISÄINEN IHMISENSÄ ON SAASTAINEN".

Tämän sanottuaan HÄN käveli näyttämön keskelle ja viitto minua tulemaan luokseen. Ihmiset katsoivat viihdyttäjää, kukaan ei nähnyt KUNINGASTA. Melun ja tunteiden vyöryt nousivat ja laskivat kun tuo mies kiihotti yleisöä. Ihmettelin sitä, että jos kaikki tämä voi tapahtua kyvyn ja kokemuksen voimalla, niin mitä tapahtuisi jos HÄN todella LIIKKUISI? Tässä kohtaa KUNINKAITTEN KUNINGAS kääntyi minua kohti ja HÄNEN SANANSA KYLMÄSIVÄT minua. "JOKA KERTA KUN MINÄ LIIKUN HEIDÄN KESKELLÄN, HE KÄYTTÄVÄT SITÄ OMAKSI EDUKSEEN. JA YHÄ PIDEMMÄLLE HE MANIPULOIVAT MINUN KARITSOITANI JA RIISTÄVÄT MINUN LAMPAITANI".

Ja yhtäkkiä me seisoiimme VALTAISTUIMEN edessä, missä ABBA odotti.

Jälleen kerran minä polvistuin HÄNEN JALKOIHINSA ja odotin.

"SHEMUEL," HÄN ALOITTI, " KERRO KAIKILLE JOTKA KUULEVAT SE MITÄ OLET NÄHNYT. JA NYT MINÄ VAPAUTAN SINUT ANTAMAAN NE KOLME NÄKYÄ, JOITA ET OLE VIELÄ JAKANUT. PUHU ENSIKSI MINUN VIINITARHASTANI, SITTEEN PUHU PITKÄSTÄ YÖSTÄ JOKA TULEE. SITTEEN VOIT JAKAA LAULUN, JONKA OLEN ANTANUT SINULLE. TULET TIETÄMÄÄN OIKEAN AJANKOHDAN NÄIHIN JOKAISEEN".

Vähän aikaa vielä minä vain istuin HÄNEN JALOISSAAN ja kuuntelin. Oikeana aikana minä nousin seisomaan ja kävelin KUNINKAANI kanssa. Mitään tällöin sanottua ei tulla jakamaan.

Old Dog (Vanha Koira)

Kuudes Ukkonen / The Sixth Thunder

(Minut ohjattiin julkaisemaan tämä auringonlaskun jälkeen HERRAN SAPATTINA. HÄNEN laskutavallaan tämä on nyt 34 päivä Omerin laskemisessa (3. Moos 23:15-16). Kuuden päivän kuluttua me saavumme 40:een päivään, PÄIVÄÄN jolloin HÄN PALASI ABBAN luo. Hän jätti jälkeensä kaksi todistajaa haastamaan ja muistuttamaan niitä, jotka HÄN jätti jälkeensä. Meillä on vieläkin kaksi todistajaa, jos vain haluatte kuunnella. HÄNEN SANANSA ja HÄNEN HENKENSÄ. Selah. Old Dog)

Kun yritin laittaa tätä kaikkea sanoiksi, huomaan henkeni olevan todella murheellinen monella tasolla. Saatuaani valmiiksi tämän Kuudennen Ukkosen, katsoin eteenpäin kohti Seitsemättä. Jotain jota en kovin innokkaasti halunnut tehdä. Mutta niin kuin Ensimmäinen johti Toiseen, niin on myös Kuudennen ja Seitsemännen kanssa.

Seisoin lievästi kastuneen kukkulan juurella, ja vieressäni seisoivat MESTARINI Kirkkautteen pukeutuneena. Ilman esipuheita HÄN kääntyi ja alkoi kävelemään mäkeä ylöspäin. Lyhyen matkan kuluttua me tulimme reitillä olevalle tasanteelle, jossa oli lipputanko. Maaperä lipputangon ympärillä oli erittäin hyvin tallottu ja siitä lähti polku sivulle päin. HERRA seisoivat lähellä lipputankoa ja kysyi; "HALUATKO NÄHDÄ MIHINKÄ TÄMÄ POLKU JOHTAA?".

Vastasin nopeasti, "En HERRA". Pienen hymyn kanssa HÄN nojautui lipputankoa vasten ja laittoi KÄTENSÄ ristiin RINTANSA päälle. Katsoin kuinka HÄN tuijotti minun lävitseni. Mikään näistä matkoista ei ollut tuonut minulle muuta kuin murhetta henkeeni, mutta ymmärsin silti velvollisuuden merkityksen. Olisi ollut helppo sanoa "Ei" missä tahansa matkan kohdassa, mutta se olisi ollut väärin. Ja minä tiesin sen.

"Mitä haluat minun tekevän, HERRA?"; minä kysyin.

"VAIN KATSO JA NÄE."; HÄN vastasi hiljaa.

Minun vastauksena oli kääntyä ja seurata polkua pitkin. Pitkältä vaikuttaneen ajan kuluttua minä saavuin tämän valtavan temppelin luokse. Se oli tehty kivistä kaikkine pylväineen ja

portaineen. Kun seisoin ja katselin tätä piirikunnan oikeustalon ja Parthenonin jäljitelmän risteytystä, kuulin tuon tyynen hellän äänen sanovan "MENE SISÄÄN". Joten kiipesin askelmat ja löysin oudon montaasin.

Siellä oli suuria pöytiä kirjastolta näyttävässä paikassa. Pöytien ääressä oli eri ryhmiä työskentelemässä/tutkimassa/keskustelemassa. Siellä oli viitat päällään heitä, joita olin lukemattomat kerrat nähnyt TV:ssä ja Elokuviissa Kirjanoppineiden ja Fariseusten roolissa. Heidän rinnallaan oli varhaiskirkollisia mustissa viitoissa ja valkoisissa kauluksissa ajalta, jolloin Konstantinus laillisti ja vakiinnutti "kirkon". Liikkumassa edestakaisin kirjakääröjen ja käsikirjoitusten välissä oli miehiä kauhtunaan ja huppuun puettuna. Keskiajan munkkien perinteisissä viitoissa. Kun kävelin huoneen lävitse ohittaen pöytä pöydän jälkeen, näin aina saman oudon sekoituksen. Kulaiset hiipat tonsuuriksi ajettujen hiusten kanssa. Ortodoksisten prelaattien (johtajien) pitkät kaartuvat parrat sekoittuivat hyvin puhtaasti ajettujen puritaanien ja Wesleyläisten kanssa. Kun tulin huoneen loppuun, niin siellä oli Armani-pukuja sekoittuneena Hasidijuutalaisten päällystakkien kanssa. Kukaan ei huomannut minua kun katselin kuinka jokainen pöytä työskenteli kuumeisesti.

Normaalielämässä mikään näistä ryhmistä ei istuisi tai työskentelisi yhdessä. Ekumenialismin käsite oli kaukana ajatuksistani kun palasin jälkiäni pitkin ulos tästä rakennuksesta ja takaisin tämän polun päässä olevan lipputangon luokse. Palattuani MESTARI lähti välittömästi kiipeämään mäkeä ylöspäin. Vähän ajan kuluttua me tulimme toisen lipputangon luokse ja HÄN PYSÄHTYI ja HYMYILI minulle. Puhtaan oikuttelijan elkein HÄN kumarsi ja näytelmällisesti viittoi minua menemään, kun lähdin kulkemaan alaspäin polkua, joka lähti lipputangolta. Jälleen kerran minun piti kulkea pitkän matkaa ennen kuin tulin suuren goottilaisen katedraalin luokse. Se oli täysin varustettu gargoileilla ja siivekkäillä tukipilareilla.

Tultuani sisään koristeellisista ovista, oli se kuin olisin katsonut uudestaan Disneyn versiota Quasimodon Maailmasta (Notre Damen kellonsoittaja). Ihmiset seisoivat lähellä tätä suurta alttaria rukoilemassa suurella äänellä ja teatraalisilla eleillä. He näyttivät olevan kilpailevan toistensa kanssa. Heidän rukouksensa olivat turhamaisia "annamulle rukouksia", kun he pyysivät rahaa, asemaa, ja valtaa/voimaa. Mutta tämän takana varjoissa oli kalterit, jotka erottivat ne joilla oli, niistä joilla ei ollut. Siellä minä näin köyhien ja tarvitsevien tuijottavan "yläluokkaa". Ikään kuin keskiajan parodiana, tämä kaikki osui turhan lähelle kotia minulle. Menestyksen Kultti etualalla, kun samalla maailman kurjilta kielletään pääsy sisälle.

Jälleen kerran minä palasin takaisin ja löysin MESTARIN odottamassa. Ja taas me lähdimme ylöspäin mäkeä pitkin ja tulimme toisen lipputangon luokse. Kun aloin kävelemään polkua pitkin, kuulin HÄNEN SANOVAN: "ÄLÄ PELKÄÄ".

Ja minun jalkani jäättyivät polulle. Kun käännyin katsomaan HÄNTÄ, näin ettei HÄNEN SILMISSÄÄN ollut yhtään huumoria. Asiat tulisivat olemaan eri tavalla. Kun tulin polun päähän, niin siellä seisoj Renessanssin aikainen Katedraali korkeine torneineen, ja minä menin sisälle. Täällä sain välittömästi likaisuuden tunteen henkeeni, ja härskiintyneen maun suuhuni.

Kauimmaista kulmasta kuulin ulinan äänen, ja minä lähestyin sitä varovasti. Varjoissa näin ihmisten polvistuvan ja itkevän. Katsoin kuinka yksi toisensa jälkeen iski itseään piiskalla ja antoi sen sitten edelleen seuraavalle. Itseruoskinnan konsepti on ollut kauan olemassa, mutta sen näkeminen näin oli aivan toinen asia.

Halusin lähteä täältä nopeasti, mutta sen sijaan että poistuin, minä painauduin syvemmälle tähän paikkaan. Muutaman hetken kuluttua olin haisevassa kosteassa paikassa, missä oli kahleita seinällä ja "piinapenkki" huoneen keskellä. Kuvat inkvisitiosta hyppäsivät mieleeni, mutta osallistujat täällä olivat siihen täysin sopimattomia. Näiden "onnettomien" joukossa oli muutamia moderneja yksilöitä, pukeutuneena nykymuodin mukaan. Ja heidän rinnallaan oli muutamia pyhiinvaeltajia pitkissä mustissa asuisaan. Kaikki naisia, kaikki puolustuskyvyttömiä. Helppoja kohteita. Auktoriteettiset hahmot olivat modernin Episkopaalisen ja vanhanajan Egyptin sekoitusta. Siinä oli järkeä, vaikka ei ollut.

Minä vain tiesin, että tämä kaikki oli väärin ja halusin lähteä pois. Joten palasin lipputangon luo. Saavuttuani HÄNEN luoksensa, minun täytyi kysyä, mitä oikein oli tapahtumassa. Lempeästi HÄN otti minua kädestä kiinni ja vei meidät kauemmaksi lipputangoilta ja kulkemaltamme polulta. Kun HÄN viittasi ylöspäin, niin minä pystyin näkemään lipputangon huipun, ja tämä huippu oli "usvan" verhoama.

Demoninen eksytys peitti näkemästä sen mitä oli nähtävissä. Kun HÄN veti minut takaisin polulle, niin samalla HÄN SELITTI. "ÄLÄ HUOLEHDI SIITÄ MIKÄ LENTÄÄ TÄMÄN LIPPUTANGON HUIPULLA. SE ON VÄÄRENNÖS. TÄMÄ ON "SINUN TÄYTYY KÄRSIÄ SYNTIESI TÄHDEN". SE ON VÄÄRENNÖS SANASTA, JOKA SANOO "HÄN OTTI MIELUUMMIN KÄRSIÄKSEEN VAIVAA YHDESSÄ JUMALAN KANSAN KANSSA KUIN SAADAKSEEN SYNNISTÄ LYHYTAIKAISTA NAUTINTOA; KATSOEN KRISTUKSEN PILKAN SUUREMMAKSI RIKKAUDEKSI KUIN EGYPTIN AARTEET. (Hebr. 11:25-26)" MINÄ OPETIN PITÄMÄÄN SITÄ KAIKKEA PELKKÄNÄ ILONA (Jaak. 1:2), JOTEN HE PONNISTELEVAT MINUN NIMESSÄNI OTTAAKSEEN POIS MAHDOLLISUUDEN TODELLISEEN ILOON. SE ON IHANTEELLINEN NAAMIO SAALISTAJALLE. JA SUDET KERTOVAT AINA LAMPAILLE, ETTÄ HEIDÄN VELVOLLISUUTENSA LAMPAINA ON TÄYTTÄÄ HEIDÄN "TARPEITAN".... MINUN NIMESSÄNI TIETENKIN.

JOKAINEN NÄISTÄ LIPPUTANGOISTA ON PYSTYTETTY EKSYTTÄMÄÄN JA JOHTAMAAN HARHAAN.

ENSIMMÄINEN OLI NIKOLAIITAIN LINNAKE....HEIDÄN LIPPUNSA SANOO "ÄLKÄÄ KOSKEKO VOIDeltuun JA TAIPUKAA HEIDÄN TIETONSA ALLE". SE ON MINUN SANAANI VASTAAN, JOKA SANOO ETTÄ JOKAISEN TULEE TUTKIA, JOTTA HE OSOITTAUTUISIVAT KOETUKSEN KESTÄVIKSI (2 Tim. 2:15). MUTTA KOSKA MINUN KANSANI EI TUTKI ITSE, ON HEIDÄN OVELLAAN JOHTAVA POLKU HYVIN TALLATTU. TOINEN ON YKSINKERTAISESTI "JUMALA EI KATSO HENKILÖÖN" JA "KÖYHÄT TEILLÄ TULEE AINA OLEMAAN KESKELLÄNNE.....JOTEN PITÄKÄÄ HEIDÄT OMALLA PAIKALLAAN". SE UHMAA KAIKKEA SITÄ MITÄ MINÄ OPETIN, MUTTA NÄIN SE ON AINA RIIVAAJIEN OPPIEN KANSSA.

Vaikutti siltä, että pitkä aika kului kun ohitimme lipputangon toisensa jälkeen kiivetessämme vakaasti ylöspäin. Niin kuin aiemminkin HÄN aina pysähtyi ja minä näin mitä jokainen näistä ”edusti”. Monta kertaa tulimme paikkaan, jossa reitti leveni ja useita lipputankoja oli toistensa näköpiirissä. Näistä kaksi oli tärkeitä. Ensimmäisessä lipputangot olivat kasaantuneet löyhästi yhteen, kaikki noin 5-6 jalan päässä toisistaan. Jotkut näyttivät vanhoilta ja sään pieksemitä, toiset näyttivät aika uusilta.

”NÄMÄ OVAT MIELENKIINTOISIA, OLD DOG,” KUNINGAS ALOITTI. ”KOSKA HEIDÄN VALHEENSA OVAT MONELLA TAVALLA KOKONAISVALTAISTA JA KAIKENKATTAVAA. OLIVAT NE SITTEN SYNTYNEET TUHAT VUOTTA, TAI JOPA 1900 VUOTTA SITTEN, TAI VASTA VIIME VIKKOLA, OVAT NE KUITENKIN VAIN YKSI JA SAMA. KEINO, JOLLA PYSÄYTETÄÄN NE JOTKA ETSIVÄT, JOTTA HE EIVÄT PÄÄSISI MATKALLAAN MAALIIN ASTI”.

Hitaasti HÄN kosketti jokaista ja antoi sille nimen ja kuvan minun hengelliseen minääni. ”TÄSSÄ OVAT AREIOKSEN OPETUKSET. TAI VOIT KUTSUA SITÄ ARIANISMIKSI. JA TÄSSÄ ON DOKETISMI. TÄMÄ ON SE, JOKA SANOO ETTÄ MINÄ VAIN NÄENNÄISESTI KÄRSIN IHMISTEN SYNTIEN TÄHDEN. MIELENKIINTOINEN AJATUS, JOKA KIELTÄÄ NIIN PALJON SANASTA. TÄSSÄ OVAT MARKIONIN OPETUKSET, JOKA ALOITTI JAKAMISEN VANHAN JA UUDEN TESTAMENTIN VÄLILLÄ, KIELTÄEN MINUT JA MINUN SANANI NIIN MONELLA ERI TASOLLA. TIETÄMÄTTÄÄN MONET KERÄÄNTYVÄT AULIISTI TÄMÄN TANGON YMPÄRILLE, KUN KIELTÄYTYVÄT NÄKEMÄSTÄ MINUA VANHASSA TESTAMENTISSA. TODELLA IHMETYTTÄÄ DOG, MIKSI HE EDES KÄYVÄT USKONNOLLISTEN MIELENLIIKKEIDEN LÄPI, KUN HE SAMALLA KIELTÄVÄT VAKAAN PERUSTUKSEN.

LIIAN MONET TODELLA RAKASTAVAT RAKENTAA HIEKALLE, DOG. HEILLÄ EI OLE AIKAA TAI TAIPUMUSTA TULLA TUNTEMAAN SE, MINKÄ PÄÄLLÄ HE OIKEASTI OVAT SEISOMASSA. (Tässä kohdassa HÄN pysähtyi ja esitteli minulle hyvin suuren tangon) TÄMÄ ON MIELENKIINTOINEN, SE ON MELKEIN 1900 VUOTTA VANHA JA ON YHÄ PYSTYSSÄ. ALUNPERIN SE TULI NIILTÄ, JOITA KUTSUTTIIN MONARKIANISMIN NIMELLÄ. SILTI MONET KULTIT, JOTKA PARHAILLAAN KUTSUVAT ITSEÄÄN MINUN NIMELLÄNI, AJATTELEVAT TÄMÄN OLEVAN UUSI ILMESTYS. ETTÄ KUN JOHANNES KASTOI MINUT, MINUSTA TULI SILLOIN POIKA.....IKÄÄN KUIN ADOPTION KAUTTA.

MINÄ IHMETTELEN, DOG, YMMÄRSIKÖ KUKAAN HEISTÄ ”AINOASYNTYISEN” (only begotten - joh 3:16) KÄSITETTÄ. MUTTA SE ONKIN TUOLLA OIKEALLA OLEVA TANKO. (tässä kohtaa HÄN osoitti ryhmässä kauimpana olevaa tankoa kohti.) TÄMÄ ON ISLAM, ENEMMÄN TAI VÄHEMMÄN. JOPA ISLAM OPETTAA, ETTÄ MINÄ SYNNYIN NEITSYESTÄ JA TULEN TAKAISIN TUHOAMAAN ”SUUREN SAATANAN”. VALITETTAVASTI HE SANOVAT, ETEN MINÄ OLE POIKA JA MONIA MUITA ASIOITA. EI JOKAINEN ’KRISTITTY’ USKO MINUSTA NIIN PALJON KUIN HE.

NIIN KUIN NÄET, JOKAINEN NÄISTÄ SANOO JOLLAKIN TAVALLA ”MINÄ EN OLE”. EN OLE POIKA, EN OLE IHMISESTÄ SYNTYNYT, JOTKUT KIELTÄVÄT MINUN ELÄMÄNI, JOTKUT KIELTÄVÄT YLÖSNOUSEMUKSENI. JOKAINEN NÄISTÄ ASETTAA KYSEENALAISEKSI ”MINÄ OLEN”.... JA HE TÄYTTÄVÄT TYHJÄT KOHDAT OMILLA

TYYLITELLYILLÄ VASTAUKSILLAAN. HE EIVÄT KOSKAAN LÖYTÄNEET MINUA, JOTEN HE KORVASIVAT SEN SILLÄ MIKÄ HEIDÄN OMISSA MIELIKUVISSAAN OLII OIKEAA. HARVAT SILMÄT KOSKAAN NÄKIVÄT SEN MITÄ USEIMMAT NÄISTÄ KUVITTELEVAT JA SYNNYTTIVÄT HENGELLISEN MORAALITTOMUUDEN KAUTTA. MIKÄ TÄSSÄ ON NIIN SURULLISTA, DOG, ETTÄ MONET JOTKA TODELLA NÄKIVÄT MINUT, TULIVAT TUOMITUIKSI JA HEIDÄT TELOITETTIIN VÄÄRÄOPPISEN LEIMALLA, VAIKKA EIVÄT SITÄ OLLEET. USKONTO ON MÄÄRITELLYT SEN MIKÄ ON HYVÄKSYTTÄVÄÄ JA MIKÄ EI OLE. VAIN VÄHÄN MINUN SANAANI TARVITAAN SUUREN PETOKSEN LUOMISEKSI. MUTTA JOPA LAITON ETSII "VALON" KOSKETUSTA LISÄTÄKSEEN VÄITTEITTENSÄ LUOTETTAVUUTTA. SE ON OLLUT NÄIN AIVAN ALUSTA ASTI.

NYT TUOSSA KESKELLÄ (jälleen HÄN osoitti) OVAT STOALAISSUUDEN (Apt. 17:16-18) JA GNOSTILAISSUUDEN LIPPUTANGOT. TÄNÄ PÄIVÄNÄ MONET EIVÄT OPI MINUSTA MITÄÄN AMERIKAN USKONNOLLISTEN OPINAHJOJEN HOLVILLISISSA HALLEISSA, MUTTA KAIKEN IHMISSISTÄ. VIHOLLISEN ON AINA TÄYTYNYT KÄYTTÄÄ JOTAKIN KANAVAA KOSKETTAMAAN TÄTÄ MAAILMAA. TÄMÄ MYÖS ON VÄÄRENNÖS.

Tämän jälkeen me jatkoimme matkaa ...

Seuraavan lipputankojen seurakunnan kohdalla me pysähdyimme jälleen, ja HÄN puhui hiljaa. Tässä tangot olivat niin lähellä toisiaan, ettei siinä ollut enempää kuin kolmen jalan matka erottamassa niitä toisistaan. Ohittaessamme ne, Hän ojensi kätensä ja antoi usealle niistä nimen.

"TÄMÄ ON "PELASTUS TÖIDEN KAUTTA", DOG. SE ON OLLUT TÄÄLLÄ KAUAAN AIKAA. HE VÄITTÄVÄT ETTÄ "SINUN TÄYTYY ANSAITA SE MIKÄ ON ILMAISTA". JA HETI SEN OIKEALLA PUOLELLA ON "PELASTUS ARMOSTA, EI OLE VÄLIÄ MITENKÄ ELÄT". HYVIN VALLITSEVA AMERIKASSA TÄNÄ PÄIVÄNÄ, DOG. TÄMÄN TAKIA MINÄ YHÄ UUDESTAAN SANON PALVELIJOILLENI, ETTÄ HE KEHOTTAISIVAT AMERIKKAA PARANNUKSEEN. MUTTA AMERIKA EI TULE TEKEMÄÄN PARANNUSTA.

TÄMÄ ON "PELASTUS YHDISTYKSEN KAUTTA" JA SEN KUMPPANI, "PELASTUS YHTEYDEN KAUTTA". LUULEN, ETTÄ VOISIMME KASATA TÄMÄN PARIN YHTEEN DOG, JA SANOA "PÄÄSTÄ TAIVAASEEN OSMOOSIN KAUTTA". NYT TÄSSÄ OVAT NE TODELLISET TAPPAJAT, DOG."

(Tässä kohtaa oli ryhmä tankoja, jotka melkein koskettivat toisiaan. Ne olivat niin lähellä.)

"NÄMÄ EIVÄT MAHTUNEET YHTEEN PYLVÄÄSEEN, KOSKA JOKAINEN ON NIIN ERIKOINEN, ETTEIVÄT NE SIEDÄ EDES NIITÄ, JOTKA OVAT PERIAATTEESSA SAMOJA.

"KERRAN PELASTETTU, AINA PELASTETTU", "IANKAIKKINEN VALINTA", "PELASTUS, JOTA EI VOI MENETTÄÄ", "KYLLÄ PELASTAJALLE, EI HERRALLE", JA KOKO JOUKKO SAMASTA TEEMASTA LÄHTEVIÄ MUUNNOKSIA".

"Näissähän ei puhuta mitään USKOSTA ja KUULIAISUUDESTA, Herra?" Kysyin tietäen vastauksen hengessäni.

Synkän rauhallisena HÄN SANOI "SEURAA MINUA". Ja minä tein niin. Jonkin ajan kuluttua tulimme vuoren huipulle. HÄN ei sanonut sitä, mutta minä tiesin sen olevan SIION.

Vaikutti siltä, että me olimme maailman huipulla. Se oli paikka kaiken muun yläpuolella. Tämän alueen keskellä oli telta, "paviljonki". Edessäni oli "oviaukko". Se oli vain läppä, jonka voi nostaa pois tieltä. Sinun piti vain vähän kumartua, ja alentua mennäksesi sisään. Helpompaa oli mennä kontilleen ja säännätä sisään. Juuri niin kuin lapsi. Mutta "oviaukon" edessä oli 'pylväs'. Yksi ja ainoa. Jotakin jonka tunnistin helposti.

"OLD DOG", KUNINGAS ALOITTI, "MITÄ SINÄ NÄET?"

Se oli se paikka, jota olin kaivannut, paikka josta DAAVID lauloi. MISHCON....JUMALAN ASUINPAIKKA. Paikka, jossa jokainen JUMALAN lapsi haluaa olla. Ja minä sanoin niin.

"HUOMAATKO MINKÄÄN OLEVAN VÄÄRIN", HÄN kysyi lempeästi.

Vähän aikaa minun piti ihmetellä tätä. Yleensä kun HÄN kysyy kysymyksen, jonka vastaus vaikuttaa "avoimelta", niin siellä oli jotain, jota minä en ollut huomannut. Joten minä katsoin Siionia. Sitten käännyin ja katsoin alaspäin sinne mistä olimme tulleet. Vuori vain jatkui alaspäin. Paikkaa josta olimme lähteneet liikkeelle ei pystynyt erottamaan täältä missä me nyt seisomme. Mutta pystyin siltä näkemään lähempänä huippua olevat yksittäiset lipputangot, ja suuremmat lipputankojen ryhmät. Niistä "rakennuksia", joita olin käynyt haistelemassa, ei ollut yksikään näkyvissä. Vain lipputankoja hajallaan pitkin vuoren rinnettä. Niin paljon siitä mitä olin nähnyt oli väärin, kauheasti väärin. Mutta siinä vain oli jotakin mitä minä en ollut nähnyt. Ja keskelle hämmennystäni minä jälleen kerran kuulin tuon IHANAN LEMPEÄN ÄÄNEN kuiskaavan sisälle henki-ihmiseeni, "ETSI SITÄ MITÄ SIELLÄ EI OLE?".

Hassua, mutta ensimmäisen kerran kuulin HÄNEN NAURUNSA. Kun katsoin takaisin HÄNTÄ kohti, niin hiljaisuus oli poistunut ja kauneus oli kokonaisvaltaista. "SINÄ HUIJASIT, DOG!" HÄN NAUROI, ja minä nauroin myös.

"MINÄ KYSYIN SINULTA YKSINKERTAISEN KYSYMYKSEN, JA SINÄ KUTSUIT APUA". Ja siinä oli vastaus....

"EIKÖ MEIDÄN PIDÄKIN TEHDÄ NIIN, POMO?" Minä vastasin kun me istuimme alas lipputangon luokse.

"KYLLÄ, VANHA YSTÄVÄNI."; HÄN HUOKAISI.

"No sitten se on se mikä on väärin", oli minun vastaukseni kun me taas katselimme alaspäin. Niin kuin usein aiemminkin minulla oli vastaus, mutta ei aavistustakaan siitä mitä se tarkasti tarkoitti. HERRAN kanssa odottaminen on melkein yhtä vaikeaa kuin odottaa HÄNTÄ. Joten katsoin alas pylväitä kohti. Kaikki ne olivat osa VALHETTA. Kaikki ne yrittivät estää ihmistä löytämästä SIIONIA. Ne estivät lapsia ja vauvoja tulemasta ABBAN luo. Kaikki UKKOSET olivat puhuneet tästä erilaisin kuvin, eri tavoin. KAIKKI NÄMÄ OLIVAT KAUHISTUKSIA HÄNEN SILMISSÄÄN.

Joten minä tutkin ja mietiskelin, ilman kiirettä. Vähän ajan kuluttua huomasin, että pylväsryhmien sisällä ja ympärillä oli alueita missä ei ollut ruohoa. Vuoren rinteellä oli runsas ruoho. Mutta pylväiden alueet olivat paljaat. Sitten muistin polut, jotka johtivat jokaiselta pylväältä niiden väärennöksen VALTAKUNNASTA. Katsoessani taaksepäin missä olimme kulkeneet, niin siellä ei ollut mitään jälkiä meidän askelistamme.

Olin näkemässä sen mitä siellä ei ollut, mutta oli. Pitkän aikaa olin vaeltanut sillä mitä JESAJA kutsui PYHÄKSI TIEKSI. Ainakin olin yrittänyt, ehkäpä kompastellut on lähempänä oikeaa termiä. Sitten yhtäkkiä kuin salama kirkkaalta taivaalta minä tajusin, että siellä oli jotain joka puuttui koko edessäni olevan vuorenrinteen näkymästä. Ja kun tämä "ilmestys" alkoi täyttämään minua, MINÄ OLEN nojautui rennosti taaksepäin ja nosti molemmat JALKANSA syliini.

"TAJUSIT SEN, DOG!".....ja minä tuijotin lipputankoja alapuoellamme.

"MUISTATKO KUINKA ENSIMMÄISEN KERRAN PÄÄSIT TÄNNE?"

Kyllä minä muistin. Muistan nostaneeni ristin poikki puun ylös ja pudottaneeni sen peloissani. Muistan sen kuinka HÄN kysyi, halusinko minä apua. Muistan myös sen mitä HÄN teki, kun minä sanoin kyllä. HÄN keskitti sen hartioilleni ja satoi minun käteni siihen niin etten minä voinut pudottaa sitä uudestaan.

Kumartuneena en voinut nähdä kuvankaunista vuorenrintettä, ainoastaan HÄNEN JALKANSA jotka olivat edessäni. Naulat tulivat, kun pääsin huipulle, missä risti istutettiin pystyyn koko maailman nähtäväksi. Jos niin halusin....

Seuraavalla kerralla minä puristin ristipuun käsissäni lähelle rintaani. Mutta silti sen paino painoi minut alas, niin etten voinut tehdä muuta kuin katsoa HÄNEN JALKOJAAN ja kävellä HÄNEN JALANJÄLJISSÄÄN.....

Joten katsoin nyt ylös ja enkä nähnyt yhdenkään reitin kulkevan vuoren poikki, ei ollut polkua jota seurata. Ainoa tie SIIONIIN ON HÄNEN TIENSÄ. "MINÄ OLEN TIE, TOTUUS, JA ELÄMÄ" soi selvästi korvissani, mutta pylväät olivat silti siellä.

"MUISTATKO MITÄ MINÄ SANOIN MOOSEKSELLE, DOG?"

"Yleisesti kyllä POMO, mutta erityisesti en."

"SE MINKÄ LÄPI OLET KULKENUT DOG, ON KAKSOISKUVA, EI VAAN KUTSUTAAN SITÄ KAKSOISKUVAKSI. SINÄ TULET PITÄMÄÄN TÄSTÄ DOG." (Ymmärtäkää, että meillä kahdella on tämä Rabbi/Opiskelija juttu menossa, jos et itse ole päässyt siihen mukaan, niin tiedän sen kuulostavan vähän oudolta. Mutta oikeasti, se on ongelma, joka sinun täytyy ratkaista kohtuullisen nopeasti, koska aika "söpöilylle" on juuri loppunut.)

"MUISTA KÄSKY TUHOTA KORKEAT PAIKAT JA "ASERAT"? KATSOKAA "NOITA ASEROITA"..... ja minulta pääsi suuri nauru....(sisäpiirin huumoria, anteeksi) "NÄMÄ OLIVAT "HENGELLISEN MORAALITTOMUUDEN" PAIKKOJA, KOSKA HE POLTTIVAT SUITSUKETTA JA OMIA LAPSIAAN TOISILLE JUMALILLE. HE MYÖS HARJOITTIVAT MORAALITTOMIA SYNTEJÄ OSANA JUMALANPALVELUSTAAN. SE ON

HÄMMÄSTYTTÄVÄÄ DOG, KUINKA USEIN NÄMÄ SAMAT SYNNIT OVAT ESILLÄ
SIELLÄ MITÄ MONET LÖYHÄSTI KUTSUVAT "KIRKOKSI".

"MINÄ SANON MOOSEKSELLE, ETTÄ KÄSKEE IHMISTEN TUHOTA ASERAT JA
PALVOA MINUA YKSIN. LIIAN MONET PITÄVÄT KYVYKKYYTTÄ VOITELUNA, JA HE
PALVOVAT KYKYÄÄN JA TYYLIÄÄN ENEMMÄN KUIN MINUA. KUN HE SITTEN
JÄÄVÄT KIINNI OMIIN ASEROIHINSA...."

"NYT SEURAAVA KUVA ON "ASTARTEN PYLVÄÄT", JOTKA KOHOAVAT KAIKISSA
VÄÄRISSÄ PAIKOISSA. MINUN KANSANI ETSII MIELUUMMIN JOTAKIN
PALVOTTAVAKSEEN, KUIN ETTÄ HE ETSISIVÄT MINUA TAI SEURAISIVAT MINUA."

"MONET NÄISTÄ SANOVAT ETSIVÄNSÄ MINUA, MUTTA SE OLIN MINÄ, JOKA
KOPUTTI HEIDÄN OVELLEEN.

DOG, KUINKA MONTA KERTAA OLET KUULLUT JONKUN MAHTIPONTISEN HÖLÖN
PAASAAVAN KUINKA "MINÄ LÖYSIN HERRAN?" JA SAAVAT SEN KUULOSTAMAAN
SILTÄ KUINKA SE KAIKKI TAPAHTUI HEIDÄN URHOOLLISTEN "LIHAN"
TAISTELUITTENSÄ KAUTTA. JOPA MINÄ OLEN YLLÄTTYNYT SIITÄ, KUINKA ITSEÄ
KOROSTAVIA JOISTAKIN NÄISTÄ TODISTUKSISTA TULEE AJAN MYÖTÄ. TODELLA
HARVOIN KUULET JONKUN SANOVAN SÄRKYNEELLÄ SYDÄMELLÄ "HERRA LÖYSI
MINUT?" KAIKKI NÄMÄ "MINÄ LÖYSIN HERRAN" MONOLOGIT VIITTAAVAT
EPÄSUORASTI TIETTYYN ASIAAN. NE ANTAVAT YMMÄRTÄÄ, ETTÄ MINÄ KADOTIN
HEIDÄT JA UNOHDIN MISSÄ HE OLIVAT."

"TÄMÄ ON SE KOKO JUTTU USEIMPIEN NÄIDEN PYLVÄITTEN KANSSA, HE
KIELSIVÄT JA EIVÄTKÄ VÄLITTÄNEET TOTUUDESTA NIIN KUIN SE JULISTETAAN
MINUN SANASSANI, JA VAIHTOIVAT SEN TILALLE VALHEEN. JOKAINEN, JOKA
MINUN KAIKKEIN PYHIMMÄN HENKENI TUOMION JA KUTSUN, VOI KUTSUA MINUA
JA TULLA "PELASTETUKSI". MUTTA VALITETTAVASTI VAIN TÄHÄN ASTI SUURIN OSA
MINUN LAMPAISTANI PÄÄSEE. LAMPAILLA ON ONGELMA KUULEMISEN JA
YMMÄRTÄMISEN KANSSA. JOS HE EIVÄT VOI KUULLA MINUN SANAANI, HE EIVÄT
TULE IKINÄ LÖYTÄMÄÄN USKOA. JA ILMAN USKOA HE EIVÄT VOI SEURATA MINUA.
SAATI SITTEN, ETTÄ LUOTTAISIVAT MINUN VIEVÄN HEIDÄT VAIKEUKSIENSA LÄPI."

"MONET NIISTÄ JOTKA SANOVAT SEURAAVANSA, EIVÄT KOSKAAN NOSTA YLÖS
RISTIÄNSÄ. JOTEN HE ALKAVAT KÄVELLÄ ITSEKSEEN USKONNON SOKKELOSSA.
AIKANAAN HE LÖYTÄVÄT LIPPUTANGON, JOKA VASTAA HEIDÄN TARPEITTAAN. NYT
JOKAINEN NOISTA LIPPUTANGOISTA TULEE LÄHELLE SITÄ PAIKKAA MISSÄ MINÄ
VAELSIN. JOTKUT PITÄVÄT SISÄLLÄÄN PALJON MINUN SANAANI. MUTTA SILTI
NIISSÄ ON MYÖS VALHETTA JOLLAKIN TAVALLA TAI JOSSAKIN MUODOSSA."

"KAUHISTUS ON SE, ETTÄ IHMINEN ON PYSTYTTÄNYT YHDESSÄ TAI ERIKSEEN
JOKAISEN NÄISTÄ LIPPUTANGOISTA SAATTAAKSEEN IHMISEN PAULOIHINSA.
JOTTA VOISI KONTROLLOIDA JA KÄYTTÄÄ IHMISTÄ, TAVOILLA JOTKA OVAT TÄYSIN
VIERAITA MINULLE. SITTEN HE VOIVAT VAATIA MINULTA JA SYYTTÄÄ MINUA KUN
HEIDÄN LÄHIMMÄISENSÄ KOHTELEE HEITÄ KALTOIN."

"Tämä ei ole ikinä muuttunut, eikä niin HERRA", Minä kysyin.

"OLET VÄÄRÄSSÄ DOG, SILLÄ SE ON MUUTTUNUT. SE MUUTTUI SILLOIN KUN MINÄ KUTSUIN ABRAMIN ULOS UURISTA. SE MUUTTUI KUN MINÄ LÄHETIN VANHAN MOOSEKSEN TAKAISIN EGYPTIIN. SE MUUTTUI KUN MINÄ PUHUIN DAAVIDIN KANSSA VUOREN RINTEELLÄ. SE MUUTTUI SUURESTI KUN MINÄ SANOIN SEN OLEVAN TÄYTETTY. SE MUUTTUU JOPA NYT KUN SINÄ JAAT NÄITÄ SANOJA. NIIN MONET ON KUTSUTUT DOG, MUTTA NIIN HARVAT OVAT VALITUT, JA HARVAT TULEVAT SEURAAMAAN MINUA LOPPUUN ASTI. TÄMÄN TAKIA SIELLÄ ON NIIN MONIA, JOTKA HALKOVAH HIUKSIA JA KORRUPTOIVAT MINUN SANAANI. HE TURMELEVAT NE, JOTKA KUTSUVAT HEITÄ PASTOREIKSI/VANHIMMIKSI/MIKSI TAHANSA, JA HE AJAVAT POIS MUSTELMILLA JA HYVÄKSIKÄYTETTYINÄ MONIA, JOTKA EIVÄT TEE KOMPROMISSIA SIITÄ VÄHÄSTÄ TOTUUDESTA, MITÄ HEILLÄ ON. NÄMÄ OVAT NE HAJALLE AJETUT LAMPAAT, JOTKA MINÄ TULEN KOKOAMAAN ITSELLENI."

"MONET KÄYTTÄVÄT MINUN NIMEÄNI JA SANAANI OMAN ETUNSA HYVÄKSI. ILLUUSIO NIMELTÄÄN "VALAISTUNUT OMA ETU" ON SE HARHALUULO, JONKA PÄÄLLE LUOPUMUKSEN JOHTAJAT OVAT RAKENTANEET EPÄJUMALANSA ITSELLEEN. HE PUHUVAT VALOSTAAN JA HENGESTÄÄN, MUTTA NE EIVÄT OLE MINUSTA. HEIDÄN VALONSA ON PIMEÄ JA HEIDÄN HENKENSÄ ON KIEROUTUNUT.

"MINÄ VAROITIN, ETTÄ PIMEYS VOI 'LOISTAA' JA PETTÄÄ OMAN MINÄN. SITTEH KUN OMA MINÄ PETTÄÄ ITSENSÄ, SE VOI TUODA VALHEEN MUILLE. TÄMÄ ON SE KOHTA, MISSÄ VÄÄRYYDESTÄ TULEE KAUIHISTUS."

"SEN SIIJAN, ETTÄ HE OLISIVAT PYSYNEET MINUN TOTUUDESSANI, MONET OVAT LAKANNEET SEURAAMASTA JA HE OVAT PYSTYTTÄNEET OMIA STANDARDEJAN (normejaan) OMAN YMMÄRRYKSENSÄ MUKAAN, EI MINUN."

Tämän sanottuaan HÄN nosti JALKANSA sylistäni ja nousi seisomaan. Kun HÄN kääntyi PAVILJONKIA kohti, huomasi että "ovi" oli muuttunut. Nyt se oli tarpeeksi suuri, jotta läpi pääsi pystyssä seisten.

"NO MITEN ON OLD DOG, SINÄ PYYSIT TÄTÄ TEHTÄVÄÄ, JOTEN PUHU."

"Muistan aivan varmasti tulleeni värvätyksi, HERRA", Minä vastasin.

"OLISIT VOINUT PYYTÄÄ SAADA OLLA "KENRAALI" TAI KUNINKAAN "ERITYISPALVELIJA"."

"Olisiko se muuttanut mitään?".....

Joten näin se päättyy....KUUDES UKKONEN.....

En saanut vastausta, vain naurun, halauksen ja hellän tukistuksen. Mutta eihän KUNINKAAT tee noin...ja eikä tietenkään Jumala, joka ei katso henkilöön, tekisi koskaan mitään tuollaista. Ja silti me kuulemme jatkuvasti SANOJA, jotka kutsuvat intiimisyteen, läheisyyteen, suhteeseen. Anteeksi että olen näin suora, mutta asiat ovat muuttuneet jollakin tavalla. Tämä UKKONEN, niin kuin muutkin, koski "leirin sisäpuolella olevaa

syntiä”. Mutta silti siinä ei ollut varoitusta tai kutsua parannukseen. Mikään näistä UKKOSISTA ei sanonut sitä suoraan.

Ensimmäinen ja Toinen puhuivat TUULESTA. Kolmas puhui puimisesta ja erottamisesta. Neljännessä oli ”myrsky” ja tsunami....vettä...

Viides ja nyt tämä Kuudes eivät mainitse mitään varoitusta. Pelkään että olemme jo ohittaneet sen ajan.

Hengessäni kuulen nämä Jesajan sanat: Jes. 65:1-25

1 Minä olen suostunut niiden etsittäväksi, jotka eivät minua kysyneet, niiden löydettäväksi, jotka eivät minua etsineet; minä olen sanonut kansalle, joka ei ole otettu minun nimiini: Tässä minä olen, tässä minä olen!

2 Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni uppiniskaista kansaa kohden, joka vaelttaa tietä, mikä ei ole hyvä, omain ajatustensa mukaan;

3 kansaa kohden, joka vihoittaa minua alinomaa, vasten kasvojani, uhraa puutarhoissa ja suitsuttaa tiilikivialttareilla.

4 He asustavat haudoissa ja yöpyvät salaisiin paikkoihin; he syövät sianlihaa, ja saastaiset liemet on heillä astioissansa.

5 He sanovat: "Pysy erilläsi, älä tule minua lähelle, sillä minä olen sinulle pyhä". Nämä ovat savu minun sieraimissani, tuli, joka palaa kaiken päivää.

6 Katso, se on kirjoitettuna minun edessäni. En ole minä vaiti, vaan minä maksan, maksan heille helmaan

7 heidän pahat tekonsa ynnä teidän isienne pahat teot, sanoo Herra, niiden, jotka ovat vuorilla suitsuttaneet ja kukkuloilla minua häväisseet; ja ensiksi minä mittaan heille palkan heidän helmaansa.

8 Näin sanoo Herra: Niinkuin sanotaan rypäleestä, jos siinä on mehua: "Älä hävitä sitä, sillä siinä on siunaus", niin teen minä palvelijani tähden, etten kaikkea hävittäisi.

9 Minä tuotan Jaakobista siemenen ja Juudasta vuorteni perillisen; ja minun valittuni saavat periä maan, ja minun palvelijani saavat siinä asua.

10 Ja Saaron on oleva lammasten laitumena ja Aakorin laakso karjan lepopaikkana minun kansallani, joka minua etsii.

11 Mutta te, jotka hylkääte Herran ja unhotatte minun pyhän vuoreni, jotka valmistatte Gadille pöydän ja vuodatatte uhrijuomaa Menille -

12 teidät minä määrään miekan omiksi, ja kaikki te kumarrutte teurastettaviksi, sen tähden ettette vastanneet, kun minä kutsuin, ettekä kuulleet, kun minä puhuin, vaan teitte sitä, mikä on paha minun silmissäni, ja valitsitte sen, mikä ei ole minulle otollista.

13 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minun palvelijani syövät, mutta te näette nälkää; katso, minun palvelijani juovat, mutta te kärsitte janoa; katso, minun palvelijani iloitsevat, mutta te joudutte häpeään.

14 Katso, minun palvelijani riemuitsevat sydämen onnesta, mutta te huudatte sydämen tuskasta ja voivotatte mielimurteissanne.

15 Ja te jätätte nimenne kirouslauseeksi minun välituilleni: "Niin sinut surmatkoon Herra, Herra!" Mutta palvelijoilleen hän on antava toisen nimen.

16 Joka maassa itsensä siunaa, siunaa itsensä totisen Jumalan nimeen, ja joka maassa vannoo, vannoo totisen Jumalan nimeen; sillä entiset ahdistukset ovat unhotetut ja peitossa minun silmiltäni.

17 Sillä katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää ajatukseen astu;

18 vaan te saatte iloita ja riemuita iankaikkisesti siitä, mitä minä luon. Sillä katso, iloksi luon minä Jerusalemin, riemuksi sen kansan.

19 Minä iloitsen Jerusalemista ja riemuitsen kansastani; eikä siellä enää kuulla itkun ääntä eikä valituksen ääntä.

20 Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täyttäisi päiviensä määrää; sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen.

21 He rakentavat taloja ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja syövät niiden hedelmät;

22 he eivät rakenna muitten asua, eivät istuta muitten syödä; sillä niin kuin puitten päivät ovat, niin ovat elinpäivät minun kansassani. Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn.

23 He eivät tee työtä turhaan eivätkä lapsia synnytä äkkikuoleman omiksi, sillä he ovat Herran siunattujen siemen, ja heidän vesansa ovat heidän tykönänsä.

24 Ennenkuin he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä kuulen.

25 Susi ja lammas käyvät yhdessä laitumella, ja leijona syö rehua niin kuin raavas, ja käärmeen ruokana on maan tomu; ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaakaan eikä vahinkoa, sanoo Herra.

Voisin lisätä myös Jesaja 66:n tähän nyt...mutta se saa odottaa seuraavaa UKKOSTA.

Selah

Old Dog

Seitsemäs Ukkonen / The Seventh Thunder

Bob Neumann, 1999

Se on ollut hidas ja kova matka tähän paikkaan. Minä istuin tai seisoin katsoen alaspäin vuoren huipulta odottaen ja valvoen. Minun alapuolellani olivat kuvaannollisesti sekä maailma että kirkko. Ehkä Babylonia ja Egypti, jos haluamme laajentaa näitä kuvia. KUNINKAITTEN KUNINKAAN lippu liehuu minun pääni päällä, ja tämä kaunis ja koristeltu telta on vain muutaman askeleen päässä takanani. Jotain sellaista missä Abraham olisi asustanut Hebronissa. Heparalainen ajatus Mishkon on käännetty joko TELTTANA tai ILMESTYSMAJANA. Yksinkertaisesti se on ajatus asumisen paikasta. Daavid lauloi, että on parempi olla päivä HERRAN HUONEEN ovenvartijana kuin asua jumalattomien "teltoissa". Saati sitten 1000 vuotta.

Vuoden alusta lähtien, ja tarkoitan ABBA:n vuotta, on se ollut hyvin erikoista aikaa tässä paikassa nimeltä TOINEN TAIVAS, NÄKYLAAKSO. Katsoin kuinka härkä teurastettiin. Kävelin "GOOSENIIN" eri muodoissa ja tavoilla. Menin sirkukseen. Seisoin Gehennassa. Näin HÄÄKAMMION ja kaupungin hiekalla. Kävin JUHLASALISSA ja kiipesin asera-lehtojen ohi. Nyt katson ja näen kuinka yksi toisensa jälkeen kiipeää vuorta pitkin ja menee sisälle HÄNEN PAVILJONKIINSA. Yksi sieltä, toinen täältä. Kaikilla heillä on sama ilme kasvoillaan. Ilme joka sanoo "En voi uskoa, että lopultakin pääsin perille!". Minä pidin ylhäällä teltan lippaa ja he menivät sisälle, kukaan ei ole tullut ulos. Ehkä sen takia minä en ole vielä koskaan mennyt sisälle. Aika ei ole koskaan vaikuttanut oikealta.

Mutta mikä minua on häirinnyt, ovat olleet ne muutamat, jotka pääsivät huipulle asti, katsoivat sitä kerran ja kääntyivät takaisin. Se jos koskaan sai kylmät väreet selkäyttimeeni. Kuinka kukaan voi seurata MESTARIA huipulle asti ja sitten kääntyä takaisin? Viimeisellä hetkellä? Palkinnon ollessa nähtävissä? Ihmettelin mitä Paavali oli nähnyt, ennen kuin hän kirjoitti hyvästä kilvoittelusta ja juoksun päättämisestä (2. Tim 4:7). Katsoin kuinka raskaat pilvet levittäytyivät päälleni ja vuori alkoi menemään varjoon. Kun varjon raja nousi vuoren rinteellä, niin en enää nähnyt pylväiden linjaa tai niitä muutamia alueita missä pylväitä oli enemmän yhdessä. Tämä oli hitaasti ja vakaasti etenevä pimeys, ja mihin vaan se tuli, niin siellä kaikki "näky" leikattiin pois. En pitänyt siitä ollenkaan, mutta seisoin ja katselin kun se kiipesi hitaasti.

Kun se saavutti lähimmät pylväät, minä tunsin tutun käden olkapäälläni. KUNNIAN KUNINGAS seisoj puhtaan valkoisessa niin kuin Daniel ja Johannes kuvasivat HÄNET. HÄNEN SILMÄNSÄ OLIVAT KUIN TULILIEKIT JA HÄNEN ÄÄNENSÄ KUIN UKKONEN. Katsoin HÄNTÄ ja ihmettelin mitä nyt tulisi tapahtumaan.

"LEIJONA ON AIKEISSA KARJAISTA, VANHA YSTÄVÄ", HÄN ILMOITTI KYLMÄSTI. "SINUN ON AIKA MENNÄ SISÄLLE VALMISTETTUUN HUONEESEEN, SIIHEN ASTI KUNNES SUUTTUMUS ON MENNYT OHITSE." Tämän sanottuaan HÄN avasi oven Paviljonkiin, ja minä tunsin itseni epävarmaksi.

"TULE DOG, KUKAAN MUU EI OLE TULOSSA. MINÄ SANOIN SINULLE, ETTÄ MYRSKY ON TULOSSA JA SIELLÄ TULISI OLEMAAN AIKA JOLLOIN MINUA EI VOITAISII LÖYTÄÄ."

Jostain syystä minä polvistuin yhtäkkiä alas. Ihmettelin juuri silloin ja siinä pystyisinkö seisomaan HÄNEN edessään, kun HÄN kysyy mihinkä HÄNEN LEIVISKÄNSÄ menivät. Mietiskelin heitä jotka eivät välittäneet varoituksista, tai ehkä eivät olleet kuulleet niitä. Jälleen kerran vilkaisin käsiäni toivoen, etten löytäisi kenenkään verta niissä.

"SINUN TYÖSI EI OLE VIELÄ OHI DOG", HÄN SELITTI. "KUTSUTAAN TÄTÄ VAIKKA TAVOITTEIDEN MUUTOKSEKSI".

Joten astuin sisälle Mishkoniin ja siellä minun edessäni oli HÄNEN Liittonsa Arkki. Katsoin kuinka TUO PYHÄ astui kohti ARMOISTUINTA ja HÄN kääntyi minua kohti, ja minä polvistuin HÄNEN edessään. Kun HÄN istuutui ARMOISTUIMELLE, silloin HÄN muuttui TULIPATSAAKSI, joka täytti tuon TABERNAAKKELIN, ja minä pyöräyin.

Seuraavat asiat joista olin tietoinen, olivat käsi joka ravisteli olkapäätäni ja kova selkeä nauru minun korvissani. "NO DOG, SUUNNITTELETKO NUKKUVASII LÄPI YÖN?"

Kun nousin ylös istumaan, olin paikassa missä oli useita muita paikalla. Kaikki istuivat ja yrittivät tulla tolkkuihinsa. Vaikutti siltä, että minä olin viimeinen, joka oli herätetty. Istui maalattialla ja päälläni oli yksinkertainen univormu, ei kovinkaan erilainen kuin se mikä oli minun päälläni juoksuhaudassa ja matkalla kaupunkien ja syrjäiteitten läpi. Mutta se oli väriltään jotain mitä en voinut määrittää. Sanotaan sitä vaikka pelkistetyn khakinväriseksi /vihreäksi. Ei ollenkaan huomiota herättävä.

Me olimme istumassa suuren teltan sisäpuolellanormaalin armeijateltan....mutta en voinut päätellä sitä ennen kuin menimme ulkopuolelle. Siellä oli pimeämpää kuin olin koskaan nähnyt. Mutta silti minun "näkökykyni" oli täydellinen. Siitä muistin, että tämä kaikki tapahtui Toisen Taivaan MAAILMASSA. Teltta seisoii suuren aukean keskellä. Puita ei ollut. Vain tuttu lipputanko, missä KUNINKAAN LIPPU liehui. Vain muutamassa hetkessä me muodostimme rivistöt ja KUNINGAS johdatti meidät pois päin aukiolta. Ihmettelin mitä vuorelle tapahtui.

Tasaisin väliajoin me hidastimme vauhtia, ja yksi tai useampi jätti ryhmän, ja sitten jatkoimme matkaa. Lopulta tulimme matkassa siihen kohtaan, jossa minä jätin ryhmän ja jatkoin matkaani. Minä tulin tuttuun paikkaan, ja kiinnitin paperiarkin seinään. Se oli ilmoitus KUNINKAALTA. Hänen armeijaansa kutsuttiin kerääntymään yhteen. Toistin tämän useita kertoja, ja vaikka moni katsoi sitä mitä minä olin tekemässä, niin kukaan sanonut mitään. Kiinnitettyäni kaikki ilmoitukseni, palasin paikkaan jossa KUNINGAS oli odottamassa. Me kaikki olimme pienellä kukkulalla, joka kohosi sen alueen yläpuolelle, johonka Helvetin Joukot olivat kokoontumassa paikkaan nimeltä KUOLEMAN VARJON LAAKSO. Tämä oli tuttua maaperää, mutta ensimmäisen kerran en ollut yksin. Laskin heidät. Siellä oli KUNINGAS ja kolme 12 'miehen' ryhmää kaikki samoissa univormuissa. Kaikkiaan kolmekymmentäkuusi. Jotkut tunnistin aiemmista näyistä, toiset olivat tuntemattomia.

Katselimme kun väkimäärä edessämme jatkoi kasvuaan. Se oli synkkä näky. Joten pysyttyään hiljaa jonkin aikaa, KUNINGAS Nousi ja sanoi: "NYT MENEMME KATSOMAAN MINKÄLAINEN ARMEIJA ON KOKOONTUNUT HAASTAMAAN PIMEYDEN."

KUNINKAAN johdattaessa me kuljimme nopeasti ja palasimme aukeamalle josta olimme lähteneet. Nyt se oli täynnä ihmisryhmiä, jotka olivat pystyttämässä leiriä. Me pysähdyimme ja tuijotimme tätä eläintarhaa. Kun seisoiimme ja tuijotimme, KUNINGAS livahti takaisin kohtaan jossa minä olin seisomassa.

"NIIN, TÄMÄ ON SE PUOLI KAUHISTUSTA, JOTA MINÄ EN TULE ANTAMAAN ANTEEKSI. YSTÄVÄNI. JOKAINEN ENSIMMÄISISTÄ KUUESTA ON JOHDATTANUT TÄHÄN JA SEN MUIHIN OSIIN.

SIELLÄ ON SEITSEMÄN SYNTIÄ, JOTKA TUOVAT KUOLEMAA MONILLE. JA TÄMÄ ON NIISTÄ VIIMEINEN PISARA ENEMMÄN KUIN YHDELLÄ TAVALLA DOG. KATSO."

Joten aloin hitaasti kävellä alueen läpi sinne missä KUNINKAAN TELTTA seisoi. En voinut nähdä telttaa, mutta näin HÄNEN LIPPUNSA. Mutta minä näin myös lipputankoja kaikkialla sen ympärillä, ja niitä pystytettiin lisää kun katselimme.

Minä varmaan odotin jonkinlaista sotilashuumoria ja hyväntahtoisia vitsejä, niin kuin "kestipä teiltä kauan tänne tulla". Mutta meitä ei tervehditty sillä tavalla. Kylmät katseet, kurttuilmeet, ja huono asenne näytti vallitseva kaikkialla. Ensimmäisen kerran kun tiemme katkaistiin jonkun laittaessa piikkilanka-aitaisen puolustuslinjan eteemme, niin minä luulin sen olleen jonkinlainen vitsi. Piikkilanka-aita ei olisi mikään pidäke sille, mitä me näimme KUOLEMAN VARJON LAAKSOSSA. Mutta huomasin, että se todella häiritsi minua. Vähän edempänä meitä varoitettiin pysymään kauempana, koska 'he' olivat paaluttaneet tämän maa-alueen itselleen. Mutta he olivat "myöhään tulleita". Vaikutti siltä, että kaikki parhaat alueet oli jo otettu.

Kuljettuamme tämän läpi, me hiljensimme vauhtia saadaksemme paremman kuvan tästä kaikesta. Olimme jo nähneet tarpeeksi kylmää ja ilkeätä, nyt saimme maistaa vähän naurettavaa ja absurdia. Siellä oli ryhmiä, joilla oli suuret rakennustyömaat menossa. Yhdessä oli rakennustelineet pystyssä, ja he tekivät teräskehikkoa tätä varmasti suurta rakennusta varten. Älytöntä, mutta he työskentelivät valon nopeudella. Toisella ryhmällä oli suuri joukko teltoja, jotka ympäröivät valmistumassa olevaa näyttämöä. Se oli tehty hyvännäköisestä ja vankasta puusta. Sitten tulimme ryhmän luokse, jolla oli täysi orkesteri harjoittelemassa ja mitään muuta ei ollut tapahtumassa.

Mikä jäi mieleeni oli se, kuinka erilaisia nämä ryhmät olivat. Yhdellä oli pieni ylistysryhmä ja kuoro, toisella oli "massiivinen kuoro" erilaisten ja väristen kuoroasujen kanssa päästämässä sielukasta soundia. Näin muutamia eteläisiä gospelkvartetteja, hip hoppersia, ja mitä tahansa. Ja mikä erityisesti kiinnitti huomioni, oli ryhmä rytmianssillisia lipunheiluttajia. Kaikki valkoisia naisia soljuvissa valkoisissa asuissa, kukat hiuksissa, paljain jaloin, ja he harjoittelivat hyppyjä ja heittoja. Odotin näkeväni tarkkaa tamburiinien yhteissoittoja, ja tajusin että jotain puuttui. PELASTUSARMEIJA SOITTOKUNTA. Mutta sitten tajusin....miksi odottaa näkevänsä todellisia sotilaita tässä Outouden Karnevaalissa.

Tämän ajatuksen kohdalla sain kovan iskun olkapäähäni ja vakavan kuuloisen kuiskauksen KUNINKAALTA. "OLE VAROVAINEN DOG, HALUAN SINUN KÄYTÖKSESI OLEVAN MOITTEETONTA. ÄLÄ HÄPÄISE MINUA."

Ajoitus oli täsmällinen.

Sillä juuri tässä kohdassa tulimme paikkaan, jossa KUNINKAAN TELTTA oli. Suljetun telttalipan edessä seisoj ryhmä, jota voisi kutsua vähintäänkin monenkirjavaksi.

Monilukuinen joukko päällään kaikenlaisia asuja, ja he joko mulkoilivat toisiaan tai jakoivat jäätyneitä hymyjä ympärilleen. Yksi vanhemmista miehistä työnsi pienemmän naisen syrjään, ja osoitti sanansa ensimmäisen 12-miehisen ryhmän kärjessä olevalle. "Teidän täytyy odottaa jonossa, jos haluatte vastaanoton KUNINKAAN kanssa." Kuulin johtavan miehen vastauksen... "Niinkö todella!~?" En ollut varma, oliko se kysymys vai sarkasmia. Toivoin sen olevan jälkimmäistä. Nyt tuli esiin nainen päällään Napoleon Bonaparten asu, ja laulu tuli mieleeni ja niin myös KUNINKAAN SANAT. Joten olin vaiti. Hän yksinkertaisesti sanoi olevansa kaikkien esirukoilijoiden johtaja, ja että jos meidän ryhmässämme oli näitä, niin heidän tulisi ilmoittautua hänen avustajalleen. Tämä oli nyt vähän huvittavaa, ja katsoin kuinka HÄN pudisti PÄÄTÄÄN kun HÄN käveli naisen vierellä. KUNINGAS käveli teltan ovelle ja katsoi teltan ympärille, missä ei mitään tapahtumassa. Oli vain suuri ryhmä istuen odottamassa.

"TÄSSÄ OVAT NE 600 ERÄMAAN LUOLISTA", HÄN JULISTI.

Ja minä katsoin kuinka nämä pölyiset ja resuiset hitaasti nousivat jaloilleen ja kumartuivat KUNINKAANSA eteen, jonka he tunnistivat. Sitten me palasimme etupuolelle ja kävelimme noiden Naamiaisiin pukeutuneiden ohitse, ja menimme telttaan.

Tultuamme telttaan sisään, näin siellä rivin kenttävuoteita ja pöydän. Me kaikki menimme pöytää kohti ja jokaiselle annettiin käsky tai kaksi. Jotkut menivät vuoteensa luo, toiset lähtivät teltasta. Lopulta siinä olivat vain minä ja KUNINGAS.

"MITÄ MIELTÄ OLET TUOLLA ULKONA OLEVASTA ARMEIJASTA, OLD DOG?"

Halusin olla diplomaattinen, mutta en voinut. "Se on vitsi HERRA!" Minä vastasin.

"EI DOG, SE ON KAUHISTUS. HE KAIKKI TULIVAT OMIEN AGENDOJEN JA OPIEN JA HENKILÖKOHTAISTEN ENNAKKOLUULOJENSA KANSSA. HE OVAT KULUTTANEET KOKO OLEMASSAOLONSA OMAN PERSOONAANSA LUOMISEEN JA SEN KAUNISTELEMISEEN. TUO EI OLE MINUN ARMEIJANI. SE ON ABSALOMIN ARMEIJA. HE USKOVAT, ETTÄ HEIDÄN IDEANSA JA SUUNNITELMANSA OVAT PAREMPIA KUIN MINUN. JA JOKAISEN TOISEN. HE OVAT KULUTTANEET KAIKEN LAHJAKKUUTENSA JA VARALLISUUTENSA PITÄÄKSEEN ITSENSÄ ERILLÄÄN OLEVANA JA ITSENÄISENÄ. AJAESSAAN OMAN MINÄN ASIAA, HE OVAT EDISTÄNEET JAKAANTUMISTA MINUN RUUMIISSANI JA ERIPURAA KANSANI KESKELLÄ."

Tämän jälkeen löysin meidät seisomassa ulkopuolella. Meidän edessämme oli KUOLEMAN VARJON LAAKSO. Jälleen kerran Helvetin Joukot olivat siellä, ja katsoin kuinka ARMEIJA, joka olisi voinut olla JUMALAN, seisoj kukkulan laella. Kuningas lähetti

minut tiedustelemaan etulinjaa, joten muutuin linnun muotoon ja lensin useiden muiden kanssa rintamalinjojen ylitse. Katsottuani kaikkea tarkkaan, pudottauduin maahan ja lähdin takaisin nelinkontin. Se oli nopeampaa sillä tavoin. Kun tulin Absalomien Armeijan laitamille, menin takaisin pelkistettyyn univormuuni ja aloin liikkua heiden lävitsensä, jotka olivat kokoontuneet. Lähellä etulinjaa oli ryhmä kiiltävissä simpukankuorihaarniskoissa ja heidän johtajansa nappasi minua kädestä kiinni mennessäni ohitse.

"MISSÄ ON SINUN HAARNISKASI?" hän kysyi. Ennen kuin kerkisin vastaamaan hän jatkoi. "Nyt meillä on tässä todellinen taistelija!" hän nauroi. "Ei edes tarvitse haarniskaa taisteluun mentäessä! No taistelija, kerro minulle kuinka aiot tappaa demoneita ja paholaisia ilman haarniskaa?"

Ajattelin repiväni hänen päänsä irti, ja tekeväni sen jälkeen parannuksen, mutta muistin HÄNEN VAROITUKSENSA. Sitten se valkeni minulle miksi KAIKKIVALTIAS JUMALA tarvitsee SOTILASTIEDUSTELUN lähteitä. Joten purin hammastani ja jatkoi kävelyä kun samalla pilkkaava nauru kasvoi. Ja sitten tuo VAKAA IHANA ÄÄNI kuiskasi... "EI HAUKKU HAAVAA TEE (sticks and stones)".

Nimittely pisti, mutta vain hetken.

Joten palasin KUNINKAAN luo ja istuin alas. Katsellessamme näimme ryhmiä Absalomien Armeijasta lähtevän marssimaan kohti LAAKSOA. Katsoin KUNINGASTA....ja HÄN tuijotti takaisin.

HÄN EI OLLUT ANTANUT MITÄÄN KÄSKYÄ. Me kaikki tiesimme tämän. JA ME ISTUIMME JA KATSOIMME KUINKA PIMEYS NIELAISI TUON OMAN MINÄN ARMEIJAN.

Ja yhtäkkiä olin HÄÄKAMMIOSSA.

Istuen hiljaa joidenkin tyynyjen päällä HÄN hymyili. "MUISTATKO MITÄ SANOIN SIITÄ, ETTÄ TUO ARMEIJA ON YKSI OSA KAUHISTUSTA?". Nyökkäsin päätäni ja hän jatkoi. "NYT TÄSSÄ ON SINUN TYÖSI, DOG. HALUAN SINUN HOITAVAN TÄMÄN". Tämän sanottuaan Hän osoitti ovelle. Nousin ja menin sen läpi suureen huoneeseen, joka oli useita kerroksia korkea. Tunsin kuin olisin ollut katetulla jalkapallostadiumilla.

Niin kuin armeijanleirissä, siellä oli satoja tai tuhansia eri ryhmiä. He kaikki melusivat ja yrittivät vakiinnuttaa "tilaa". Minulla oli ajatus, että piikkilanka-aita olisi käyttökelpoinen. Kauemmalla perällä oli lievästi korotettu alue, jossa oli valtaistuin. Se näytti olevan jokaisen huomion kohteena.

Korokkeelle päästyäni nousin portaat ja seisoin oikean käsituen luona ja käännyn yleisöä kohti. Välittömästi vanhempi mies astui eteenpäin ja sanoi: "Missä on KUNINGAS?"

"Minut lähetettiin hoitamaan tämä asia", Vastasin ihmetellen mihinkä oikein oli joutunut.

"Me toimme KUNINKAALLE HÄNEN MORSIAMENSA", julisti tuo mies ja antoi merkin mukanaan olevalle ryhmälle. Heidän joukostaan astui esiin noin 30-vuotias nainen, jolla oli lyhyt valkoinen mekko ja huntu. Kun hän astui esiin, niin silloin muut ryhmät tulivat

eteenpäin ja toivat esille omat ehdokkaansa. Tiesin tämän olevan väärin, varsinkin kun eri ryhmät yrittivät painostaa asiaansa.

Siellä oli nuoria ja vanhoja, jokaista ihonväriä, vartalotyyppiä ja asukokonaisuutta, jota vain voi kuvitella. Jotkut olivat kainoja ja jotkut pahennusta herättävän provosoivia. Mielestäni mielenkiintoisin oli hän, jolla oli tatuointeja, mutta ei hän sopinut vaadittuun kategoriaan. Mutta en nähnyt SIIONIN TYTÄRTÄ.

Ajan kuluessa väkijoukko tuli rauhattomaksi ja ilkeäksi. Kun asiat näin lähtivät huonompaan suuntaan, aloin ajattelemaan Browningin Automaattikivääriä kiintymyksellä. Sen sijaan tunsin tutun tunteen oikeassa kädessäni. Muutamat kovat jysäytykset maata vasten saivat huoneen tärisemään ja niiden äänet kaikuivat kaukaa katosta. Tuo RAUTASAUVA oli käyttöönsä sopiva.

"Päätös on tehty", Minä huusin väkijoukolle. "KUNINGAS tulee henkilökohtaisesti täyden seurueensa kanssa MORSIAMEN Kotiin häitä edeltävänä iltana. KIITOS". Tämän sanottuani astuin alas korokkeelta, ja nautin siitä kun väkijoukko väistyi edestäni kulkiessani. Minä tunnustan ja teen parannuksen.

Kun palasin MORSIUSKAMMIOON, niin KUNINGAS oli siellä virne naamalla. "OLEN ILOINEN, ETTÄ YRITIT PYSYÄ KIRJOITUSTEN RAJOISSA."

"Oletko varma, ettet halua 10 neitsyttä yhtenä häyönä", vastasin takaisin ja HÄN NAUROI tuon syvän ihanan naurun. "Kun tuota ulkona olevaa joukkoa katsoo, niin luulen että voisit voittaa Salomonin yhdellä kertaa. Ja he ovat kaikki 'hyviä' kristittyjä tyttöjä. Ei yhtään Faaraon tytärtä joukossa".

"MUTTA SIINÄ SINÄ OLET VÄÄRÄSSÄ DOG. SILLÄ KAIKKI TUOLLA ULKONA OLEVA ON SYNTYNYT EGYPTISSÄ JA ASUSTAA BABYLONIASSA. SE MORSIAN, JONKA MINÄ OLEN OSTANUT, ON KUNNIALLINEN, ILMAN TAHRAA TAI RYPPYÄ".

"Mutta HERRA," Minä kysyin, "Täällä he ovat, SINUN miksi sitä nyt tahdot kutsuakin, vaatimassa sinulta. He ajattelevat tuntevansa sinut. Miksi tämä on toinen näkökulma Absalommin Armeijasta?"

"NIIN, OLD DOG, TÄMÄ ON SE PAIKKA, JONKA MINÄ OLEN VALMISTANUT." Katsoin ympäri tätä mukavan kokoista huonetta, ja näin kullatut ja jalokivin koristellut seinät. Matot, tyyntä ja pöydän. "TÄMÄ ON PAIKKA, JONKA MINÄ RAKENSIN. TUOLLA ULKONA OLEVA TOINEN PAIKKA ON VÄÄRENNÖS.

IHMINEN RAKENSI JA SITTEN MINUN NIMENI ASETETTIIN SIIHEN. MUTTA HE EIVÄT SILTI KOSKAAN NÄYTÄ TUNNISTAVAN MINUA, EIHÄN DOG?"

Minun piti ajatella oikein tätä. Aina kun olin HÄNEN kansaan näillä matkoillani, niin ainoastaan lapset, koirat, ja demonit näyttivät edes huomaavan HÄNTÄ. Paitsi nuo 600. Ainoastaan ne, jotka istuivat ja odottivat KUNINGASTA, tunnistivat HÄNET ja antoivat HÄNELLE kuuluvan oikean tunnustuksen. He tulivat ilman omia mielipiteitä ja agendoja. KUNINGAS KUTSUI JA HE TOTTELIVAT.

"DOG, SILLÄ ON EROA, ETTÄ TOTELLAANKO MINUA VAI KÄYTETÄÄNKÖ TILANNETTA HYVÄKSI ASIAN AJAMISEEN. TULIVATKO HE PALVELEMAAN MINUA VAI ANTAVATKO MINUN PALVELLA HEITÄ. MINÄ TEIN KOKO ASIAN AIVAN SELVÄKSI, DOG. JOS HALUATTE SAADA PISTEITÄ MINULTA, NIIN ÄLKÄÄ PUMPATKO ITSEÄNNE JA KÄYSKENNELKÖ YMPÄRIINSÄ VAATIEN, ETTÄ JOKAINEN HUOMAISI TEIDÄT. TÄLLAINEN ON PUHDASTA BABYLONIAA. KAUISTUS". "MINÄ SANAIN VAIN TÄMÄN: PALVELKAA KAIKKIA ENNEMMIN KUIN ITSEÄNNE JA MINÄ TULISIN ASETTAMAAN TEIDÄT ENSIMMÄISEKSI. JOS OLETTE MYÖNTYVÄISIÄ VELJENNE EDESSÄ JA ETSITTE HÄNEN PARASTAAN ENEMMÄN KUIN OMAA PARASTANNE, NIIN MINÄ TULISIN HUOMAAMAAN SEN. JA JOS ASETATTE MINUN HALUNI JA AIVOITUKSENI, JA OMIENI TARPEET KAIKEN MUUN YLÄPUOLELLE, NIIN SILLOIN TE OLETTE OIKEALLA TIELLÄ."

"Niin POMO, me olemme todella hukanneet tämän."

"NIIN DOG, MONET OLIVAT TODELLAKIN KUTSUTUT JA VAIN HARVAT TULIVAT PAIKALLE. JOTEN MINÄ VALITSIN NIISTÄ JOTKA TULIVAT JUHLAPÖYTÄÄN. MONET TULIVAT AIVAN HUIPULLE ASTI JA EIVÄTKÄ PITÄNEET SIITÄ MITÄ NÄKIVÄT." Tässä kohtaa muistin ne, jotka kiipesivät vuoren huipulle ja kääntyivät takaisin.

"DOG, SIELLÄ EI OLE MITÄÄN MITÄ VOISIT TEHDÄ NIIDEN PUOLESTA, JOTKA NÄKIVÄT MINUN TEMPPELINI JA AJATTELIVAT LÖYTÄVÄNSÄ PAREMMAN, TAI TEKEVÄNSÄ PAREMMAN."

"SEITSEMÄN KERTAA MINÄ OLEN NYT KARJAISSUT UKKOSENJYRINÄNI, JA KUKA ON KUUNNELLUT?"

AINOASTAAN NE JOTKA ODOTTIVAT KUULEVANSA. SAMAAAN AIKAAN KUN PIMEYS PEITTÄÄ JA SYNKISTYY SINUN MAASI JA KANSASI YLLÄ, MONET YHÄ ODOTTAVAT MINUN PARANTAVAN MAAN, JOKA MYI ESIKOISOIKEUTENSA HALVALLA JA VAJOSI NUKKUMAAN KUN SITÄ KUTSUTTIIN VALVOMAAN VARTIOSSA. MONET SANOVAT, ETTEN MINÄ TULE TUOMITSEMAAN, TAI ETTÄ TUOMIO EI VOI TULLA. HE EREHTYIVÄT SIINÄ MITÄ ABBAN VETOOMUKSET MONIEN TUHLAAJAPAIKOIDEN KOTIIN SAAMISEKSI TARKOITTIVAT. NÄMÄ EIVÄT OLLEET TUOMIOITA EIVÄTKÄ VIHAA. VAIN HERÄTYSHUUTO, JOHON HARVAT KIINNITTIVÄT HUOMIOTA."

"SE MITÄ NYT SEURAA, ON KUNINKAAN TUOMIO NIILLE, JOTKA PALVELEVAT HÄNTÄ. MINÄ EN TULE TUOMITSEMAAN LAMPAITA TAI VUOHIA TAI LAPSIA. MINÄ VAIN EROTAN HEIDÄT TOISISTAAN. MINÄ TUOMITSEN NE, JOTKA SANOVAT PALVELEVANSA MINUA.

VANHURSKAAT TULEVAT SISÄLLE, JA PAHAT HEITETÄÄN ULOS. NÄMÄ PETETYT JA HARHAISET, JOTKA PITIVÄT VALHETTA PAREMPANA KUIN TOTUUTTA, TULLAAN ANTAMAAN VIHOLLISEN VIHAN ALLE. VIHOLLISEN VIHA TULEE OLEMAAN SE, JOKA KERÄÄ SUURIMMAN SADON, MITÄ VALTAKUNTA TULEE IKINÄ NÄKEMÄÄN. SEN JÄLKEEN MINÄ TULEN POLKEMAAN VIINAKUURNAN JA MINUN VIHANI VUODATETAAN MAAN JA KAIKEN JÄLJELLE JÄÄNEEN YLLE".

”SEITSEMÄÄ ASIAA MINÄ INHOAN, JA NÄITÄ ON ISTUTETTU JA HOIDETTU MINUN VALITUILLA PELLOILLANI, KOSKA IHMINEN NUKKUI. NYT TULEE HYVITYS KAIKISTA NIISTÄ KAUHISTUKSISTA, JOITA IHMINEN JA DEMONI LAITTOIVAT MINUN TALOONI.”

”MINÄHÄN SANOIN, ETTÄ MINUN HUONEENI TULISI OLEMAAN AUKTORITEETIN ALLA JA JÄRJESTYKSESSÄ. NÄISTÄ KAUHISTUKSISTA KAIKKEIN HIRVITTÄVIN OVAT OLLEET NE, JOTKA TAHALLAAN OVAT ESTÄNEET KAIKKEIN PYHIMMÄN HENGEN LIIKETTÄ, KUN SE ON USKOVIENTEN KESKELLÄ YRITTÄNYT TUODA KRISTUKSEN RUUMIIN TÄYDELLISYYTEEN JA YHTEYTEEN.

TÄLLAISTA TIETOISTA SYNTIÄ EI TULLA ENÄÄ SALLIMAAN LÄHELLÄ MINUN LÄSNÄOLOANI. SE ON SE LAITTOMUUDEN SALAISUUS, JOKA ON LAAJALTI VALLALLA LEIRIN SISÄLLÄ. JOTTA HE VOISIVAT KONTROLLOIDA, HE ANASTAVAT JA KÄYTTÄVÄT VÄÄRIN AUKTORITEETTIA, JOTTA VOISIVAT KYLVÄÄ ERIPURAA PIENIMPIEN JOUKOSSA. KUN KAIKKI OVAT SAMANARVOISIA MINUN EDESSÄNI, NIIN KUKAAN EI OLE SUUREMPI TAI KORKEAMPI. TÄMÄN VÄÄRÄT JOHTAJAT YMMÄRTÄVÄT HYVIN JA KÄYTTÄVÄT KAIKKIA KEINOJAAN YLLÄPITÄÄKSEEN ITSEÄNSÄ.”

”NYT HEIDÄN TYÖNSÄ TULLAAN PALJASTAMAAN JA TUHOAMAAN. NE, JOTKA LIITTYIVÄT HEIHIN, TULEVAT OLEMAAN KUIN RIKKARUOHOT TULESSA. MIKÄÄN EI VOI POISTAA HEITÄ MINUN KÄDESTÄNI. HE OVAT KOVETTANEET SYDÄMENSÄ JA MUREHDUTTANEET KAIKKEIN PYHINTÄ HENKEÄ, JOKA VETOSI HEIHIN YHÄ UUDESTAAN JA UUDESTAAN.”

”DOG, ENÄÄ EI PYHÄ HENKI MUREHDI JA ISÄ VETOA. SILLÄ MINÄ OLEN PUHUNUT.”

Tämän sanottuaan HÄN nousi ylös ja me menimme OVEN lävitse ulos yöhön. Siellä ei enää ollut suurta huonetta ja sen korvike morsiamia. Siellä oli vain loput 35 odottamassa kaikki mustissa haarniskoissa. KARITSA oli lähtenyt ulos sotimaan.

Tässä kohtaa Seitsemäs UKKONEN loppuu. Monet ajattelivat sen tulevan Helluntaina. Kun se ei tullut, niin jotkut ajattelivat se tulevan ROSH HASHANAH-päivänä (juutalainen uusi vuosi). Sen sijaan se tuli Sunnuntai-iltana ennen Tisha B'AVia (surupäivä) Aviv kuun yhdeksäs päivä. Mikä on auringon laskiessa keskiviikko iltana 21:n päivä Heinäkuuta.

Hämmästyttävää kuinka JUMALA asetti päivän jota Juutalainen kansa kutsuu TAMMUZ 17 Heinäkuun 1. Niin kuin Daniel, jos joku on ollut voimallisessa rukouksessa ja paastossa ilman vastausta, niin se on sen tähden koska me seuraamme 21 päivän aikataulua, mikä loppuu Heinäkuun 21. ABBA teki sen meille helpoksi.

AVIV-kuun yhdeksännen päivän opetus on muistella sitä mitä on menetetty. Molempien TEMPPELEIDEN Tuhoutuminen synnin paatumuksen ja epäuskon tähden. Se mikä tapahtui ennen, tulee tapahtumaan uudelleen. En vain tiedä tai ymmärrä kuinka tämä tulee tapahtumaan. Vain sen, että se tulee toteutumaan. SEITSEMÄN UKKOSTA ovat viimeinen varoitus. Elokuun 9....21 päivää Tisha B'AVin jälkeen alkaa 30 päivän parannuksen ja

itsetutkistelun aika nimeltään TESHUVA. Sitten tulevat ROSH HA'SHANNAH ja YOM KIPPUR.

Joten koska ABBA on antelias ja uskollinen, meitä on varoitettu viimeisen kerran. Tämä sanoma julkaistaan SUNNUNTAI iltana. Siinä jää jokaiselle kolme päivää aikaa rukoilla, etsiä HERRAA vielä kun hänet voidaan löytää.....ja kiivetä kammioonsa kun Jesaja 26 loppuu ja 27 alkaa....

Old Dog

Viinitarha - The Vineyard

Bob Neumann, 1999

Tervehdys,

Kun kaivoin esiin kuluneita muistiinpanoja, joita olin kirjoittanut kauan aikaa sitten, niin minulla ei ollut aikomustakaan kirjoittaa niihin mitään esipuhetta. Silti KAIKKEIN PYHIN HENKI oli hyvin määrätietoisesti muistuttamassa minua olosuhteista ja jälkiseurauksista. Miksi nyt kaiken tämän ajan jälkeen nämä kaikkein henkilökohtaisimmat muistot täytyy julkaista? Ja miksi se edes häiritsee minua? Ehkä siksi, koska en ottanut opetusta onkeeni silloin ennen. Ehkä ei ollut vielä "oikea aika".

Vasta sitten kun palaset laitettiin yhteen, niin silloin sai kuuden vuoden takainen "miksi?" kysymys lopultakin vastauksen nyt. Todistaen sen, että HÄN on uskollinen, vaikka unohdamme alkuperäisen kysymyksen.

Tämä oli vuosi Hurrikaani Andrewsien jälkeen, ja esirukoilija kuuli kutsun kerätä kaikki esirukoilijat rukoilemaan. Me kaikki kamppailimme rakentaessamme kotejamme ja elämäämme uudestaan. Sen kirkon uudelleenrakentaminen, jonka jäseniä olimme, koki takaiskun toisensa jälkeen. Joillakin meistä oli yhteinen tarve/taakka kokoontua yhteen ja etsiä JUMALAA. Esirukoilla ja eheyttää murtuma. Ilta valittiin, ja ne joilla oli taakka, kokoontuivat yhteen runsaan yksityisen rukouksen ja paaston jälkeen.

Kun esirukousta oli kulunut kolme tuntia, niin jotain sellaista tapahtui minulle, mikä ei sopinut ennalta sovittuun "ohjelmaan". Se ei ollut vastaus, mutta se oli. Vasta nyt tiedän sen, ymmärrän sen. Me olimme vieneet pastoriamme ja hänen hoidossaan olevia lampaita Herran eteen. Me olimme olleet äärimmäisen keskittyneitä, mutta kukaan ei tuntenut "läpimurtoa". Lähdimme pois hiljaisen luovutuksen kanssa. Vuosien ajan olimme tulleet yhteen ja rukoilleet niin kuin KAIKKEIN PYHIN HENKI ohjasi, mutta nyt me kuulimme vain "menkää kotiin" ja olkaa paikallanne. Me teimme niin.

Niiden kymmenen tai kahdentoista profeetallisen esirukoilijan ydinryhmästä, jotka olivat suojanneet tätä laidunta vuosien ajan, kaikki paitsi yksi siirrettiin pois seuraavan kolmen

vuoden aikana. Ja hän, joka oli kutsuttu johtamaan esirukoilijoiden ryhmää ja opettamaan ALKEISOPETUKSEN ryhmää....ei enää rukoillut toisten puolesta tai opettanut.

Meille kerrottiin syy, mutta emme tajunneet sitä. Vai pitäisikö minun sanoa, että minulle kerrottiin syy. Mutta minä en ymmärtänyt sitä. Ja niin kuin jokainen kuuliainen palvelija, minä menin Pastorin luokse....ja "auktoriteetti" sanoi minulle, ettei tämä ollut oleellista. Nyt tiedän, että tämä vastaus oli valhe.

VIINITARHA

Rukouksessa me kaikki kysyimme miksi meillä oli kaikki nämä ongelmat rakentaessamme "Pyhäkköä" uudelleen. Kun keskityimme ongelmaan ja etsimme ISÄN KASVOJA, niin silloin minä löysin itseni seisomassa ihmeellisessä paikassa. Tämä oli vieras paikka, sillä siellä missä MESTARIN LAMPAAT laidunsivat, oli ollut ainoa paikka jossa olin käynyt. Mutta nyt kuulin tuon saman Äänen, jonka kuulin silloin kun ensimmäisen kerran hengitin HÄNEN ELÄMÄÄNSÄ, sen jälkeen kun minut vedettiin ylös kuopasta. Vaikka en ollut koskaan aiemmin nähnyt HÄNTÄ, niin olin toivonut kuulevani Hänen ÄÄNENSÄ uudestaan. Ja nyt HÄN SEISOI edessäni.

"TULE LAPSENI, KÄVELE KANSSANI", HÄN kutsui kun HÄN samalla ojensi KÄTENSÄ alas ja tarttui minusta kiinni. Kun HÄNEN KÄTENSÄ kosketti minua, se oli kuin jokainen tuntoaistini ruumiissani olisi räjähtänyt. Se oli kuin olisin ollut äärimmäisen tietoinen kaikesta minussa ja minun ympärilläni olevasta. Havaitsin jokaisen äänen ja jokaisen värin sellaisella täyteydellä, jota ei voi kuvata. Mutta nuo hajut. Jokaisella oli yksilöllinen ja ihmeellinen tuoksu. Sitten huomasin, että ISÄLLÄ oli "parfyymi", joka oli niin paljon osa Häntä kuin HÄNEN ÄÄNENSÄ sointu ja HÄNEN KÄTENSÄ KOSKETUS. Huolettomasti me kävelimme yhdessä ja tulimme tähän VIINITARHAAN. Mikä oli niin ainutkertaista oli se, ettei täällä ollut kuin yksi VIINIKÖYNNÖS. Se tuli maasta ja sillä oli yksi suuri runko, joka meni VASEMMALLE ja OIKEALLE. Tuo yksi runko, joka haarautui kahdeksi, näytti vanhalta ja vahvalta. Niin kuin se olisi ollut siellä hyvin kauan aikaa. Kun ISÄ käveli VIINIKÖYNNÖKSEN edestä koko sen pituuden matkan, niin aina parin jalan välein siinä oli oksanhaara. HÄN näytti minulle, kuinka jokainen oksa oli huolellisesti oksastettu VIINIKÖYNNÖKSEEN. Ja HÄN selitti.

"LAPSENI, JOKAISEN OKSAN OLEN MINÄ ITSE OKSASTANUT KÖYNNÖKSEENI. MINÄ MUISTAN NIISTÄ JOKAISEN. MILLOIN SE OKSASTETTIIN, JA MITÄ SE ON TUOTTANUT".

Kävellessämme minä huomasin alueita, joissa oli köynnös oli paljaana. Ja joissakin kohdissa monet oksat olivat paljaita, ruskeita ja ne näyttivät minusta kuolleilta. Kun ISÄ tuli tällaisten luokse, niin jotkut HÄN poisti oksastuksen kohdasta, toisia HÄN karsi radikaalisesti ja selitti, että siellä oli vielä elämää oksassa ja HÄN odottaisi vielä vähän aikaa.

Sitten siellä oli alueita, missä oli elämää ja lehvistö oli vähäistä. Jälleen HÄN karsi kaikkia lehtiä jättäen jäljelle ainoastaan ne paljaat oksat, jotka olivat vihreitä väriltään. Siellä oli

paljon elämää, joka voisi vuotaa tällaisen oksan kautta karsimisen jälkeen. ISÄ antoi sille mahdollisuuden. Joten me kävelimme eteenpäin kun HÄNEN KÄTENSÄ ja karsintaveitsi liikkuivat varmasti karsien sieltä missä oli sille tarvetta, ja poistaen silloin kun se oli tarpeellista. Kuolleet ja sairaat oksat poistettiin ilman tunteita tai epäröintiä. Kun HÄN karsi ja poisti, niin minä keräsin leikkuujätteet. Sitten kun ne olivat minulle liian vaikeata käsitellä, niin HÄN pysähtyi, ja sitoi ne yhteen ja jätti polun laitaan. Kun HÄN teki tämän, niin HÄN samalla kertoi minulle VIINITARHAN TARINAN.

KAUAN AIKAA SITTEN MINÄ ISTUTIN VIINITARHANI, JA SE EI TUOTTANUT HYVÄÄ HEDELMÄÄ. JOTEN MINÄ POISTIN NUO VIINIKÖYNNÖKSET, JA VAIHDOIN NE. MINÄ ISTUTIN TÄMÄN KAIKKEIN ERIKOISIMMAN VIINIKÖYNNÖKSEN, JA SEN JUURET MENEVÄT ERITTÄIN SYVÄLLE. VIINIKÖYNNÖKSEN ELÄMÄ VIRTAA KÖYNNÖKSEN LÄPI SEN OKSIIN JOTKA MINÄ JA MINÄ YKSIN OLEN OKSASTANUT KÖYNNÖKSEENI. SE ON TÄMÄ KÖYNNÖKSEN LÄPI VIRTAAVA ELÄMÄ, JOKA ANTAA OKSIEN OKSASTUA KÖYNNÖKSEEN, JA ANTAA KASVUN.

Kun palasimme Köynnökselle, niin tulimme oksien luokse, jotka olivat kasvaneet melkein yhtä suuriksi KÖYNNÖS itse oli, ja ne olivat tuottaneet niistä lähteviä oksia. Isä siirsi syrjään suuret tummanvihreät lehdet ja näytti minulle viinirypäleitten ryppäitä, jotka olivat yhdenmukaisia muodoltaan, väiltään ja kooltaan. Helponnäköisellä liikkeellä hän leikkasi kypsät ryppäät ja asetti ne HÄNEN koriinsa. Hymyillen HÄN kääntyi viinirypäleen kanssa minua kohti ja asetti sen suuhuni. En ollut koskaan elämässäni maistanut mitään niin ihanaa.

Aina muutaman askeleen välein siellä oli uusi oksanhaara, joissakin oli muutamia ryppäitä, toisissa oli niitä paljon.

Ja nämä rypäleet olivat jokaista kuviteltavissa olevaa väriä, vaaleanvihreästä pinkkiin, kirkkaanpunaisesta niin tumman violettiin että se oli melkein mustaa. Ja jokaisessa oksassa olevat ryppäät olivat erilaisia. Joissa oli valtavia ryppäitä täynnä kaikkein pienimpiä viinirypäleitä, joissakin oli pienet ryppäitä joissa oli valtavia viinirypäleitä. Kun HÄN jatkoi sadonkorjuuta, niin minä sain maistaa jokaista. Jokainen oli yksilöllinen ja ihmeellinen.

Hetkeksi me pysähdyimme kun katselimme kuinka AURINKO alkoi laskeutumaan. Tätä veden päällä tapahtuvaa auringonlaskua ei voinut sanoin kuvata. Meillä ei näyttänyt kiire mihinkään. Seisoessamme HÄN kääntyi puoleeni ja sanoi, "LAPSENI, SIELLÄ EI VOIDA TEHDÄ ENÄÄ TYÖTÄ SEN JÄLKEEN KUN PIMEYS TULEE, JA PIMEYS ON PIAN TULOSSA. ON VIELÄ JOITAKIN ASIOITA, JOTKA HALUAN NÄYTTÄÄ SINULLE."

Näiden sanojen kanssa palasimme takaisin köynnöksen vierellä.

Tulimme paikkaan, jossa oli valtava lehtien runsaus. Kun HÄN siirsi lehdet syrjään, niin näin ettei siellä ollut yhtään viinirypäleitä. "KATSO", HÄN sanoi, ja minä näin oksan. Se näytti samalta kuin ne jotka olivat äskettäin oksastettu. "NÄMÄ OVAT NE, JOTKA EIVÄT TUOTA KASVUA VIINIKÖYNNÖKSEN KANSSA. HE TUOTTAVAT LEHTIÄ PEITTÄÄKSEEN ITSENSÄ, MUTTA SIELLÄ EI OLE VIINIRYPÄLEITÄ." Ja yhdellä

nopealla liikkeellä oksa poistettiin ja KÖYNNÖS jäi paljaaksi. Oksa ja kaikki sen lehdet sidottiin tulta varten.

Myöhemmin tulimme paikkaan, jossa lehdet olivat vihreitä, mutta viinirypäleet roskasivat maaperää. Yksikään niistä ei ollut lähelläkään kypsää. Jälleen kerran oksa ja lehdet näyttivät hyviltä mutta tertut olivat heikkoja, ja ne eivät pystyneet pitämään nuoria viinirypäleitä kiinni. Myös tämä oksa poistettiin.

Seuraavaksi tulimme oksan luo ja HÄN näytti minulle sen viinirypäleet. Ne eivät olleet kypsiä, vaan home tai sieni peitti niitä, ja niistä lähti paha haju. Myös tämä oksa poistettiin.

Sitten tulimme hassulta näyttävän lehtijoukon luokse. Niiden muoto ja väri olivat "väärin" ja rypäleet olivat epämuodostuneita. En tiedä miksi, mutta minä ojensi käteni ottaakseni viinirypäleen niin kuin olin tehnyt aiempien oksien luona, mutta ISÄ otti minua kädestä kiinni. Syvällisellä hellyydellä HÄN nosti minut pois kädellään ja kuiskasi.

"TÄMÄ ON SELLAISEN VIINIRYPÄLE, JOTA EN TAHDO SINUN SYÖVÄN." Kun HÄN asetti minut takaisin jaloilleni, niin HÄN samalla siirsi lehdet syrjään ja paljasti tämän oksan. Se näytti kuolleelta.

"KYLLÄ LAPSENI, SE ON KUOLLUT, HENKI JOSTA SE IMEE ELÄMÄÄ EI OLE MINUSTA JA EIKÄ SE TULE VIINIKÖYNNÖKSEN KAUTTA. SE EI OLE MINUSTA." Jälleen kerran, mutta nyt voiman kanssa, HÄN veti sen pois viiniköynnöksestä, ja köynnökseen ei jäänyt mitään merkkiä siitä, että se olisi ollut siinä. Myös sen HÄN sitoi yhteen poltto varten, mutta ei sallinut minun edes koskea siihen.

Nyt AURINKO oli jo täysin laskeutunut ja me seisoimme iltahämärässä. Jokainen oksa oli karsittu tai poistettu. Kun kävelimme VIINITARHAN portille, niin HÄN seisahtui ja nosti korinsa ilmaan, ja julisti taivaallisiin....

"TÄSSÄ ON MINUN VIINIKÖYNNÖKSENI HEDELMÄ! SE ON TÄYSIN KYPSYNYT JA MINÄ ILOITSEN KÄSIENI TYÖSTÄ. ONKO MITÄÄN MITÄ VOISI VERRATA MINUN VIINIKÖYNNÖKSEENI! ONKO MITÄÄN MAKEAMPAA KUIN MINUN KÖYNNÖKSENI JA MINUN HENKENI HEDELMÄ? TULKAA JA ILOITKAA MINUN KANSSANI. TULKAA SISÄLLE MINUN TALOONI JA LEVÄTKÄÄ".

Nyt tämä oli se mitä minä silloin koin ja kirjoitin. Siitä on ollut pitkä aika kun viimeksi menin ja luin sen mitä olin silloin kirjoittanut. Miksi, koska se oli ensimmäinen kerta kun kävelin HÄNEN kanssaan. Nyt olen ollut jo kaksi kertaa Viinitarhassa. Kun luin ja kirjoitin tämän, niin halusin vaihtaa "ISÄN" ABBaksi....mutta en voinut. Kun HÄN ensimmäisen kerran vei minut kävelyille, en tuntenut HÄNTÄ vielä ABBAna. Mutta tämä oli ensimmäinen kävely, josta alkoi minun ABBAni ilmestyksen täyteen avautuminen minun elämässäni.

VIIDENNEN UKKOSEN jälkeen minulle annettiin lyhyt SANA, jossa kaikki tästä Näyssä oleva kuvattiin 6 tai 7 lyhyessä rivissä.

Siellä on paljon sellaisia ihmisiä, jotka on oksastettu VIINIKÖYNNÖKSEEN, mutta joilla ei ole aikomustakaan tuottaa ILOA ABBAlle, koska he eivät kannata hedelmää. On niitä jotka

kantoivat hedelmää, ja valitsivat lopettaa sen kantamisen. Sitten siellä on niitä, jotka heittävät hedelmänsä pois, tai myrkyttävät kaikkia niitä jotka koskettavat heitä.

Joten heidät leikataan pois ja jätetään palamaan oikeaan aikaan.

Joitakin ABBA karsi perin pohjin, jotta ne voisivat kasvaa HÄNEN VIINIÄÄN JA HÄNEN HENKEÄÄN. Tämä oli tapahtumassa silloin kun me kokoontuimme rukoilemaan, Meitä karsittiin ja jotkut meistä oksastettiin toiseen paikkaan tuottamaan hedelmää oikeana aikana. Nyt tuo karsittu oksa, ja monet muut samanlaiset tullaan tarkistamaan ja tuomitsemaan hedelmän mukaan. Tuleeko ABBA ILOITSEMAAN.... vai POISTAANKO POLTTAMISTA varten?

Selah

Old Dog

Pitkä Yö / Long night

Bob Neumann, 1999

Joitakin vuosia sitten sain laajentuvan näyn, ensimmäisen niistä joita nyt on ollut jo useita. Vaikka jotkut niistä ovat olleet eri Näkyjä samassa rungossa, tämä oli ensimmäinen, joka laajentui samalla kun se eteni. Toisin kuin UKKOSET, jotka toistettiin useita kertoja samalla alulla ja lopulla, ja toisin kuin Sonni Tappaminen (Killing of the Bull), Lilja (The Lily), ja muut jotka tulivat yhdellä kertaa, niin tämä tuli laajentuvassa järjestyksessä.

Niin kuin monet näyistäni, tämä alkaa kun laskeva aurinko on näkyvässä ja olen tietoinen siitä. Vuosia sitten tämä ei vaikuttanut olevan läheskään niin tärkeää kuin se on nyt ... selah.

PITKÄ YÖ

Siellä oli suuri kaupunki ja sen ympärillä oli suuri muuri. Sen muurin päällä oli hajallaan miehiä, jotka palvelivat kaupunkia. Tasaisin väliajoin he vapautuivat, ja palasivat koteihinsa, lämpimän tulen, ja kodin mukavuuksien ääreen. He olivat kaupungin hallinnon paikallisen poliisivoiman jäseniä. Katsoin kunka ajan myötä vuodenajat muuttuivat ja kaupunki jatkoi päivittäistä elämäänsä.

Yhtenä päivänä hyökkäävä armeija alkoi leirytyään muurien ulkopuolella. Virallisena palvelutyönäni minä soitin hälytysäänen kun vihollinen oli vielä kaukana. Mutta silti kaupunki ei saanut itseään liikkeelle, koska uhka oli vielä "päivien päässä". Joten minun varoituksiani ei otettu huomioon silloin. Eikä toistakaan varoitusta silloin kun kaikki naapurikaupungit vallattiin järjestyksessä. Paikallinen miliisi seisoj paikallaan ja heidän kapteeninsa ylenkatsoivat minun ohjeitani.

Sillä minä en ole tästä kaupungista. Minä olen KUNINKAAN sotilas. Minä vartioitsen HÄNEN KAUPUNKIAAN ja teen sitä Tehtävää, minkä HÄN ON ASETTANUT MINULLE. Meitä on siellä useita, jotka olemme hajallaan ympäri kaupunkia ja asemissa muurin päällä. Kun kaupungissa tapahtuu vääryys, me nousemme ylös ja seisomme HÄNEN NIMESSÄÄN. Jotkut paikallisessa hallinnossa pelkäävät meitä, sillä meitä ei voi ostaa. Useimmat halveksivat meitä, koska me emme tee kompromisseja. Tämä kaupunki ei noussut auttamaan veljiään ulkopuolella olevissa kylissä, kauppaloissa ja kaupungeissa. He eivät noudattaneet kutsua aseisiin, eivätkä he vastanneet niiden ahdinkoon jotka etsivät pakopaikkaa heidän muurinsa takaa. Ja silti minun VELVOLLISUUTENI menee kahteen suuntaan, joten minä vetosin KUNINKAASEENI näiden puolesta, HÄNEN KANSANSA puolesta. Jopa silloin kun kaupunki oli vihollisjoukkojen täysin piiritetty, niin silloinkin tämän kaupungin johtajat kieltäytyivät kansaansa herättämisestä. Jopa silloin kun jotkut heidän omista ihmisistään tulivat siitä tietoiseksi vaarasta jossa olivat. Silloinkin heidän johtajansa ja ystävänsä pilkkasivat heitä, ja ilkkuivat heidän uskon puutettaan heidän muureihinsa.

Sinä päivänä kun vihollisen lippu liehui KUNINKAAN LIPPUA vastapäätä, oli pimeys tullut kaupungin ylle. Ne muutamat, jotka olivat olleet uskollisia KUNINKAALLE ja joita oli pilkattu heidän ”uskon puutteensa” tähden, tulivat muurin luo. Niin kuin on KIRJOITETTU, minä sanoin heille, että palaisivat koteihinsa ja odottaisivat KUNINKAAN KUTSUA. Kun aurinko alkoi laskeutumaan ja syvä pimeys peitti kaupungin, niin silloin KUNINGAS tuli sisälle HÄNEN KAUPUNKIINSA. Kukaan ei tiennyt tätä, paitsi HÄNEN VARTIJANSA.

Ja kun tuo PITKÄ YÖ tuli yllemme, HÄN puhutteli meitä.

”AURINKO EI TULE ENÄÄ NOUSEMAAN TÄMÄN KAUPUNGIN YLLE. MYRSKY ON NOUSSUT JA KUKAAN EI OLE VARAUTUNUT SITÄ VARTEN. NYT MEIDÄN TÄYTYY VALMISTAUTUA SIIRTÄMÄÄN MINUN KANSANI POIS TÄSTÄ VAARAN PAIKASTA.”

Kun Hän lopetti, niin silloin meidän koko luvustamme VIISI tuli esiin puettuina mustaan, niin kuin ”ninjat”, varjojen naamioidut taistelijat; ja he menivät yhdessä muurin yli tuottaakseen vaikeuksia vihollisen leirin keskellä. Heitä ei koskaan enää nähty kaupungissa.

Kun aamua ei tullutkaan, monet huolestuivat ja he tulivat kaupunginvaltuuston luo. Jotkut kysyivät, ”MISSÄ ON KUNINKAAN ARMEIJA?” ja heitä lohdutettiin johtajien sulavilla sanoilla, ettei heidän tarvinnut pelätä. Ja että muurit kyllä pitäisivät kunnes odotettu apu pian saapuisi. Vahvistaakseen sanojansa, he kaikki vakuuttivat, että KUNINGAS olisi asettanut heidät johtoon ja että he tiesivät asiat parhaiten. Heillä ei ollut aavistustakaan siitä, että KUNINGAS seiso i Hänensä keskellä ja kuuli heidän valheensa. Kaikki kansa palasi omien asioittensa pariin paitsi USKOLLINEN JÄÄNNÖS, jotka nyt kuuntelivat minun hiljaisuuttani, sillä yksikään sotilas ei puhu silloin kun KUNINGAS on siellä ja voi puhua itse jos niin HÄN valitsee. Joten ne, jotka tunsivat VALTAKUNNAN LAIN, palasivat koteihinsa ja odottivat HÄNEN KUTSUAAN.

Päivä oli nyt tulossa loppuun, ja kaupungin ympärillä oleva saarros oli ollut siellä jo kaksi päivää. Vihollisen leiri oli epäjärjestyksessä ja kaaoksessa. Torvensoiton kutsut ja määräyksien huudot täyttivät ilman monien niiden iloksi jotka katsoivat tätä muurilta,

luottaen olevansa turvassa. Kun syvä pimeys peitti kaupungin, niin KUNINGAS seiso jälleen HÄNEN VARTIOMIESTENSÄ edessä. Nyt siinä seiso heitä viisi haarniskat ja kypärät päällään, visiirit ja pimeänäkölasiit paikallaan. Heidän aseensa olivat huotrissaan. Kuin yhtenä miehenä he pudottautuivat muurilta kaupunkiin. Me viisi, jotka olimme vielä jäljellä, menimme takaisin paikoillemme muurin päällä. Sitten KUNINGAS NOSTI TRUMPETTINSA HUULILLEEN JA HÄNEN KUTSUNSA SOI TÄYTTÄEN KAUPUNGIN.

Ne, jotka olivat odottaneet HÄNEN KUTSUAAN, nousivat ylös ja he menivät kaduille missä VARTIOSTO tapasi heidät, ja heille annettiin tehtävät, ja he lähtivät kaupungista.

Kun kolmas päivä alkoi, niin tuo tumma pimeys ei vetäytynyt, ja silloin ihmiset olivat paniikissa. PITKÄ YÖ OLI ALKANUT ja kukaan ei ollut huomannut. Kaupungin johtajat kutsuivat poliisivoimansa paikalle ja väkijoukot hiljennettiin. Jälleen he puhuivat KUNINKAAN NIMESSÄ sellaisia SANOJA, joita KUNINGAS ei ollut ikinä puhunut. Mutta nyt kun KUNINGAS mainittiin, yleisö ei hajaantunutkaan. Sen sijaan ihmiset alkoivat huutamaan ja kiihottamaan itseänsä...”Missä on meidän KUNINKAAMME? Missä HÄN on silloin kun me tarvitsemme HÄNTÄ? Mitä HÄN on tehnyt vapauttaakseen meidät vihollisesta? Miksi HÄN on piilottanut itsensä meiltä, meidän hätämme aikana.?”

Kun väkijoukko kasvoi koossa ja tunnekuohussa, niin silloin joukko otti kiinni ne johtajat jotka olivat valehdelleet heille ja puhuneet ylimielisesti. Ja heidät raahattiin aukiolle, joka oli kaupungin porttien takana. Ja kun nämä pahat johtajat kerättiin aukion keskelle, niin vasta sitten KUNINGAS toimi kun HÄN antoi merkin viidelle viimeiselle VARTIOMIEHELLE. KUIN YHTENÄ MIEHENÄ ME PUHALSIMME SODAN PASUUNOIHIN, ja kaupungin muurit ja kaikki sen sisällä oleva vapisivat.

Mellakoiva joukko seiso hämmästyneenä, ja he katsoivat muurille missä KUNINGAS SEISOI KUNNIASSA heidän edessään. HÄNEN KASVONSA olivat kirkkaammat kuin aurinko keskipäivällä. Ensimmäisen kerran kolmeen päivään pimeys hajaantui. HÄNEN ÄÄNENSÄ voimasta ihmiset vapisivat ja pyörtyivät peloissaan.

”MISSÄ TE OLITTE SILLOIN KUN VIHOLLINEN TULI TEIDÄN MAAHANNE? MISSÄ TE OLITTE SILLOIN KUN TEIDÄN VELJIÄNNE AHMITTIIN? MITÄ TE TEITTE NIILLE, JOTKA PAKENIVAT TEIDÄN LUOKSENNE SUOJAAN? MIKSI TE KIELSITTE HEILTÄ APUNNE HEIDÄN HÄTÄNSÄ PÄIVÄNÄ?”

”TE OLITTE MINUN KANSAANI, JA TE ASUITTE SIELLÄ MIKÄ OLI MINUN KAUPUNKINI. TE ETTE KIINNITTÄNEET HUOMIOTA VARTIOMIESTENNE VAROITUKSIIN, JOTKA MINÄ OLIN ASETTANUT SINNE TEIDÄN HYVÄKSENNE. KUN VAROITUKSIA ANNETTIIN, TE ETTE LIIKUTTANEET ITSEÄNNE MIHINKÄÄN. TE UNOHDITTE MINUN LAKINI JA OTITTE VARTEEN OMISTA TURHAMAISISTA SANOISTANNE, JA USKALSITTE PILKATA MINUN PALVELIJOITTENI SANOJA. JOTEN MINÄ JÄTÄN TEIDÄT TEIDÄN KAUPUNKIINNE. SILLÄ MINÄ EN ENÄÄ KUTSU SITÄ OMAKSENI. MINÄ JÄTÄN TEIDÄT NIILLE, JOIDEN SANOJA TE VALITSITTE KUULLA MINUN SANOJENI SIJAAN.”

Kun seisoimme KUNINKAAMME vieressä täydessä taisteluvälinevarustuksessa, visiirit alhaalla ja aseet esille vedettyinä, niin KUNINGAS KATSOI ulospäin hiljaisena ja HÄNEN

VIHASTAAN ei voinut erehtyä. Tarkoituksenmukaisella hitaudella HÄN kohotti kätensä ja veti VISIIRINSÄ alas sulkien sen. Kääntyen VARTIOMIEHIINSÄ päin HÄN JULISTI: "KUKAAN NÄISTÄ IHMISISTÄ EI TULE UUDESTAAN NÄKEMÄÄN MINUN KASVOJANI."

Kaikkialta muurin ympäriltä tulivat vihollisen joukot hiljaa yli muurien. He katsoivat meitä, jotka yhä seisoimme siinä, odottaen ja hyvästä syystä peloissaan.

Kun KUNINKAANI laski alas VISIIRINSÄ, peittyi kaupunki jälleen syvään pimeyteen. Ja ikään kuin raivoisana petona väkijoukko nousi ja repi pahat johtajansa kappaleiksi käsillään. Kun kaupungin jäljelle jääneet asukkaat keskittyivät niihin, jotka olivat pettäneet ja harhaan johtaneet heitä, niin samaan aikaan vihollisen voimat avasivat portit kaupunkiin. Kun vihollisella oli nyt portit hallussa, niin pitivät sen muurit asukkaat sen sisäpuolella. Enää eivät suuret ja kunnioitettavat muurit suojelleet heitä. Sen sijaan ne estivät heidän pakonsa, ja sinetöivät heidän tuomionsa.

"ISKEKÄÄ ALAS MINUN VÄRINI, POISTAKAA MINUN LIPPUNI NÄILTÄ MUUREILTA", HÄN MÄÄRÄSI. Ja näin tuo VOIMALLINEN JÄTTI KAUPUNGIN, JOKA UNOHTI HÄNEN LAKINSA JA LUOTTI ITSEENSÄ. Ja minä seurasin HÄNTÄ taisteluun, koska vihollinen oli yhä maassa. Sillä minä olen KUNINKAAN SOTILAS....

Näky Laulun Kanssa / Vision with Song

Bob Neumann, 1999

Niin, teidän olisi täytynyt olla siellä. Olin vain hiljaa paikallani ja nautin "LÄSNÄOLOSTA". Eikö tämä kaikki kuulosta hengelliseltä ja kohottavalta. Minä yksinkertaisesti vain makasin sohvalla ajatellen JUMALAA Ja sitten en maannutkaan. Vaan minä seisoin ankeassa, pimeässä ja kolkossa paikassa. Heti minun oikealla puolellani seisoivat KUNINGAS matkaviitta yllään ja huppu oli vedetty HÄNEN PÄÄNSÄ yli. Voin nähdä, että siellä oli ryhmä muita minun ympärilläni. Kaikki seisoivat ja odottivat ja katselivat. Se mitä tapahtui, tuli ilman SANOJA. Minulla ei ollut mitään annettuja "kirjallisia ohjeita", paitsi se mikä nyt on polttanut sydämessäni. Joten minä jaan sen minkä näin ja annan teidän pelata sillä ... ja sitten minä pelaan sillä.

Me seisoimme tässä paikassa...en ymmärtänyt aluksi miksi siellä, mutta se oli oikein. Siellä oli 36 hahmoa seisomassa hiljaisina yhdessä KUNINKAAN ympärillä. Oli pimeää ja hiljaista. Ja ilman varoitusta KUNINGAS käveli lyhyen matkaa eteenpäin ja pysähtyi. HÄN katsoi kaukaisuuteen, kauempaan tyhjyyteen mitä minä pystyin näkemään. Ja yhtäkkiä viitta oli mennyt ja HÄNEN MUOTONSA MUUTTUI. HÄN SEISOI KUNNIASSA JA TÄYTEYDESSÄ. Ja minä putosin polvilleni HÄNEN VIERELLEEN. Katsoessani HÄNEN KIRKKAUTENSA NOUSI/KASVOI ja minä tulin tietoiseksi ECHADista ... YKSEYDESTÄ ... ja siinä oli VALTAISTUIN ja minun ABBANI sellaisena kuin en ollut koskaan aiemmin

nähty HÄNTÄ. Minä pystyin vain itkemään kun katselin ja minä ymmärsin. Että tämä oli sitä mitä Daniel näki ... VANHAIKÄINEN ...

Toisella puolella VALTAISTUINTA seisoi HENKI. ELÄVÄN JUMALAN HENKÄYS. Ja toisella puolella oli MINUN KAPTEENINI, niin kuin en ollut koskaan aiemmin nähnyt HÄNTÄ. HÄNEN KASVONSA olivat kylmät ja tuimat. TULI JA UKKONEN olivat yhä siellä ... mutta ne oli keskittyneinä ja kohdistettuina. Mutta minä en pelännyt tai ollut huolissani. Itse asiassa halusin huutaa, koska tämä oli MINUN KUNINKAANI....ilman mitään rajoja...

Ja kun me odotimme, niin vaikutti kuin maailmankaikkeus hitaasti valaistui ja täyttyi HÄNEN KIRKKAUDELLAAN. Jostain syystä minulla oli tunne, että me olimme katsomassa "alaspäin" maata kohti.

Ja hitaasti tajusin kuulevani tutun äänen. Hitaan, hallitun, riemullisen naurun äänen. Ja katsoin kuinka *KUNINGAS astui 'ilmaan' pari jalkaa VALTAISTUIMEN etupuolella. Hengessäni kuulin ihanan ja hellän ÄÄNEN alkavan laulamaan.

KATSOKAA, LAPSI JOKA SYNTYI

ON SE POIKA, JOKA ANNETTIIN

HÄN OLI PALVELIJA, JOKA KÄRSI

HÄN OLI KARITSA, JOKA TEURASTETTIIN

HÄN OLI PALAVA PENSAS ERÄMAASSA

HÄN OLI PILVIPATSAS PÄIVÄLLÄ

HÄN OLI TULIPATSAS YÖSSÄ

HÄN OLI KALLIO, JOKA ANTOI VETTÄ JANOISILLE

HÄN OLI JOKAPÄIVÄINEN LEIPÄ, JOKA ANNETTIIN ERÄMAASSA.

NYT KATSOKAA JUUDAN LEIJONAA

KAIKEN MAAN KUNINGAS

KAIKEN KULUTTAVA TULI

ALEPH JA TAV.

JOKA OLI, JOKA ON, JOKA TULEE AINA OLEMAAN

SUURI JA KAUHISTUTTAVA JUMALA

KARITSA JOKA YKSIN ON ARVOLLINEN

KARITSA JOKA POLKEE PYHÄN JUMALAN VIHAN VIINIKUURNAN.

NYT KATSOKAA KARITSAA, POIKAA, KUNINGASTA

VALTAKUNTIEN JA RUHTINAITTEN TUHOAJAA

HIRMUISTA JA KAUHEAA PYÖRREMYRSKYÄ

RAVISTAJAA JA SEULOJAA

ISÄN OIKEAA KÄTTÄ.

Ja minä polvistuin siihen kyynelten virratessa alas kasvoillani. Jokainen laulun sana poltti minua. Ja minä vain odotin. Se tuntui ikuisuudelta, ja se oli vain lyhyt hetki. Yhtäkkiä tunsin hellän KÄDEN olkapäälläni ja käännyin katsomaan ABBA:n KASVOIHIN. HÄN HYMYILI ja PYYHKI POIS JOITAKIN KYYNELEITÄ. Ja sanoi jotain hyvin mielenkiintoista.

”TE OLETTE TÄÄLLÄ SIKSI KOSKA VALITSITTE PALVELLA. TE PÄÄSITTE TÄNNE KOSKA SEURASITTE JA KUUNTELITTE JA TOTTELITTE. TE OLETTE MINUN RAKKAITANI JA ERITYISAARTEITANI. NYT MINÄ ANNAN TEIDÄT MINUN POJALLENI, JOHON OLEN HYVIN MIELTYNYT. TE OLETTE ISÄN LAHJA. NYT VAPAUTAN TEIDÄT SEURAAMAAN JA PALVELEMAAN RAKASTANNE. AJAMAAN ALAS HÄNEN VIHOLLISENSA JA KOROTTAMAAN HÄNTÄ KAIKEN MAAN PÄÄLLÄ”.

Tämän sanottuaan HÄN lukitsi jotain minun niskani ympäri ja hellästi sulki JUMALAN HAARNISKAN visiirin. Jälleen kerran olin HAARNISKAN sisälle suljettuna ja seisoin ja astuin ilmaan muiden kanssa, jotka kaikki olivat ELÄVÄSTÄ VALOSTA tehdyn HAARNISKAN sisällä. KUNINGAS seiso siinä ja nyökkäsi meistä jokaiselle. Kun me kaikki seisoimme ja saimme vastaanottaa HÄNEN NYÖKKÄYKSENSÄ, niin minä samalla aloin kuulemaan UKKOSEN ja TUULEN ärjyvää ääntä. HITAASTI HÄN SULKI VISIIRINSÄ JA PIMEYS PALASI. Kuin yhtenä miehenä pudottauduimme alas maahan, ja yhtäkkiä minä ymmärsin tarkasti mikä pelästytti heidät, jotka eivät tee parannusta. Jesaja 2 ja Ilmestyskirja 6 puhuvat siitä, mutta kuka ottaa sen vakavasti?

Raittiina Ollen.

Sonnin (Amerikka) Tappaminen / The Killing Of The Bull

Bob Neumann, 1998

Minä seisoin tuossa suhteellisuuden paikassa, jota Jesaja kutsuu Näkylaaksoksi. Kun tulin tietoiseksi tästä, niin näin hahmon, joka oli niin sanotusti odottamassa minua. Niin kuin ennenkin Hänen päällään oli matka-asu, raskas hupullinen täysviitta. Ja toisin kuin muina kertoina kun olen nähnyt Mestarini, Herran Sebaotin tällä tavalla puettuna, niin nyt myös minulla oli päälläni samanlainen hupullinen viitta.

Kun tulin Hänen luoksensa, Hän nyökkäsi Päättään ja kääntyi ja käveli minun kanssani niin että olin aivan Hänen vasemman olkapäänsä takana. Me kävelimme nopeasti sekä tarkoituksella että keskittyneesti, kunnes saavuimme leveämmälle avoimelle alueelle. Sitten Hän pysähtyi, teki puolikäännöksen minua kohti ja ilmoitti tyyneesti: ”SINUN TÄYTYY TIETÄÄ SE, MITÄ PIAN TULEE TAPAHTUMAAN”.

Hän käänsi Päättään ja katsoi tämän tilan keskiosaan, ja siellä seiso Texas Longhorn-tyyppinen ‘sonni’. Juuri samanlainen, jonka voit nähdä Texas Yliopiston jalkapallopeleissä

tai arvopaperimarkkinoiden mainoksissa. Sen sarvet olivat leveät ja niiden huiput olivat vaikuttavat. Se seisoj sellaisen valokehän keskellä, minkä 'spottivalo' voisi tehdä.

"TÄMÄ ON AMERIKAN TODELLINEN JUMALA" ilmoitti MESTARINI. Hitaasti 'sonni' alkoi liikkua ja kohdevalo seurasi 'häntä', mihin tahansa 'sonni' liikkui kohdevalo liikkui 'hänen' kanssaan. Silloin tällöin se näytti liikahtavan äkillisesti ja tekevän poseeraus asennon. "JA TÄLLÄ TAVALLA SE ON OLLUT", ilmoitti Herra, "MUTTA TÄLLÄ TAVALLA SE ON NYT..." Kun 'sonni' seisoj paikallaan, niin valo alkoi liikkua pois päin 'hänestä', ja 'sonni' yritti liikkua takaisin valoon. Joka kerta valo liikkui kauemmaksi ja 'sonnin' täytyi aina liikkua nopeammin ja nopeammin pysyäkseen valossa. Nyt vaikutti siltä, että 'sonni' jahtasi valoa ja eikä pystynyt koskaan sitä saavuttamaan.

Tässä kohdassa olin jo tajunnut, että me seisoimme areenan kaltaisen alueen sisällä, ja tämä alueen ulkoreunalla oli "hahmoja", mutta en kuitenkaan pystynyt erottamaan heistä mitään muuta kuin heidän varjoisat olemuksensa.

"NYT SINUN TÄYTYY NÄHDÄ SE MITÄ ON TAPAHTUNUT, JA MITÄ TULEE NOPEASTI TOTEUTUMAAN..."

Sonni' seisoj jälleen areenan keskellä ja valo oli 'hänessä'. Ensimmäisen kerran huomasi suuren hahmon seisomassa vastapäätä meitä tuijottamassa 'sonnia'. Hänen kokonsa ja muotonsa olivat samat kuin Minun KAPTEENIINI, mutta hän oli "varjohahmoinen", ja minä tiesin sen olevan 'PETO'.

Kun käännyn HERRAN puoleen kysymysten laukatessa mielessäni/hengessäni, niin HÄN nosti VASEMMAN KÄTENSÄ ja kaikki jäätty paikoilleen, aika/avaruus/ikuisuus, kaikki pysähtyi kuin kuolleena niin sanotusti.

Rennolla liikkeellä HÄN työnsi HUPPUNSA taaksepäin ja jälleen kerran katsoin minun KUNINGASTANI KASVOIHIN. Puolikkaan hymyn ja pienen Päänsä kääntämisen kanssa Hän läpsäisi minua olkapäälle ja selitti.

"KERRAN MINUN KANSANI RAKENSI KULTAISEN VASIKAN KUVAN PALVONTANSA KOHTEEKSI. AMERIKA ON SALLINUT TUON VASIKAN KASVAA TÄYSI-IKÄISEKSI JA SE EDUSTAA KAIKKEA SITÄ MITÄ AMERIKA PALVOO." Yhtäkkiä tunsin jotakin oikeassa kädessäni, ja minä katsoin ja näin joitakin kolikoita.

"KENENKÄ KUVAN SINÄ NÄET?" HÄN kysyi. Katsoin kättäni ja näin viisisenttisen, neljännesdollarin, ja kolikon joka kultaiselta ja kolikon joka näytti hopeiselta. Minä pystyin sanomaan vain "se et ole sinä HERRA". "NO MITÄ SIINÄ SITTEN SANOTAAN?" Hän kysyi lempeästi. Minä vastasin "JUMALAAN ME LUOTAMME". (In God We Trust)

Kääntyen valokeilassa olevaa "sonnia" kohti, Hän selitti.

"IHMINEN EI VOI PALVELLA KAHTA MESTARIA. SINUN KANSASI VALITSI PALVELLA MAMMONAA EIKÄ MINUA. USKONNOLLISET KUVAT SINUN KÄDESSÄSI JULISTAVAT MAAILMALLE HEIDÄN LUOTTAMUSTAAN HEIDÄN JUMALAANSA. OLETKO HUOMANNUT MIKÄ ON HEIDÄN JUMALANSA?"

Tämän jälkeen me käännyimme ja kävelimme 'sonni' luo. Ja 'hän' alkoi jälleen liikkua. Se näytti huomaavan meidän lähestymisemme, mutta se ei välittänyt meistä. Katsoin ja ihmettelin mitä minun pitäisi nähdä. Jostain syystä aloin tuijottamaan sen nenää, mutta en saanut siitä selvyyttä.

"TÄMÄ ON ELÄIN, JOTA EI OLE KESYTETTY. SE JUOKSEE SINNE MIHINKÄ SE HALUAA JA SITÄ EI VOI KONTROLLOIDA". Tässä kohdassa sain kuvan nenärenkaasta, josta 'sonnia' voisi johdattaa. "HEIDÄN JUMALANSA EI VOIDA HALLITA NIIN KUIN HE HALUAISIVAT SITÄ HALLITA. JOTEN HE TULEVAT VAIHTAMAAN SEN PIAN. MUTTA OLETKO HUOMANNUT MINKÄÄN OLEVAN VÄÄRIN HEIDÄN SONNISSAAN?"

Nyt tätä minun piti todellakin miettiä, ja kun aloin kävellä sen ympäri niin se vastasi luontonsa kutsuun ja päästi muutaman gallonan virtsaa ja hyvin suuren 'tortun'. Eläin ei välittänyt vähääkään siitä mihinkä ja koska se päästi jätöksensä. Ja sen ympärillä oli hajallaan paljon samanlaista tavaraa. Mutta kun se teki näitä 'talletuksia', niin minä sain katsottu kunnolla sen takamusta ja tajusin ettei se oikeasti edes ollut mikään sonni. Se oli vain 'härkä (kuohittu sonni)'.

"VALHE MENE PALJON SYVEMMÄLLE KUIN SE, ETTÄ KUKA HEIDÄN JUMALANSA ON. HEIDÄN EPÄJUMALANSA EI VOI TEHDÄ SITÄ MITÄ HE KAIKKEIN ENITEN SILTÄ HALUAVAT, LISÄÄNTYÄ ITSESTÄÄN. TÄMÄ ON SE VALHE, JOKA TULEE TUOMAAN TUHON SINUN MAALLESII. SINÄ SANOIT KANSOILLE JA TÄMÄN MAAILMAN RUHTINAILLE, ETTÄ JOS HE JOISIVAT SINUN MALJASTASI JA PALVOISIVAT SINUN EPÄJUMALAA, NIIN SILLOIN HE VOISIVAT LISÄÄNTYÄ ITSEKSEEN. MUTTA SINUN JOHTAJASI TIESIVÄT, ETTEI SE PYSTY SIIHEN, JA NIIN HE OTTIVAT KAIKEN SEN RIKKAUDEN, JONKA TÄMÄ EPÄJUMALA PYSTYI OTTAMAAN NIILTÄ, JOTKA USKOIVAT HEIDÄN VALHEENSA, UNELMANSAA, JA NÄKYNSÄ. NYT HE TULEVAT ISKEMÄÄN TAKAISIN SINUN JUMALASII KAUTTA."

Lausuttuaan tämän Hän kääntyi pois päin ja palasi takaisin alkuperäiseen tarkkailu paikkaamme. Ja vaikutti täysin oikealta pudottaa nuo kolikot jalcaani lähellä olevaan tuoreeseen 'terttuun', ja otin paikkani hänen vieressään.

Ja yhtä helposti kuin aika pysähtyi, niin se lähti käyntiin uudestaan. 'Peto' tuli lähemmäksi härkää. Härkä vetäytyi taaksepäin. Se ei haastanut tai kaapinut maata niin kuin näet härkätaisteluissa, mikä oli toinen vahvistus sille ettei se ollut 'sonni'.

Yhtäkkiä kohdevalo hävisi ja koko 'areena' oli nyt nähtävissä. Kaiken kokoiset ja muotoiset varjoiset hahmot täyttivät areenan istuimet. Kun seisoin ja katselin niin odotuksen ja vääjäämättömyyden tunne kasvoi.

Yhtäkkiä pasuunoiden äänet päästivät pitkän 'musikaalisen' fanfaarin ja kun se loppui, niin silloin **'sonnia' 'iskettiin' ja se horjui taaksepäin**, ja kun 'yleisö' 'hurrasi', ja samalla sonni vakaannutti jalkansa ja heilutti päätänsä selvittääkseen sitä.

Me odotimme jälleen. Ja ilman varoitusta 'pasuunoiden fanfaari' alkoi. Se oli kovempi ja kesti pidempään, kun se loppui niin **'sonnia nykäistiin toiselle sivulle'** ja jälleen hurraa

huudot nousivat. Nyt neljä pitkää, syvää viiltohaavaa ilmestyi jokaiseen kupeeseen, ja veri alkoi vuotamaan.

Nyt odotusaika oli lyhyempi ja minä aloin laskea. Ja taas kolmas fanfaari, ja hurraat olivat nyt kovemmat ja kestivät pidempään kun jälleen kerran **'sonnia' iskettiin taaksepäin ja se melkein putosi jaloiltaan.**

Neljäs hyökkäys jätti **syvät haavat sen jokaiseen neljään jalkaan.**

Viides hyökkäys **työnsi sen pään alas ja kun se putosi polvilleen, niin sen koko ruumis alkoi vavahdella ja täristä.** Kun se pääsi jälleen jaloilleen, niin veri vuosi sen sieraimista ja sen suusta tuli vaaleanpunaista vaahtoa, ja minä ajattelin 'hullun lehmän tautia'.

Kuudes hyökkäys tuli **ilman odotusaikaa ja tällä kertaa sitä iskettiin taaksepäin sellaisella voimalla, että se putosi jaloiltaan ja se liukui taaksepäin jätöksiensä keskellä.**

Tällä kertaa 'sonni' joutui kamppailemaan päästäkseen ylös, ja oli selvää että sen takajalka oli hajalla. Kun seitsemäs fanfaari aloitti niin varjoiset hahmot ryntäsivät areenalle ja ottivat kiinni 'sonnista', ja he käänsivät sen selälleen ja pitivät sitä alhaalla.

Huomasin pedon tulevan lähemmäksi lyhyt kapea miekka kädessään. Ja kun fanfaarit lopuivat, hän **leikkasi 'sonnin' niskan** ja hurraa-huudot kohosivat ylös samalla kun uskomattomat määrät pieniä elukoita ryntäsi juomaan sen verta.

Kun hurraat lopuivat niin kahdeksas fanfaari aloitti ja peto **leikkasi sonnin mahan ylhäältä alas.** Kun tämä suolistaminen tapahtui, niin hurraat alkoivat jälleen ja monet suuret elukat alkoivat syömään sen sisälmyksiä.

Yhdeksäs fanfaari ja hurraat tulivat kun **pää leikattiin irti** raadosta, ja samalla raato revittiin ja paloitetiin.

Ja välittömästi tuli lyhyt kymmenes fanfaari ja hurraa-huudot, kun nuo elukat juoksivat **neljään eri suuntaan jokaisella lihanpala mukanaan.**

Tässä kohtaa huomasin, että sen silmät olivat juuri nyt lasittuneet kun sonni/härkä/ Amerikka lopultakin kuoli kaiken tämän julman käsittelyn jälkeen; hereillä ja tietoisena kaikesta siitä mitä oli tapahtunut.

Ja kun tämä näkymä hävisi täysin, niin me käännyimme ympäri ja tällä kertaa kävelimme hitaasti sinne mistä olimme tulleet. Kävellessämme HERRA selitti sitä mitä juuri olin todistanut.

”SEITSEMÄN ISKUA TULLAAN ANTAMAAN, MUTTA KYMMENEN TUOMIOTA ON VARATTU EGYPTIÄ VARTEN.

SEITSEMÄN ISKUA TUOVAT ALAS AMERIKAN EPÄJUMALAN.

KAKSI ENSIMMÄISTÄ ON JO ISKETTY, JA SINUN MAASI VUOTAA VERTA.

ENSIMMÄINEN ISKU AJOI TEIDÄN JUMALANNE TAAKSEPÄIN, MUTTA SE TULI VÄHÄN MATKAA TAKAISIN.

TOINEN ISKU LEIKKASI SYVÄLLE SEN LANTEISIIN JA HEIKENSI SEN VAHVIMPIA KOHTIA.

KOLMAS ISKU **TULEE KOHTA**, JA SE ISKEE SEN TAAKSEPÄIN JA SE EI TULE SAAMAAN TAKAISIN MENETETTYÄ MAAPERÄÄNSÄ.

NELJÄS ISKU TUHOAA SEN KYVYN LIIKKUA JA VÄISTÄÄ SEURAAVAA ISKUA, MIKÄ TULEE OLEMAAN RUTTO VIHOLLISELTA, JOTA ETTE ODOTTANEET.

JA SE ON VIIDES JA RATKaiseva ISKU.

KUUDES ISKU RAMPAUTTAA TEIDÄN EPÄJUMALANNE JA TOIMITTAA SE PEDON AHMITTAVAKSI.

SEITSEMÄS ISKU ON KUOLEMAN ISKU.

JA SILTI TULEE KAHDEKSAS, YHDEKSÄS, JA KYMMENES, JOTKA **RIISUVAT, JAKAVAT, JA AHMIVAT**. NE OVAT SE RAVINTO, JOTA TARVITAAN PEDON VOIMISTAMISEKSI SITÄ LYHYTTÄ AIKAA VARTEN MIKÄ HÄNELLÄ ON JÄLJELLÄ.”

Tässä kohtaa me pysähdyimme ja HÄN kääntyi minua kohden ja asetti jälleen kerran HUPUN PÄÄNSÄ PÄÄLLE.

”TÄMÄN TAKIA MINÄ LÄHETIN SINUT GOOSENIIN, SILLÄ MINULLA ON JÄLJELLÄ JÄÄNNÖS JOPA EGYPTISSÄ. BABYLONIAN SYDÄMESTÄ OLEN KUTSUNUT HEITÄ, JA NE JOTKA TUNTEVAT MINUN ÄÄNENI KUULIVAT JA TULIVAT ULOS. MUTTA EGYPTISSÄ HE OVAT SIDOTTUINA JA MINÄ LÄHETÄN PALVELIJOITANI HEIDÄN LUOKSEEN SIIHEN ASTI KUNNES SUUTTUMUS ON MENNYT OHITSE JA VITSAUKSET OVAT KAATUNEET NIIDEN PÄÄLLE, JOTKA OVAT KOVETTANEET SYDÄMENSÄ.”

”KAIKKI TULEE MENEMÄÄN HYVIN”, Hän nauroi kun hän samalla puristi minua olkapäästä.

”SINÄ TIEDÄT MITÄ TÄYTYY TEHDÄ JA SINÄ TULET TEKEMÄÄN SEN. SIELLÄ ON MONIA, JOTKA LÖYTÄVÄT SUOJAN MYRSKYN JA PIMEIMMÄN YÖN KESKELLÄ. VARTIOITSE MINUN LAMPAITANI VIELÄ VÄHÄN AIKAA, OLD DOG”.

Ja se loppui.

Selah

Bob Miamissa / Goosenissa

Kuoleman Varjon Laakso (Goosen)

Bob Neumann, 1998

Niin kuin usein aikaisemminkin olin hiljaisessa rukouksessa ja mietiskelyssä, ja silloin yhtäkkiä seisoin ”Näkylaaksossa”. Heti minun edessäni istui Minun HERRANI kallion jyrkänteellä. Niiden muutaman askeleen aikana, mikä minulta kesti kävellä HÄNEN RINNALLEEN, koko meidän ympärillämme oleva näköala otti muotonsa ja hahmonsansa. Harvoin olen nähnyt Hänen istuvan niin huolettomasti kaukaisuuteen katsoen. Jälleen kerran Hän oli matkavaatteissa, ja viittojen alla Hänellä oli SOTAJOUKKOJEN HERRAN, KIRKKAUDEN KUNINKAAN SOTA-ASU. Minä olin pukeutunut mustiin työvaatteisiin, jotka olivat hikiset ja pölyn peitossa.

HÄN katsoi edessämme olevaa valtavan laajaa maa-aluetta. Ja kun istuin Hänen vasemmalle puolelleen, Hän kysyi. ”TIEDÄTKÖ MIKÄ ON TUOSSA SINUN EDESSÄSI?”.

Siitä kohtaa missä me olimme istumassa, oli kuin olisimme olleet suuren vuoren huipulla katsomassa alapuolellamme olevia kukkuloita ja laaksoja. Tämän maiseman keskellä oli tuulinen laakso, joka kulki edestakaisin koko maiseman läpi niin pitkälle meitä vastapäätä, etten pystynyt silmällä sen loppua erottamaan, mutta tiesin sen olevan siellä. Olen usein rukouksessa ja hengellisessä taistelussa nähnyt tämän laakson. Tämä on se Laakso, josta Israelin Paimen/Kuningas lauloi kutsuen sitä Kuoleman Varjon Laaksoksi.

Se Laakso, jonka olen hengessäni tiennyt tulevani ylittämään siitä päivästä lähtien kun ensimmäisen kerran polvistuin HERRANI edessä.

Joten minun piti kysyä; ”Onko nyt minun aikani HERRA?”. Ja tuo hellä nauru SILMISSÄÄN, HÄN kääntyi puoleeni ja sanoi, ”TAVALLAAN”. Ja minä huomasin nauravani ääneen. Sillä niin kauan olin mielessäni ’päätellyt asioita selville’ ja kun nyt kaikki minun tyhjäät järjenpäätelmäni romahtivat alas maahan, niin samalla outo riemastuminen täytti koko minun olemukseni.

Yksinkertaisella liikkeellä HÄN ojensi KÄTENSÄ osoittamaan kohti KUOLEMAN VARJON LAAKSON päätepistettä. Ja hengessäni minä jälleen näin SIIONIN. KAUPUNGIN HERRAN VUORELLA. Paikan missä ABBANI TALO on. Paikan mihin minun sydämeni haluaa olla.

”KYLLÄ”, MESTARINI ilmoitti, ”SE ON SINUN AIKASI VANHA YSTÄVÄ, MUTTA MINULLA ON YKSI PALVELUS, JOTA PYYDÄN SINULTA.”

”MESTARI, mitä tahansa tahdot minun tekevän, niin minä teen sen”, oli minun nopea vastaukseni.

”TIEDÄN, MUTTA KOSKA KUTSUN SINUA YSTÄVÄKSI, NIIN SINUN TÄYTYY OLLA TIETOINEN MINUN SUUNNITELMISTANI.”

Pystyin vain nyökkäämään päälläni, ja HÄN JATKOI. ”KUN KULJET LAAKSON LÄPI, NIIN SINÄ TULET OTTAMAAN KAIKKI MINUN LAMPAANI MUKAASI.”

Ja minä tunsin äkillisen 'tunteen' alkavan kehittyä sisälläni. Sekoitus kauhua ja riemua, jota on vaikea selittää. Ja katsoin laaksoon ja muistin kaikki nuo aikaisempien yhteenottojen suuret rumuudet. Ja ajattelin kaikkia niitä tutkielmia, joita Hänen Kaikkein Pyhin Henkensä oli johdattanut minut tekemään Armeijoista muutaman viime kuukauden aikana.

(<http://www.mikkojokitalo.fi/438280464>)

"YESHUA, MINUN HERRANI?", minun piti kysyä. "kuinka kauaksi minä osuin?".

"SHEMUEL", HÄN Kuiskasi nojautuen minua kohti. "KUKAAN MINUN PROFEETOISTANI EIHÄN NÄHNYT SITÄ MITÄ NYT TULEE TAPAHTUMAAN YHTÄÄN SEN SELVEMMIN KUIN SINÄ." Ja kun HÄN siirtyi etäämmälle minusta, me molemmat nauroimme, sillä minä tiesin kuinka väärässä olin ollut niin monissa asioissa. Ja minä muistin välittömästi tuon kuvan Bileamin muulista ja ajatuksen siitä, että mikä tahansa vanha aasi käy. Ja Hän vain Nauroi.

Kun istuimme ja katsoimme edessämme olevan laakson pelottavaa harmautta, niin minä näin 'kaupunkeja' ja linnoituksia laakson pohjalla olevilla kukkuloilla. Paikka missä kymmenen todistajaa näkivät Nefilimit...nuo maan JÄTTILÄISET. Muutaman hetken kuluttua HÄN nousi pystyyn ja julisti: "NYT ON SINUN AIKA NÄHDÄ".

Ja yhtäkkiä näkymä muuttui ja avoimen maalaismaiseman sijaan me olimme kaupunkien ja maatilojen yläpuolella. Jotkut näistä kaupungeista olivat valtavia. Ja ne kaikki näyttivät siltä kuin niitä olisi pommitettu useilla ilmahyökkäyksillä. Suurissa kaupungeissa näytti seisovan romun ja raunioiden yläpuolella pilvenpiirtäjien luurankomaisia jäännöksiä. Niin kuin laaksossa, pelottava harmaus peitti karua maata.

"TÄMÄ ON AMERIKAN JA MAAILMAN TULEVAISUUS.", HÄN aloitti. "TIETENKIN VELJILLÄSI SINUSTA KATSOEN KAUKAISISSA MAISSA ON PALJON VÄHEMMÄN HÄVITTÄVÄÄ KUIN LAODIKEALAISILLA, KOSKA HE VALITSIVAT MINUT ENNEN YLELLISYYKSIÄÄN. MUTTA KAIKKI TULEVAT TUNTEMAAN SYNNYTYSTUSKAT. KAIKKI, MIKÄ ON RAKENNETTU HIEKALLE, TULEE KAATUMAAN NYT. MUTTA LIIAN MONESSA TEMPELISSÄ ON SISÄLLÄ SEISOMASSA KAUHISTUTTAVIA ASIOITA, JOTKA SAAVAT NIIDEN HÄVITYKSEN AIKAAN. NÄMÄ TEMPELIT TÄYTYY PUHDISTAA, MUTTA KAIKKI EIVÄT TEE NIIN, SHEMUEL. JOTEN SINUN TÄYTYY VIEDÄ MINUN LAMPAANI TULVAN JA TULEN LÄPI GOOSENIIN, MISSÄ MINUN VARJONI TULEE PEITTÄMÄÄN HEIDÄT."

Oli vaikeaa sulattaa näitä SANOJA, ja Hän tiesi sen kun HÄN kääntyi puoleeni.

"Mestari, minä luulin sinun sanoneen meidän olevan menossa SIIONIIN?"

"YSTÄVÄNI, SIION ON SIELLÄ MISSÄ MINÄ OLEN."

Kun HÄN KUISKASI nuo sanat, HÄNEN KIRKKAUTENSA poltti lävitseni ja minä kaaduin maahan vapisten. Vaikutti kuin ikuisuus olisi mennyt lävitseni kunnes tunsin kahden käden nostavan minut jaloilleni ja voima ja rauha laskeutui minun päälleni ja minuun, kun tunsin HÄNEN hellän SUUDELMAN poskellani. "LAMPAAT TULEVAT ENSIN", oli kaikki mitä kuulin kun näkymä muuttui.

LAMPAAT

Yhtäkkiä me olimme seisomassa hämärässä paikassa, joka oli ikään kuin hylätty 4-kaistainen moottoritie. Jälleen kerran HÄNELLÄ oli päällään VIITTA ja HUPPU, ja minä olin nyt yksinkertaisessa sotilastyylisessä tummanvärikkäässä univormussa.

Kävellessämme nopeasti me ohitimme valtavan joukon lapsia ja hajallaan olevia aikuisen kokoisia ihmisiä. Jopa kaikkein pienimmät vauvat oli puettu samanlaiseen univormuun kuin minulla oli.

Ja yhtäkkiä tunsin ABBAN LÄSNÄOLON, kun samalla tajusin että minun KAPTEENINI ei ollut havaittavissa.

Minun täytyy käyttää tuollaista termiä, koska HÄN yhä kulki minun kanssani, mutta kukaan ei huomannut HÄNEN LÄSNÄOLOAAN. Joten minä kysyin ABBALTA, ”onko tämä SINUN ARMEIJASI”.

”KYLLÄ POIKANI”, Hän vastasi. ”HALUAN SINUN VIEVÄN MINUN LAPSENI KOTIINI.”

Yksi oudoimmista asioista oli tämän kaiken ‘hiljaisuus’ ja tyyneys. Ei ollut ylimääräistä melua tai liikettä. Oli kuin jokainen tiesi missä heidän piti olla ja mitä heidän piti tehdä. Tulin kohtaan, jossa hyvin suuri joukko seisoj odottamassa. Tunnistin tässä ryhmässä useita kasvoja....kaikki olivat paljon nuorempia kuin tämän päivän maailmassa. Siellä oli muutamia pareja, jotka tunnistin. Mutta suurin osa oli yksinäisiä naisia. Monet heistä olivat ‘rukoilevia isoäitejä’ niin kuin tiedän ABBAN nyt näkevän heidät. He olivat nyt myöhästeini-ikäisiä / reilu kaksikymppisiä nuoria naisia. Menin yhden parin luo, ja miehellä oli täysi selkäreppu ja kivääri selässään. Hän halasi vaimoaan ja siirtyi ryhmän reunaan vartioimaan sivustaa. Nainen laittoi nuorimman vanhimman syliin, ja siirtyi linjassa eteenpäin asettaen vauvan sekä selkäänsä että rinnallensa, ja taaperot pitivät häntä molemmista käsistä kiinni.

Hyvin vähän miehiä meni vartioimaan. Kaikki naiset kantoivat vauvoja....mutta heitä oli niin vähän. Se näytti kuin meillä olisi todella paljon esiteini-ikäisiä kantamassa ja johtamassa taaperoita. Ja niin paljon lapsia.

Ja yhtäkkiä olin rivistön edessä ja minun KAPTEENINI seisoj kanssani.

TIEDUSTELUMATKA....

Meidän ympärillämme oli 12-15 ”miestä”. Jotkut olivat selvästi miehiä ja jotkut naisia, mutta heillä kaikilla oli täysi taisteluväriustus päällä. Ja minä tajusin heidän olevan USA:n kaakkososan ylle ”nimettyjä” apostoleita/profeettoja.

Minulla oli tunne, että ‘tunsin’ heistä suurimman osan, mutta nyt ei ollut aikaa rupattelulle.

Ja kun KAPTEENI puhui ohjeet meille, jokainen näytti ottavan paikkansa, ja he katsoivat kun KAPTEENI kääntyi minun puoleeni ja alkoi puhua minulle yksityisesti, ja samalla HÄN

hitaasti maalasi minun kasvoni naamiointivärillä. Sitten me käännymme ja hölkkäsimme pimeyteen.

Toiset kärkitiedustelijat seurasivat ja koko armeija liikkui hitaasti sisälle LAAKSOON.

Menessämme eteenpäin tunsin ENKELISOTILAITTEN läsnäolon kun samalla tulimme marssimme tielle asetettujen demonisten vartiomiesten linjalle. Oli selvää, että he tiesivät mihinkä tämä armeija tulisi lopulta marssimaan, mutta se ei näyttänyt haittaavan vähääkään, koska minun KAPTEENINI on KAIKEN SODANKÄYNNIN MESTARI. Ja jokainen demoninen asema tuli nopeasti neutralisoiduksi kun MIEKKA kohtasi demonin, ja SANA oli aina voitokas.

Ajoittain meidän tiellemme tuli pauloja ja ansalankoja, miinoja ja hälytyslasereita. Monia niistä minä en pystynyt purkamaan. Mutta minä odotin kun toinen 'kärkitiedustelija' ehti luokseni, ja hän purki sen kun minä samalla yritin päästä kauemmaksi armeijan edustaan.

Ja sitten tulimme suuren kukkulan juurelle, ja kukkulan huipulla oli suuri torni. Tätä aluetta piirittivät ENKELISOTILAAT, jotka olivat odottaneet pitkän aikaa meitä. Täällä KAPTEENI pysäytti minut ja sanoi: "TÄMÄ ON SE MISSÄ SINUN TAISTELUSI MUUTTUU."

Sen jälkeen kun HÄN oli taputtanut minua selkään, minä menin kukkulan rinnettä ylöspäin muutaman tuhannen taistelua innokkaasti odottavan ENKELISOTILAAN kanssa.

Yksityiskohdat eivät ole tarpeellisia, paitsi yksi asia. Kun torni kaatui niin samalla pimeyden hallitsija karkotettiin. Vasta kun demonin pää pyöri maassa, minä löysin kaksi hahmoa jaloistani. Ehjä ihmisen ruumis ja mestattu demoni, joka pian menisi syvyyteen.

Kun seisoin tämän käärmeen siemenen yllä, KAIKKEIN PYHIN HENKI selitti, että minä olin katsomassa loppuun saatettua väärennöstä. Lihaa ja verta, jotka antoivat kaiken mitä heillä oli vihollisen asian hyväksi. Termi "oheisvauriot (collateral damage)" annettiin tässä kohdassa niitä varten, jotka haluavat lainata sananpaikkaa "ME EMME TAISTELE LIHAA JA VERTA VASTAAN...".

GOOSENIIN SAAPUMINEN

Näky oli pitkä ja jollain tavoin toistuva. Mutta minä ja muut kärkitiedustelijat saimme hyvät ohjeet edessämme olevia ansoja varten. Ja lopulta me pääsimme suojapaikkaan, joka oli valmistettu ja erilleen laitettu meitä varten. Täällä tiedustelijat levittäytyivät ja alkoivat ohjaamaan lapsia sisälle, tehden tilaa niille jotka seurasivat. ENKELISOTILAAT seisoivat valleilla, ja niitä oli hajallaan läpi tämän turvakaupungin. Ja minä tunsin kuin olisin "päässyt perille". Tietenkin se oli juuri tuo kohta jossa minun KAPTEENINI tuli luokseni ja sanoi vain "MENNÄÄN!".

Ja yhtäkkiä me lensimme korkealla maan yläpuolella, ja meidän alapuolellamme oli loputtomien mailien mittaan venyvä LAPSIEN jono MARSSILLA. Heidän lukumääränsä oli ällistyttävä. Ja tajusin, että tämän matkan loppuun suorittaminen tulisi heiltä kestäämään yhtä kauan kuin GOOSENIIN pääseminen oli kestänyt meiltä. Ja yhtäkkiä aloin tajuta mikä

oli se "PALVELUS", jota minun KAPTEENINI oli pyytämässä. Ja yhtäkkiä me seisoimme keskitaivaalla katsomassa kohti pimeyden keskustaa.

Se oli kirjaimellisesti kauhistuksen kaupunki.

Jälleen kerran ikuisuus pysähtyi heti kun KIRKKAUDEN KUNINGAS halusi niin.

"ON AIKA VÄÄRENTÄÄ VÄÄRENNÖS (counterfeit the counterfeit), OLD DOG. LIIAN KAUAN ON PETTÄJÄ PELANNUT HÄNEN SÄÄNNÖILLÄÄN. MINÄ TULIN TUHOAMAAN VIHOLLISEN TYÖT. TÄMÄ TULEE NYT TAPAHTUMAAN KAIKKEIN HENKILÖKOHTAISIMMALLA TAVALLA. HE OVAT OLLEET HUOLISSAAN SINUN SUDENOMAISESTA LUONTEESTASI AIKAISEMMIN. TULEVATKO HE HUOMAAMAAN SEN LEIJONAN, JOKA OLI AINA SIELLÄ PINTAPUOLEN ALAPUOLELLA?"

"MINÄ OLEN VAPAUTTAMASSA SINUT JA KAIKKI NUORET LEIJONAT SYÖMÄÄN VIHOLLISTA JA HÄNEN SIEMENTÄÄN. KALVAMAAN KALVAJAA. OLEMAAN YHTÄ OVELAT KUIN MIKÄ TAHANSA KÄÄRME JA NÄYTTÄYTYÄ YHTÄ NÖYRINÄ KUIN NUORET KYYPYKSET. MANNA EI LASKEUDU GOOSENIIN. SE EI LASKEUDU KANAANIIN. SINÄ TUOT EVÄSTÄ GOOSENIIN EGYPTIN PALATSEISTA JA LINNOITUKSISTA. SINÄ OTAT KANAANIN YLTÄKYLLÄISYYDEN JÄTTILÄISILTÄ JOTKA SURMAAT JA KAUPUNGEISTA JOTKA TUHOAT."

Tämän jälkeen katsoimme alapuolella olevaa kauhistuksen kaupunkia, ja HÄN OSOITTI kohti palatsia.

HYÖKKÄYS

Ja ilman mitään viivytystä minä vain putosin. Ja laskeuduin täydessä mustassa haarniskassa paikkaan joka vaikutti minusta helvetin esikartanolta. Se oli hauskaa. Tyypillisenä 900 paunan gorillana oleminen on aika mielenkiintoinen kuva siitä, kun yksi sana meni mielen läpi ja yksi sana tuli huutona suustani "RACHA"..... on lähinnä sitä miten voin sen kirjoittaa...."TYPERYS"....

Sitä voisi kutsua herätyshuudoksi Amerikan ruhtinaalle.....En enempää julistanut tuota SANAA....Minä heilutin sen koko kuuden jalan pituutta täydellä ilolla....mutta vain MIEKAN hamarapuolta.....tarkoitukseni oli nöyryyttää ja "count coos", jos ymmärrätte vanhan amerikkalaisen kuvan.

Minä tulin haastamaan ja sain jokaisen huomion itselleni. Pärjäsin aika hyvin kunnes tuo pieni lempeä ääni kirkaisi minulle, että minun olisi parasta lähteä.

Minun sanallinen hyökkäykseni oli osittain kirjoituksista ja suurin osa siitä tuli psalmeista.... mutta siellä oli joitakin jostakin matkan varrelta keräämiäni värikkäitä termejä, joita en tule toistamaan nyt.

Yhtä helposti kuin oli pudonnut kyyn luolaan, niin minä kiidin ylöspäin legioonien ajaessa minua kiivaasti takaa. Mutta samalla kohtasin TAIVAAN SOTAJOUKOT kasvoista kasvoihin. Tässä kohtaa asiat muuttuivat mielenkiintoisiksi. Kaiken kaikkiaan se oli kallis

isku viholliselle ja kestävä harhautus LAPSIA varten. Vihollisen hämmentäminen ja harhauttaminen on meidän työmme tulevina päivinä.

VARTIOSSA SEISOMASSA GOOSENIN YLLÄ

Kun viimeinen demoni lensi kierien kuoleman varjon laaksoon, TAIVAAN SOTAJOUKOT kääntyivät yhtenä joukkona ja poistuivat. Hengessäni tunsin ”pohjoiseen”, mutta se oli enemmänkin erottelukykyä kuin vain suunta. Ja yhtäkkiä GOOSEN oli siinä edessäni.

Mutta en mennyt sisälle, koska viimeinen armeija ei ollut vielä päässyt perille. Joten minä laskeuduin kauniisti taaemmalle alueelle, missä Minun KAPTEENINI seiso i RAUTASAUVA OIKEASSA KÄDESSÄÄN.

Nopeasti tulimme sellaiseen POLUN kaventumaan, josta vain yksi mies pääsi läpi helposti kerralla läpi.

Ja minä annoin häntäpäätä vartioiville miehille merkin siirtyä lasten kanssa GOOSENIN.

Joten minä olin ensin kulkenut TIEDUSTELIJA, ja nyt seiso i Häntäpään Vartijana.

Seisoimme hiljaa vähän aikaa, ja Minun KAPTEENIN osaa seisoa hiljaa todella pitkän aikaa. Joten minä kysyin, ”HERRA, koska vihollinen on tulossa.” Olin päätellyt ettemme olleet turhaa odottamassa. Ja vastaus jonka sain, antoi minulle paljon mietiskeltävää.

”SITTEN KUN PETO NOUSEE JA RUPEAA AHMIMAAN LAMPAITANI, JA HÄN LÖYTÄÄ VAIN VUOHIA, NIIN HÄN EI TULE OLEMAAN TYYTYVÄINEN”, ja POIKA NAUROI kun samalla aloin kuulla Psalmia 2 laulettuna hengessäni. Ja minun myös oli pakko nauraa....sillä minun YSTÄVÄNI KUNINGAS on yhä kaikkein suurin OPETTAJA/RABBI PELE YAW’ATS.....

Psalmi 2:1-12

1. Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

”KOSKA MINUN LAMPAANI OVAT TURVALLISESTI LAMMASTARHASSA JA HEIDÄN OTTEENSA ULKOPUOLELLA”.

2. Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan:

3. "Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä".

”MUTTA KAIKKI HEIDÄN SUUNNITELMANSA JA PONNISTELUNSA OVAT HYÖDYTTÖMIÄ MINUA JA MINUN VOIDeltuANI VASTAAN.”

4. Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä..

”EI OLE SUUREMPAA TYYDYTYSTÄ MITÄ MINÄ JA MINUN ISÄNI VOIMME SAADA, KUIN SYYTTÄJÄN NÖYRYYTTÄMINEN JA VOITTAMINEN.”.

5. Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan:

"MINUN VIHANI TULLAAN KOHTA VUODATTAMAAN, MUTTA ENSIN MINÄ JYRISEN UKKOSESSA NIITÄ VASTAAN, JOTKA HYLKÄSIVÄT KUTSUNSA JA EIVÄTKÄ VÄLITTÄNEET ISÄNI RAKKAUDESTA".

6. "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni".

7. Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.

"PIAN, SHEMUEL. HYVIN PIAN HE TULEVAT ITKEMÄÄN KALLIOITA JA VUORIA PEITTÄMÄÄN JA PILOTTAMAAN HEIDÄT ISÄNI SILMILTÄ JA MINUN VIHALTANI. MUTTA HE EIVÄT VOI PIILOUTUA".

8. Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi.

"TÄLLÄ TAVOIN SINÄ TULET SUOJAAMAAN, VAATETTAMAAN, RUOKKIMAAN MINUN LAMPAANI. OTAT HEILTÄ KAIKEN SEN MINKÄ RAKKAIMPANI TULEVAT TARVITSEMAAN".

9. Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niin kuin saviastian sinä särjet heidät."

(Ja näiden SANOJEN kanssa HÄN ojensi minulle RAUTASAUVAN, ja minä aloin vapista)

"ENKÖ SANONUT, ETTÄ ANTAISIN KAIKEN AUKTORITEETIN KOETELLUILLE JA TODELLISILLE PALVELIJOILLE, JOITA KUTSUN YSTÄVIKSENI. MINUN VALTAKUNNASSANI EI OLE MUITA MANTTELEITA JA VIRKOJA, ASEMIJA JA TITTELEITÄ KUIN NÄMÄ KAKSI. PALVELIJA JA TALOUDENHOITAJA. SIELLÄ EI OLE MITÄÄN KUNNIAA TAI SUOSIOTA, VAIN VASTUULLISUUS JA TILIVELVOLLISUUS. LIIAN MONET NIISTÄ, JOTKA PUHUVAT MINUN NIMESSÄNI ILMAN ALISTUMISTA AUKTORITEETTINI ALLE, OVAT SIDOTTUNA TULTA VARTEN JA EIVÄTKÄ EDES TIEDÄ SITÄ. EIVÄTKÄ HE TULE KUUNTELEMAAN MITÄÄN TULEVIA VAROITUKSIA, JOTEN NIITÄ EI TULE."

10, Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari.

"VUOHET EIVÄT OLE OLLEET VIISAITA, HE EIVÄT HALUNNEET OTTAA VASTAAN OHJEITA. JOTEN MITÄ JÄÄ JÄLJELLE?"

11. Palvelkaa Herraa pelolla ja iloitkaa vavistuksella.

12. Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

”NE, JOTKA VALITSIVAT PALVELLA MINUA, TULEVAT TEKEMÄÄN NIIN JATKOSSAKIN. MONET TULEVAT NYT ESIIN JA HE HUOLEHTIVAT PIENIMMISTÄ JA VÄHÄISIMMISTÄ. HE OVAT ASETTANEET LUOTTAMUKSENSA MINUUN JA MINÄ EN TULE IKINÄ UNOHTAMAAN HEITÄ. VAIN VÄHÄN MINUN VIHAANI HÄVITTÄISI MAAN. JOTEN MINÄ SALLIN EGYPTIN JA BABYLONIAN RUHTINAITTEN NOUSTA USKOTONTA SEURAKUNTAA VASTAAN. MINÄ TUNNEN MINUN OMANI VAIKKA HE VIELÄ OLISIVATKIN KAHLITTUINA PIMEYTEEN. MINÄ TULEN VAPAUTTAMAAN HEIDÄT OMALLA AJALLANI JA OMAN TAHTONI MUKAAN.”

Ja yhtäkkiä me olimme GOOSENIN yläpuolella ja kaikki lapset olivat turvallisesti ja kirjaimellisesti HÄNEN VARJONSA alla.

VALTAISTUINSALI

Jälleen kerran seisoin HÄNEN rinnallaan kun teimme matkaamme ABBAN luo. Ja kun POIKA istuutui HÄNEN OIKEALLE KÄDELLEEN, ABBA katsoi minua ja hymyili kun minä polvistuin HÄNEN edessään. Ja HÄNEN LÄSNÄOLONSA tuoksu oli makea ja hellä kun HÄNEN RAUHANSA tulvana täytti henkeeni.

”POIKA, MINÄ ASETAN KAIKKEIN PIENIMPÄNI SINUN KÄSIISI. NIIN HELLÄ KUIN OLET HEIKOIMPIEN JA PIENIMPIEN KANSSA, NIIN YHTÄ KOVA JA HÄIKÄILEMÄTÖN SINUN PITÄÄ OLLA NIIDEN KANSSA, JOTKA HALUAVAT VAHINGOITTA A MINUN RAKKAITANI. TÄMÄ EI OLE MILLÄÄN TAVALLA JULMAA. MINUN HENKENI OHJAA SINUA JA MINÄ OLEN ANTANUT SINULLE MINUN SYDÄMENI. TULET TUNNISTAMAAN NE, JOTKA OVAT MINUN JA NE JOTKA OVAT TULLEET VARASTAMAAN JA TUHOAMAAN. ÄLÄ ANNA YHTÄÄN PERIKSI JA ÄLÄKÄ OSOITA MITÄÄN ARMOA MINUN VIHOLLISILLENI. “

Ja yhtäkkiä olin takaisin todellisessa maailmassa....jos haluatte kutsua sitä siksi.

Ja nyt se on kirjoitettu, ja jokainen jolla korvat kuulemista ja silmät näkemistä varten, voi tutkia sen itse.

SELAH MARANATHA

Old Dog Goosenissa